

ข่าวสารกัลยาณธรรม

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๖

“...เมื่อชาวพุทธรู้ธรรมะ
ปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้องทั่วถึง
พระศาสนาก็จะมั่นคงขึ้นได้ ทั้งนี้
เพราะเหตุที่บ่อนเบียนพระศาสนาให้
เศร้าหมองนั้น มักจะมาจากการกระทำ
ของชาวพุทธผู้ไม่รู้ ไม่เข้าใจ และ
ไม่ปฏิบัติตามธรรมะนั้นเองเป็นสำคัญ...”

ความตอนหนึ่ง ในพระราชดำรัส
ในการประชุมใหญ่ขององค์การ
พุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก
วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๙

ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒๙
ฉบับกึ่งปีละ/น ๒๕๕๖

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานจำนวน ๘,๐๐๐ เล่ม
โดยชมรมกัลยาณธรรม

- เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทร. ๐๒-๗๐๒-๗๓๕๓
และโทร ๐๒-๗๐๒-๙๖๒๔

สัตพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน
ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

คติธรรมประจำฉบับ

คนเรายังไม่สิ้นกรรม
ก็ยังไม่มียัญญาพิจารณา
ถึงความไม่เที่ยง
ไม่เห็นความเกิด แก่ เจ็บ ตาย
แย่งอาหารกันกิน
แย่งแผ่นดินกันอยู่
แย่งชู้กันพิสวาส
แย่งอำนาจกันครอง

พระครูเกษมวรกิจ
(หลวงพ่อวิชัย เขมิโย)

วัตถุประสงค์

๑. เผยแพร่พระธรรมคำสอนของ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม
ของชมรมกัลยาณธรรม
๓. เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกชมรม
กัลยาณธรรมและพุทธศาสนิกชน
๔. เป็นสื่อกลางระหว่างกลุ่มผู้อุทิศตน
เป็นแนวหลังทางธรรมและจิตอาสา

สารบัญ

ทำนบ้ำเพ็ญ “บารมีธรรม” เพื่อมุ่งหวังอะไร?	๔
พระราชปจฉาในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระ พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช	๙
ปกป้องพระศาสนา	๑๔
ชีวิตแบบอย่างของภักตดาการบุญคุณดาว	๒๑
ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพา	๒๕
กำหนดการจัดงานแสดงธรรม	๓๓
คำแนะนำผู้เข้าฟังธรรมในงานแสดงธรรม	๓๔
แผนที่ มทร.กรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ	๓๖
ประวัติย่อขององค์บรรยายงานครั้งที่ ๒๗	๓๗
มาด้วยหัวใจเดียวกัน	๔๖
ขอใช้ลมหายใจให้คุ้มค่า	๔๙
โอ้... โอ้... อ้ออออ พ่อ... ล้อเล่น	๕๒
ผู้เป็นอริยะคือผู้สอบผ่าน	๕๕
การสำรวมตน	๕๗
หนังสือขายดีและซีดียอดนิยม	๖๓
รำลึกแห่งวันมหาทาน มหากุศล	๖๔

ท่านบำเพ็ญ “บารมีธรรม” เพื่อมุ่งหวังอะไร? (ตอนที่ ๑)

โดย อ. ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

ท่านผู้อยู่ในสายธรรมหรือเป็นนักปฏิบัติธรรม คงคุ้นเคยกับคำว่า “บำเพ็ญบารมี” ซึ่งมีอยู่ ๑๐ ประการ อันได้แก่

- (๑) ทานบารมี
- (๒) ศีลบารมี
- (๓) เนกขัมมะบารมี
- (๔) ปัญญาบารมี
- (๕) วิริยะบารมี
- (๖) ขันติบารมี
- (๗) สัจจะบารมี
- (๘) อธิษฐานบารมี
- (๙) เมตตาบารมี
- (๑๐) อุเบกขาบารมี

บารมีทั้ง ๑๐ ดังกล่าวข้างต้น ยังขอย่อยออกไปอีก ๓ ชั้น หรือ ๓ ระดับ อันได้แก่

(ก) **บารมี** (แบบปกติธรรมดา) เป็นการบำเพ็ญคุณความดีหรือเพื่อให้บรรลุถึงคุณสมบัติอย่างแท้จริงของบารมีนั้น ๆ ในขั้นต้น

(ข) **อุปบารมี** เป็นการขยับการบำเพ็ญจากขั้นต้น เพื่อเข้าสู่ขั้นกลางโดยเฉียดจะถึงสูงสุดของบารมีในขั้นนั้น ๆ (คำว่า “อุป” แปลว่า เฉียด, ใกล้, จวนเจียน)

(ค) **ปรมัตถบารมี** เป็นการขยับการบำเพ็ญถึงขั้นสูงสุดเต็มบริบูรณ์ของบารมีในขั้นนั้น ๆ (คำว่า “ปรมัตถ์” แปลว่า อย่างยิ่ง, สูงสุด)

ฉะนั้น เมื่อเอา บารมี ๑๐ คุณด้วย ๓ ชั้น จะได้ ๑๐ คุณ ๓ = ๓๐ อันนิยมเรียกว่า **“บารมี ๓๐ ทศ”**

ตัวอย่างที่เราได้ยินจนชินหู เกี่ยวกับบารมีทั้ง ๓ ระดับ ก็เช่นในเรื่อง “ทานบารมี” หากเป็นการสละทรัพย์เพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น ถือเป็น “ทานบารมี” หากเป็นการสละได้แม้อวัยวะของตนเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น ถือเป็น “ทานอุปบารมี” และถ้าถึงขั้นเสียสละได้แม้กระทั่งชีวิตของตนเพื่อให้ผู้อื่นมีชีวิตรอด ถือเป็น “ปรมัตถบารมี” เป็นต้น

แล้วท่าน “บำเพ็ญบารมี” หรือ “สร้างบารมี” เพื่อมุ่งหวังสิ่งใด? เช่น เพื่อต้องการเป็นคนดี? เพื่อหวังสร้างบุญกุศล? เพื่อบารมีที่สร้างจะได้พาไปเกิดในสุคติภูมิหลังตาย? เพื่อต้องการบรรลุธรรม? เพื่อมุ่งหวังสู่พระนิพพาน? ฯลฯ ทั้งนี้ก็สุดแล้วแต่ท่านจะตั้งความหวังเอาไว้

หากท่านปฏิบัติธรรม หรือสร้างบารมีธรรมเพื่อมุ่งหวังผลว่า จะต้องได้สิ่งนั้นหรือสิ่งนี้ เป็นการตอบแทนจากการปฏิบัติ ก็เท่ากับว่าเป็นการปฏิบัติธรรมที่เจือด้วย “ความโลภ” และหากท่านไม่ได้ผลจากสิ่งที่ได้ปฏิบัติ จิตใจท่านย่อมเกิดความผิดหวัง เสียใจ ขัดเคือง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็คือ “โทสะ” ชนิดหนึ่ง ทั้ง “โลภะ” และ “โทสะ” ที่เกิดขึ้น ก็มาจากตัว “โมหะ” หรือความหลงทั้งสิ้น เพราะเราเข้าไปไม่ถึงความเป็นจริงนั่นเอง

พระพุทธองค์ทรงสอนให้ละ “โลภ-โกรธ-หลง” มีใช่หรือ? การปฏิบัติธรรมก็เพื่อขจัดกิเลสร้าย ๓ ตัวนี้ออกจากจิตใจมีใช่หรือ? แล้วไหนท่านปฏิบัติธรรมเพื่อยังให้ “โลภ-โกรธ-หลง” เพิ่มพูนหรือสะสมไว้ในใจของท่านอีกเล่า?

การปฏิบัติหรือการเจริญบารมีธรรม จึงไม่ใช่มุ่งหวังจะไปสวรรค์ (เทวภูมิ) หรือต้องการเป็นพรหม (พรหมภูมิ) เพราะหากตราบใจที่จิตใจของท่านยังมีความปรารถนาเช่นนั้น ท่านก็จะต้องเวียนเกิด-เวียนตายใน ๓๑ ภพภูมิอย่างไม่รู้จักจบสิ้น (ซึ่งมีอายภูมิ ๔, มนุษย์ภูมิ ๑, เทวภูมิ ๖, รูปภูมิ ๑๖, และอรูปภูมิ ๔) ซึ่งพระพุทธองค์ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ทุกครั้งที่มีการเกิด ก็ตามมาด้วยทุกข์ จะเกิดในภพภูมิไหนก็ทุกข์ทั้งนั้น เพียงแต่มันเป็นทุกข์ของผู้ที่อยู่ในภพภูมินั้น ๆ เพราะตราบใจที่ท่านยังดับขันธ์ ๕ (อันได้แก่ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ) ไม่ได้ ขันธ์ ๕ นี้แหละคือตัวทุกข์ ถ้าขันธ์ ๕ ให้สิ้นซากก็จะเหลือแต่ “รูป-นาม” สัตว์ที่เกิดในภพภูมิต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ภพภูมิใดก็ล้วนมีแต่ “รูป-นาม” ทั้งสิ้น

และตัวการสำคัญที่ท่านดับ “รูป-นาม” ไม่ได้เพราะท่านยังไม่สามารถตีทะลุ “อวิชชา” (ความไม่รู้ตามความเป็นจริงตามธรรมชาติแท้ๆ ของมัน) จึงทำให้ท่านเกิดความคิดปรุงแต่งต่าง ๆ นานาขึ้นมา เพราะ “อวิชชา” เป็นปัจจัยให้เกิด “สังขาร” (สังขารก็คือการปรุงแต่ง) จึงมีทั้งการปรุงแต่งที่เป็นบุญเรียกว่า “บุญญาภิสังขาร” เพื่อมุ่งหวังไปสู่การเกิดในภพภูมิที่ดี ๆ เช่น มนุษย์ภูมิ เทวภูมิ รูปภูมิเป็นต้น หรือการปรุงแต่งที่เป็นบาป เรียกว่า “อบุญญาภิสังขาร” เป็นการปรุงแต่งเพื่อให้จิตใจฝักใฝ่ต่อฝ่ายชั่วหรืออกุศลกรรมทั้งหลาย กรณีนี้มีอายภูมิ เป็นที่หมาย

หรือแม้กระทั่งการปรุงแต่ง ที่ทำสมาธิเพื่อให้จิตมั่นคงไม่หวั่นไหว เป็นชั้นอัปนาสมาธิ หรือสมาธิที่จิตตั้งมั่นแน่วแน่สูงสุดสู่รูปฌาน ๔ หลังผ่านรูปฌาน ๔ มาแล้ว เพื่อมุ่งหวังไปสู่การเกิดในอรูปภูมิ ซึ่งมีอายุชั้กับปีนนานมาก ๆ ๆ จนตัวเองนึกว่า การอยู่ในฌานเช่นนี้คือ สภาวะพระนิพพาน เช่น ผู้ไปเกิดใน

อากาศานัญจายตนภูมิ	จะมีอายุชั้ถึง	๒๐,๐๐๐ มหากัป
วิญญาณัญจายตนภูมิ	จะมีอายุชั้ถึง	๔๐,๐๐๐ มหากัป
อาภิญจัญจายตนภูมิ	จะมีอายุชั้ถึง	๖๐,๐๐๐ มหากัป
เนวสัญญานาสัญญายตนภูมิ	จะมีอายุชั้ถึง	๘๔,๐๐๐ มหากัป

พอหมดอายุชั้ยกับปี ไม่ว่าจะตนะจะไปเกิดในภพภูมิไหนก็ตาม ก็ต้องกลับสู่ การเกิดใหม่อีกในภพภูมิชั้นอื่น ๆ วนเวียนเช่นนี้หาที่หลุดจบสิ้นไม่ได้ พระพุทธองค์ จึงไม่ให้สาวกของพระองค์มปลักอยู่ในภพภูมิเหล่านี้ พิสูจน์ได้โดยเมื่อพระพุทธ องค์ได้ตรัสรู้อรุยัสัจจธรรมที่ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ พระองค์ได้ทรงทราบวิธีปฏิบัติ เพื่อให้จิตหลุดพ้นจากวิภวภูตสงสารได้ จึงมีความประสงค์จะไปโปรดอาจารย์ทั้งสอง ซึ่งเคยถ่ายทอดวิชาความรู้ในด้านฌานสมาบัติต่าง ๆ ให้โดยหลงเข้าใจผิดว่านั่น เป็นหนทางแห่งการหลุดพ้นจากเวียนว่ายตายเกิด

ดังนั้น พระพุทธองค์จึงทรงพิจารณาจากชายพระญาณและทรงทราบว่ อาจารย์ท่านแรกคือ *อาฬารดาบส* ได้สิ้นชีวิตลงแล้วและไปเกิดใหม่ในอรุภภูมิชั้น “อากิณญัตถญาณตนะภูมิ” ตามกำลังฌานของท่านและอาจารย์ท่านที่สองคือ *อุททกดาบส* ได้สิ้นชีวิตลงแล้วเช่นกัน และไปเกิดใหม่ในอรุภภูมิชั้นสูงสุดคือ “เนวลัญญานา สัตถญาณตนะภูมิ” พระพุทธองค์ถึงขั้นอุทานออกมาว่า “ฉิบหายแล้ว” เพราะผู้ไป เกิดในอรุภภูมินั้น มีอายุชั้ยกับปีนานมาก ๆ อีกทั้งยังไม่มี “รูป” คือ ตา-หู-จมูก- ลิ้น-กาย เพราะอยู่ได้ด้วยนามหรือจิตอย่างเดียว ฉะนั้นต่อให้มีพระพุทเจ้าองค์ ถัด ๆ ไป มาบังเกิดและเทศนาสั่งสอนธรรม อาจารย์ทั้งสองท่านก็จะพลาด โอกาสได้ฟังธรรมที่เป็นไปเพื่อความพ้นทุกข์อย่างแท้จริง และเมื่อหมดอายุชั้ยใน ภพภูมินั้น ๆ แล้ว ก็หนีไม่พ้นต้องกลับมาเวียนว่ายตายเกิดอีกในภพภูมิอื่น ๆ จน หากจุดจบสิ้นไม่ได้ ทั้งนี้เพราะจิตใจยังมีวิชาอยู่ จึงเกิดการปรุงแต่ง และการ ปรุงแต่งก็ปรุงแต่งไปฝ่ายบุญบ้าง ฝ่ายบาปบ้าง ฝ่ายฌานบ้าง วงจรแห่งการเวียน ว่ายตายเกิดซึ่งเราเรียกว่า “ปฏิจจสมุปบาท ๑๒” ก็หมุนไปเรื่อย ๆ ไม่รู้จักจบสิ้น

ฉะนั้น การปฏิบัติธรรมก็ตาม การบำเพ็ญบารมีก็ตาม จุดมุ่งหมายอยู่ที่การ ขัดเกลากิเลสออกจากใจให้หมดสิ้น เพราะตราบไต่ที่ยังมีกิเลสน้อยหนึ่งนิดหนึ่ง หลงเหลืออยู่ในจิต สังสารวัฏฏ์ (การเวียนว่ายตายเกิด) ย่อมไม่จบสิ้นแน่นอน เพราะ จิตใจยังมี “ความอยาก” หรือ “ความหวัง” ประทับไว้อยู่จิตจึงไม่เป็นอิสระอย่างแท้จริง จิตที่ยังปล่อยวางไม่ได้ หรือจิตที่ยังมีสภาวะว่างไม่ได้สุด ๆ ย่อมจะโน้มไปสู่บุญบ้าง บาปบ้าง ปรุงแต่งในสมาธิ หรือในฌานต่าง ๆ บ้าง เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วย่อมจะ เข้าถึงสภาวะ “นิพพาน” ไม่ได้ เพราะ “นิพพาน” คือ “ว่าง-วาง” ไม่ยึดมั่นถือมั่น

ในสิ่งใด ๆ “บุญ” ก็ไม่ยึด (แต่ให้หมั่นทำ เพราะพลาดเมื่อใด บาปอกุศลซึ่งมีกำลังมากกว่าจะเข้าครอบงำ หนทางที่ไปจึงเป็น “อบาย” อย่างเดียว) ส่วน “บาป” ก็ต้องไม่เอาไม่ข้องแวะด้วย จึงจึงจะเป็น “กลาง” ได้ ใจที่เป็นกลางนี้แหละ คือ ภาวะที่ “ว่าง-วาง”

ในธรรมะหมวด “โพชฌงค์ ๗” ซึ่งเป็นธรรมที่เป็นองค์แห่งการตรัสรู้ หรือ การรู้แจ้งในสภาวะความเป็นจริง จึงเริ่มต้นที่ “สติ” และลงท้ายด้วย “อุเบกขา” ความเป็น “อุเบกขา” คือการที่จิตไม่โอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง ไม่ฝักใฝ่ในข้างใดข้างหนึ่ง (ไม่ว่าจะเป็นบุญหรือบาปก็ตาม) สามารถประคองจิตให้ “ว่าง-วาง” ในทุก ๆ สภาวะได้ เพราะเข้าใจแล้วในสิ่งต่าง ๆ หรือในปรากฏการณ์ต่าง ๆ ตามความเป็นจริง ตามธรรมชาติของมัน ธรรมชาติย่อมไม่มีการแบ่งขั้ว หรือเลือกเข้าข้างโน้นข้างนี้ นี้แหละจึงจะเข้าถึงธรรมตามความเป็นจริง เป็นการปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง

แล้วจะตั้งจิตอย่างไรในการบำเพ็ญ “บารมี ๑๐” เล่า จึงจะถูกต้อง? ไว้ติดตามต่อใน “ตอนที่ ๒” ในฉบับหน้า

ขอให้ทุก ๆ ท่านจงเจริญในธรรม
สวัสดี

ร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม ๔ สาขา

ชมรมกัลยาณธรรม เปิดศูนย์หนังสือธรรมทาน ขณะนี้รวม ๔ แห่ง เพื่อเผยแผ่สื่อธรรมะต่าง ๆ โดยยึดหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

สาขาแรก คลินิกอัจฉราทันตแพทย์ ปากน้ำ สมุทรปราการ
โทร ๐๒-๗๐๒-๗๓๕๓ และ ๐๒-๗๐๒-๕๖๒๔

สาขาที่ ๒ บริษัท บางกอกเยเนอรัล เอกซเพรส จำกัด สาทร กทม.
โทร ๐๒-๒๖๖-๘๒๔๕

สาขาที่ ๓ ร้านสะดวกซื้อ ปากซอยนิมพูลสุข ทนงแดง สมุทรปราการ
และร้านกาแฟ-เบเกอรี่ (บุญบุรี) ใกล้กัน
โทร ๐๒-๓๘๓-๓๕๕๒ และ ๐๘๕-๑๒๙-๕๕๕๑

สาขาที่ ๔ อยู่ดีอาร์ทเม้นท์ ซอยลาซาล สุขุมวิท บางนา กทม.
โทร ๐๒-๓๖๑-๑๒๘๐ - ๕ และ ๐๒-๗๔๔-๖๑๖๕

พระราชปูจณาในรัชกาล

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช :
ว่าด้วยอานิสงส์ยิ่งกว่ากันเป็นชั้นๆ

• พระราชปูจณาที่ ๘

ว่าด้วยอานิสงส์ยิ่งกว่ากันเป็นชั้น ๆ
ตั้งแต่บุคคคลิกทาน จนถึงจำเริญพระไตรลักษณญาณ
กับอานิสงส์บำรุงยกพระศาสนา ใครจะมากกว่ากัน

ศุภมัสดุ จุลศักราช ๑๑๔๖ นาคสังวัจฉรนักษัตร ฉศก
เจตรมาศ กาลปักษ์ ปัญจมีตฤธีรวิวารปริเจทกาลกำหนด

พระบาทสมเด็จพระบรมบพิตรพระพุทธเจ้าอยู่หัว
เสด็จสถิต ณ พระที่นั่งดุสิตดารมย์
ทรงพระกรุณาดำรัสเหนือเกล้าฯ ประภาษพระราชปูจณา
ให้ออกหลวงศรีวโรหารราชบัณฑิตลิขิตเขียนหน้าพระที่นั่ง
แล้วให้ไปเผด็จถามสมเด็จพระสังฆราช พระราชาคณะทั้งปวงว่า

ผลอานิสงส์สังฆทานนั้นก็ยิ่งหนักหนาหาที่สุดมิได้
อันบุคคลได้ถวายทานแก่

พระโสดา สกิทาคา อนาคา อรหันตาชีณาสพเจ้า เต็มทั่วไปทั้งจักรวาล
แต่ก็เป็นบุคคลิกทาน

ก็มีเมตตาสังฆทาน มีเมตตาผลานิสงส์
บุคคลสร้างโรงธรรมสภาศาลา
ถวายแก่พระสงฆ์ในจตุรทิศทั้ง ๔

สร้างโรงธรรมสภาศาลาถวายแก่พระสงฆ์ในจตุรทิศ
ก็มีเมตตาพระรักษาพระไตรสรณคมณ์

รักษาสรณคมณ์
มีเมตตาผู้ถึงแก่พระสรณคมณ์แล้วแล้วรักษาศีล ๕

ถึงสรณคมณ์แล้วรักษาศีล ๕
มีเมตตาผู้จำเวรญูเมตตาทาภาวนาแต่ประมาณรูดน้ำนมโคที่หนึ่ง

จำเวรญูเมตตาทาภาวนา
มีเมตตาผู้เห็นพระอนิจจัง พระทุกขัง พระอนัตตาเพียงลัดนิ้วมือหนึ่ง
ซึ่งเป็นอานิสงส์สุดยอดอานิสงส์เป็นชั้น ๆ กันขึ้นมาถึงเพียงนี้

กับผู้ได้บำรุงพระศาสนานี้
ข้างผู้ใดจะมีผลานิสงส์มากกว่ากัน

ขอให้สมเด็จพระสังฆราช พระราชาคณะทั้งปวงวิสิขซาจงแจ้ง

• แก กั พระ รา ช ปุ จ ฉ า ที่ ๘

อาตมาภาพ สมเด็จพระสังฆราช พระราชาคณะทั้งปวง ๑๐ รูป

ขอพระราชทานถวายพระพร

ด้วยทรงพระราชดำริในพระราชกุศลดังนี้

เป็นประเพณีหน่อพุทธางกูร

เหมือนสมเด็จพระเจ้าเนมิราชบรมโพธิสัตว์

อันทรงพระราชดำริเนื่อง ๆ ว่า

ทานจะยิ่งกว่าอานิสงส์ศีลฤๅ
ฤๅศีลจะยิ่งกว่าผลอานิสงส์แห่งทาน

สมเด็จพระมรินทราธิราชลงมาแก้ปริศนาด้วยอุทาหรณ์ต่าง ๆ ว่า

ศีลมีอานิสงส์ยิ่งกว่าทาน
จึงลั่นวิมติพระสงฆ์

ดูจพระราชดำริครั้งนี้ว่า

บุ ค ค ล รั ก ษ า พ ระ ไ ต ร ส ร ณ ค ม น์
แล รั ก ษ า ศี ล ๕ ศี ล ๘ ป ระ ก า ร
แล ป ล ง ป ัญ ญา ล ง สู่ พ ระ ไ ต ร ลั ก ษ ณ ญา ณ วั
มี ผล มาก ยิ่ง กว่า สั ง ฆ ทาน ยิ่ง กว่า วิ หาร ทาน

พระบาลีอันนี้อาศัยพระไตรสรณคมน์เป็นโลกีย์
แลศีลเป็นโลกุตตระ
แลเมตตาจิตอันถึงซึ่งอัปนาถมาน
แลอนิจล์ญาณวิปัสสนาอันใกล้ซึ่งมรรคผลอยู่แล้ว
จึงเป็นที่สรรเสริญประเสริฐขึ้นไปกว่าสังฆทานวิหารทาน

อหนึ่ง บุคคลอันเป็นปุถุชนแลรักษาพระไตรสรณคมน์
แลศีล ๕ ศีล ๘ อันเป็นโลกีย์
จะบริจาคชีวิตยังมีได้
ถ้าจำเริญเมตตายังมิได้ฉาน
แลจำเริญอนิจล์ญาณวิปัสสนานั้น มิได้ถึงมรรคผล
จะนับว่ามีผลานิสงส์ยิ่งกว่าทะนุบำรุงยกย่องพระศาสนายังมีได้

อันบุคคลทะนุบำรุงยกย่องพระศาสนาเป็นปฏิบัติบูชา
มีผลานิสงส์มากกว่าสังฆทานวิหารทาน
สรณคมน์ ศีล ๕ เมตตาภาวนาไตรลักษณ์ญาณ
ตั้งพรณนาแล้ว อันเป็นโลกีย์ยังมีเป็นโลกุตตร

ดูจวาระพระบาลีว่า

โย จ อุปาสโก ยา จ อุปาสิกา ตีสุ สรณสุ ปญจสุ สีเลสุ ทสสุ สีเลสุ ปรีปฺรการี
โหติ

อธิบายว่า อุปาสก อุปาสิกา ผู้ได้รักษาพระไตรสรณคมน์
แลศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ประการ
แล้วจึงให้ทานบูชาของหอมดอกไม้
แลปรนนิบัติบิดามารดา เคารพผู้เฒ่าผู้แก่ในตระกูล
ปฏิบัติเสมออันเป็นธรรม
แลเคารพพระรัตนตรัย เลี้ยงชีวิตโดยธรรม

สร้างพระพุทธรูป สร้างพระธรรม
แลพระสถูปพระเจดีย์พระวิหารโรงธรรมอุโบสถ
ก็จัดได้ชื่อว่า ปฏิบัติบูชา
อาจสามารถจะทรงไว้ซึ่งพระศาสนาได้
ชื่อว่าบำรุงยกย่องพระศาสนา

เหมือนสมเด็จพระเจ้าอภัยทูลคามินี
เมื่อแรกกระทำสงครามด้วยพระราชอนุชา
พระอรหันต์เจ้าพิจารณาเห็นว่ากษัตริย์ทั้งสอง
จะได้ทำนุบำรุงพระศาสนา

จึงได้นถमितเป็นกฎเขาวางหน้ากษัตริย์ทั้งสองนั้นเสีย มิให้เป็นอันตราย
เมื่อพระเจ้าทูลคามินีได้เสวยราชสมบัติแล้ว
ได้สร้างพระพุทธรูป พระสถูปเจดีย์
แลสร้างพระวิหารได้ ๔๔ พระวิหาร
ก็ได้ชื่อว่าทะนุบำรุงพระศาสนาให้รุ่งเรือง

แล บุ ค ล ป ร น นิ บั ตี ท ะ นุ บำ รุ ง ย ก ย ่ อ ง พ ร ะ ศ า ส น า
มี ผล านิ สง ส์ ยั ง ก ว ่า ศี ล
ยั ง ก ว ่า ส ร ณ ค ม ์ อ น เ ป็ น โ ล กี ย

อนึ่ง กษัตริย์พระองค์ใด เห็นพระพุทธานุภาพแล้ว
แล้วตักเตือนพระสงฆ์สามเณรให้ตั้งอยู่ในสิกขาบทอันใหญ่หน่อย

แลเรียนสมถวิปัสสนาแลไตรปิฎก

แล้วได้ส่งเคราะห์ด้วยจตุปัจจัย คือจิวรบัณฑิตบาท เป็นต้น

ก็ได้ชื่อว่าทะนุบำรุงพระศาสนา

อันผลานิสงส์เป็นอนันตังปริมาณงัลล้าเลิศประเสริฐหาที่สุดมิได้

เหมือนเมื่อครั้งศาสนาสมเด็จพระพุทธเจ้ากัศสปเศร้ามองเลื่อมเรียวลวงนั้น

สมเด็จพระนรินทรราชา ให้พระวิษณุกรรมเทวบุตร

นฤมิตเป็นสุนัขใหญ่ร้องคุกคามแก่ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา

ผู้เฒ่าปทยาบช้า ให้ละลายซึ่งหุจจริตผิดธรรม

ให้ตั้งอยู่ในสุจริต ก็ได้ชื่อว่าบำรุงพระศาสนา

ขอถวายพระพรฯ

หมายเหตุ* : อักษรวิธีตามต้นฉบับ

(คัดลอกบางตอนมาจาก : “พระราชปวงจกที่ ๘ ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก” ใน ประชุมพระราชปวงจก เล่ม ๑ : กรมศิลปากรจัดพิมพ์เผยแพร่ รวมพิมพ์ครั้งแรก , พุทธศักราช ๒๕๕๐, หน้า ๑๒๖-๑๒๙)

(ภาพ : วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) พระบรมมหาราชวัง กรุงเทพมหานคร)

<http://www.dhammadjak.net/forums/viewtopic.php?t=30620>

ท่านผู้มีจิตศรัทธา ต้องการร่วมสมทบกองทุนธรรมทาน

ของชมรมกัลยาณธรรม กรุณาบริจาคได้ โดยโอนเข้าบัญชี ดังนี้

ชื่อบัญชี **อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ** บัญชีออมทรัพย์

๑. ธนาคารกรุงเทพ	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๑๕๕ - ๗๐๐ - ๘๒๒๒
๒. ธนาคารกรุงไทย	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๒๑๕ - ๑๕๑ - ๐๔๓๓
๓. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๑๐๐ - ๑๓๙ - ๑๒๓๕
๔. ธนาคารไทยพาณิชย์	สาขานนทบุรีสมุทร	เลขที่ ๓๓๗ - ๒๒๙ - ๖๐๙๒
๕. ธนาคารกสิกรไทย	สาขาลาดสมุทรปราการ	เลขที่ ๓๖๐ - ๒ - ๓๗๕๐๑ - ๒

Fax รายชื่อผู้บริจาค และใบโอนเงินมาที่ ๐๒-๗๐๒-๗๓๕๓ อนุโมทนาสาธุทุกท่าน

ปกป้องพระศาสนา

เรียบเรียงจากคำบรรยายของ อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม
ถอดความโดย อุทัยวรรณ วิมลจิตร์

บุญ แปลว่า ชำระ ชำระโลภะ โทสะ โมหะ บุญไม่ได้แปลว่าเอาบุญมีอยู่ ๓ อย่าง คือ ทาน ศีล และภาวนา

การทำทานเป็นบุญ เข้าใจไม่ยาก ใคร ๆ ก็ทำได้ คนดีทำได้ คนเลวทำได้ คนชั่วทำได้ โกงบ้านกินเมืองก็ทำเป็น ทำได้หมดทุกระดับ เพราะฉะนั้น ฐานของพระมิตในเรื่องของทาน ใคร ๆ ก็ทำเป็น ๗ พันล้านคนนี่นะ

ศีล คนดีทำได้ แทบไม่ต้องออกแรง คนชั่วทำไม่ได้ คนเลวไม่คิดจะทำ ถ้า โกงบ้านกินเมืองละไปไกล ๆ เลย ศีลนะ เพราะฉะนั้นเคยเข้ามาแล้ว

ภาวนา คนดีส่วนเดียวที่ทำได้ จึงเป็นยอดของพระมิต

มีวันหนึ่ง ได้พบกับนักธุรกิจ พูดน่าฟังมากเลย เขาบอกว่า

“อาจารย์ ผมว่าท่านเนี่ยสำคัญ ถ้าไม่มีการทำงานเลย ผมว่าสังคมไม่น่าอยู่
แล้วก็สังคมจะลำบาก”

ผมบอก “ผมเห็นด้วย”

“เห็นด้วย? แต่เห็นอาจารย์บอกว่า ท่าน คีล ภาวนา ภาวนาได้บุญมากกว่า
อีก

ผมว่าภาวนาเนี่ย มีแต่พวกเห็นแก่ตัว”

เขาตรงไปตรงมาเลย

“ไปนั่งหลับตา ไปเดินช้า ๆ อยู่คนเดียว แล้วไม่ได้ทำประโยชน์ให้กับใคร แล้ว
มาอ้างนิพพาน ๆ ทั้งครอบครัวออกมาเนี่ย แทนที่จะทำประโยชน์ให้คนอื่นบ้าง แล้ว
บอกได้บุญมาก มีแต่พวกเห็นแก่ตัวทั้งนั้นเลย ใครเขาทำกันบ้างในโลกนี้”

พูดน่าฟัง “ผมก็ว่างั้น เมื่อก่อนผมก็ว่างั้น”

แล้วเมื่อไม่กี่วันมานี้ พูดไปแล้วเราแทบจะรับไม่ได้ ผมใช้คำเขาเลยแล้วกันนะ
เดี๋ยวจะหาว่าผมนะพูดอะไรไม่สุภาพ

“พระพุทธเจ้าเนี่ย เก่งนะ แต่เห็นแก่ตัว ทั้งครอบครัวออกบวช พ่อแม่ก็ทิ้ง
หมด เมียลูกก็ทิ้ง”

ขอตอบเลยนะ เริ่มจากนักธุรกิจก่อน ที่บอกว่า “พวกนักปฏิบัติเนี่ยเห็นแก่ตัว
มีแต่เดินไปเดินมา เดินช้า ๆ ตาก็มต่าเนี่ย มานั่งหลับหูหลับตา แล้วบอกได้บุญมาก”

ท่าน ใครก็ทำได้ คีล ก็ต้องเป็นคนดีถึงจะทำ ส่วนภาวนา ผมก็บอกคนดี
ส่วนเดียวที่ทำได้ แล้วผมก็ไม่ได้บอกว่าท่านไม่สำคัญ แต่คุณเข้าใจอะไรผิดไปบาง
อย่างหรือเปล่า ในท่าน คีล ภาวนา เขาไม่ได้ให้เลือก ก. ข. ค. นะ คนทำงานอาจ
จะไม่มีศีล อาจจะไม่ได้อภิวาณา แต่คนมีศีลทำงานนะ แล้วคนภาวนาเนี่ย มีศีล แล้ว
ก็ทำงานด้วย ตกลงใครดีกว่าใคร?

เอาละ เริ่มกลืนน้ำลายไม่ค่อยลงไปข้อหนึ่งแล้ว

ผมยังไม่เคยเห็นคนภาวนาไม่ทำงานเลย แล้วยังไม่เคยเห็นคนภาวนาไม่มีศีล
แต่อาจจะไม่ครบ บางคนนะ แต่เขาก็เต็มทีนะ แล้วคนมาภาวนาเนี่ย ไม่ใช่เป็นพระ
อรหันต์ แต่เขาแสวงหาหนทางแห่งการพ้นทุกข์ เขากำลังพยายามที่จะพัฒนาจิต

พัฒนาตน ให้พ้นจากความเห็นแก่ตัว

ดังนั้นในระหว่างกระบวนการนี้ะ

“เห็นที่บ้านไปภาวนาก็ยังเหมือนเดิม เสียเวลาจริง ๆ ลางานไป กลับมาก็เห็นค่าเหมือนเดิม วินแตกเหมือนเดิม หงุดหงิดเหมือนเดิม ไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นเลย ถ้าภาวนาแล้วเป็นอย่างยัยนี้ ไม่ไปหรอก”

อ้าว! คนพาลเนี่ย ถ้ารู้ว่าตัวเองพาลแล้วพยายามปรับปรุง เขามีโอกาสจะเป็นบัณฑิต แต่คนพาลที่ไม่รู้ว่าตัวเองพาล จะพาลไปชั่ววินิจนินด

คนที่ภาวนา เหมือนการมาเข้ายิม ถ้าพูดถึงคอร์สปฏิบัตินะ เขากำลังเข้ามาฝึก เพื่อจะลด ละ เลิก สิ่งที่เรียกว่า กิเลส เรื่องตัวตน หรือว่าความเห็นแก่ตัว คุณเคยเห็นคนภาวนา ที่เขาภาวนาจนเขาเข้าใจอะไรบ้างแล้วเขาออกไปช่วยโลกมนุษย์ ออกไปช่วยคนอื่น ออกไปช่วยผู้คนที่โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนไหม?

แล้วทุกวันนี้ที่คุณบอกว่าคุณให้ทานนะ ตลอด ๓๖๕ วัน คุณให้ทานกี่วัน? แล้วที่เหลือคุณก็เอาไปทำอะไรบ้าง? กับคนที่เขาทำอย่างนี้ทั้งชีวิต ไม่เคยคิดจะเอาเข้ากระเป๋าตัวเองเลย ไม่เคยคิดที่จะหาความสุขใส่ตัว มีแต่ช่วยเพื่อนมนุษย์แบบไม่เอาสิ่งตอบแทนเลย พวกคุณทำได้บ้างไหม? นี่แหละผลแห่งการภาวนา

อย่ามองแค่จุดที่ทุกคนเพิ่งจะเริ่มต้น หรือว่าทุกคนกำลังพยายามอยู่ แต่มองไปที่จุดที่มันประสบความสำเร็จกันบ้าง บุคคลเหล่านั้นไม่เคยต้องการสิ่งอะไรตอบแทนเลย นอกจากให้โลกเพียงอย่างเดียว เริ่มต้นตั้งแต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นต้น ลงมาจนถึงพระอรหันต์สาวก รวมถึงสาวกทั้งหลายที่กำลังเดินทาง ไม่ว่าจะกี่พันปีผ่านมาแล้ว ทุกคนยังทำหน้าที่ของตัวเอง ไม่เคยต้องมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาคอยกำกับว่า “เธอต้องตื่นแต่เช้านะ เธอต้องรีบออกไป เธอต้องมาทำประโยชน์ให้ผู้คน” ท่านไม่เคยต้องมาบอกใคร แต่สาวกทั้งหลายกลับทำหน้าที่ไปทั้งประเทศทั้งโลกนี้ ไม่เคยมีใครต้องมากำกับดูแล อย่างนี้ใช่ไหมที่เห็นแก่ตัว? ใครเห็นแก่ตัวกันแน่? ใครทำประโยชน์เพื่อตน? ใครทำประโยชน์เพื่อผู้อื่น? ทำไม่ถึงมาดูแต่จุดเล็กๆ จุดที่มันกำลังเริ่มต้น

นักกีฬา ก่อนจะไปแข่งขันโอลิมปิก เขาก็ไปเข้าค่ายฝึกซ้อม คุณจะบอกว่าตอนที่เข้าค่ายฝึกซ้อมนะ เขาเห็นแก่ตัวหรือ? ไม่ต้องเข้าค่ายฝึกซ้อมแล้วไปขึ้นชกโอลิมปิกเลยหรือ? ชกไปก็แพ้อยู่ดี ถ้าไม่เข้าค่ายฝึกซ้อมเลย

เอาละ ทีนี้ขอตอบแบบเด็ดหัว ที่ปรัมมาสพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหน่อย

วันที่ท่านประสูติออกมา พราหมณ์ทั้งหลายได้ทำนายทายทักกันเต็มไปหมดว่า “ถ้าอยู่ในวัง เป็นกษัตริย์ ท่านจะเป็นพระมหากษัตริย์พรต แต่ถ้าออกบวชจะเป็นศาสดาเอกของโลก” พระราชบิดา, ไม่ว่าพ่อแม่ใคร รวมถึงเราด้วย ถ้ามีใครมาบอกลูกเราว่า ถ้าออกบวชเนี่ยจะหลุดพ้น จะบวชไม่สึกเลย แต่ถ้าอยู่บ้านจะได้เป็นมหาเศรษฐีใหญ่ ท่านเป็นพ่อแม่ท่านจะเลือกทางไหน?

พ่อแม่ก็รักลูก พระราชบิดาก็จึงทำทุกอย่างเลย เพื่อไม่ให้ลูกออกบวช เพราะวาทามพราหมณ์แล้วพราหมณ์บอกว่า ถ้าเกิดเห็นเทวทูต ๔ ท่านตัดสินใจออกบวชนั่นคือความแก่ ความเจ็บ ความตาย แล้วก็สมณะ

ทีนี้ท่านทำอะไรถึงจะไม่เห็นความแก่ ความเจ็บ และความตาย จึงสร้างปราสาท ๓ ฤดู ให้มีความสุขตลอด เพื่อไม่ให้เห็นความแก่ ความเจ็บ ความตายเลย พอใครเริ่มแก่-เอาออก ใครเริ่มแก่-เอาออก ใครเจ็บป่วย-เอาออก เพราะฉะนั้นในวังของท่านจึงไม่มีคนพวกนี้เลย

จนกระทั่งท่านเสด็จนิวัตพระนคร พ่อทนรบร้าไม่ไหว สงสาร แล้วก็รักลูก จึงปล่อยยให้ออกไป แต่ก็เตรียมทุกอย่างไว้แล้ว ไม่ให้มี แต่มันก็พลาดจนได้ ขณะที่กำลังนั่งรถม้าไป เจอคนแก่ เดินออกจากบ้านพอดี หลังโกง ง้อก ๆ ถือไม้เท้า ก็เลยถามนายฉันทนะว่า

“เขาเป็นอะไร ทำไมเขาถึงเดินตัวงออย่างนั้นล่ะ ทำไมเขาไม่เดินตัวตรง ๆ”

ฉันทนะก็บอกว่า “เขาเรียกว่าคนแก่ พระเจ้าข้า”

“คนแก่ ทำไมต้องแก่ด้วยล่ะ เราต้องแก่ด้วยหรือ”

“พระเจ้าข้า”

“พ่อเราด้วยหรือ พ่อเราเป็นกษัตริย์นะ”

“กษัตริย์ก็ต้องแก่”

“ซายาเราด้วยหรือ ทุกคนหรือ ในโลกนี้ทุกคนเลยหรือ”

“พระเจ้าข้า”

ท่านเริ่มอึ้งแล้ว ผ่านไปสักพักเจอผู้ชายคนหนึ่ง นอนกลิ้งเกลือกอยู่กับพื้น เนื้อตัวเป็นพุงพองน้ำเหลืองไหลเต็มไปหมด ท่านกระโดดลงจากรถม้าที่ประทับ เข้าไปคว้าผู้ชายคนนั้นขึ้นมาเลย นี่คือเรื่องที่ท่านเล่าให้พระสารีบุตรฟังในวันหลัง ซ้อนขึ้นมา นายฉันทะเลยกระโดด แล้วก็ตะโกนว่า “วางเขาลง โลหิตของเขาเป็นพิษ พระเจ้าข้า เดี่ยวท่านจะติดเชื้อ” ท่านไม่ได้วาง แต่ท่านกลับมาถามนายฉันทะว่า

“เขาเป็นอะไร ทำไมเขาถึงเป็นอย่างนี้ ทำไมเนื้อตัวเขาถึงเป็นอย่างนี้”

ฉันทะบอก “เขาเรียกคนป่วย”

“คนป่วย ป่วยได้ยังไง อยู่ ๆ ก็ป่วยได้ด้วยหรือ? นอนอยู่เฉย ๆ พรงุ่นี้เข้า ก็อาจจะป่วยหรือ? เราด้วยหรือ พ่อเราด้วยหรือ ซายาเรา ทุกคนเลยหรือ?”

“ใช่ พระเจ้าข้า”

“แล้วทำไมไม่มีใครคิดจะออกจากเรื่องนี้เลย ไม่มีใครคิดจะรักษาอะไรเลยหรือ?”

“คิดแล้ว แต่ทำไม่ได้”

ที่นั่นรถม้าเจียบกริบเลย ซักชมเมืองไม่สนุกแล้ว ท่านเริ่มสงสัยว่า “ทำไมไม่มีใครคิดอะไรสักอย่างเลยหรือ ไม่มีใครพยายามออกจากเรื่องนี้เลย เรื่องนี้ทุกข์มากนะเนี่ย ทำไมทุกคนทนอยู่กับมันได้อย่างไร” ท่านถามนายฉันทะว่า “ไม่มีใครคิดจะออกจากเรื่องนี้เลยหรือ ทนอยู่กับมันได้อย่างไร”

หลังจากนั้นไม่นานเจอแบบผ้าขาวห่อไปเลย ท่านก็นั่งมองไปเรื่อย ๆ ไปถึงเขากัโยนเข้ากองไฟเลย ท่านตกใจเลยถามนายฉันทะว่า “ทำไมเขาไม่สู้เลย ทำไมเขาไม่ดิ้น ทำไมเขาไม่ลุก ปล่อยให้คนอื่นทำกับเขาอย่างนั้นได้อย่างไร” นายฉันทะบอกว่า “เขาเรียกคนตาย”

“ตาย! ตายแปลว่าอะไร คำอะไรแปลกจัง อะไรคือตาย?”

ฉันทะก็อธิบายให้ฟัง

“พ่อเราด้วยหรือ เราด้วยหรือ ซายา ทุกคนเลยหรือ? ทุกคนต้องตายหมดเลยหรือ? อยู่ดี ๆ ไปทุกวัน แล้วก็ตายหรือ? อยู่ ๆ แล้วก็ตาย ทำไมไม่มีใครออกจากเรื่องนี้เลยล่ะ?”

ถ้าเราเป็นฉันนะ เราก็คง “เฮ้อ..ออกอย่างไรเนี่ย? ออกแบบไหนหรือ? นี่มันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่หรือ?

ผมถึงบอกว่า เราโชคดีมหาศาลที่ท่านไม่เห็นเรื่องนี้เป็นธรรมดา พวกเราเกิดมาเนี่ย เราก็ออมรับเรื่องนี้เป็นธรรมดา ยอมจำนนหลังติดฝาไปเลย แต่ท่านเห็นแค่นี้ ท่านถามว่า “ไม่มีใครคิดจะออกมาเลยหรือ นี่มันเป็นทุกข์มหันต์ของมวลมนุษยชาติเลยนะ”

ท่านบอก “ฉันนะ กลับวัง” หมดเวลาพระราชแล้ว ดูอะไรก็ไม่สวยแล้ว...งง งง ว่าคนทั้งหมตอยู่กับมันได้อย่างไร? ไม่มีใครคิดจะออกจากมันเลย ท่านพูดคำหนึ่งว่า “ไม่มีใครคิดจะทุ้มเทศบัญญัติทั้งหมดที่มี เพื่อจะออกจากสิ่งนี้เลยหรือ?”

เราเป็นฉันนะ เราก็คงไม่กล้าตอบอะไรทั้งนั้น คงนั่งเงิบ ๆ ดึกว่า พอกลับวัง ระหว่างทางก็เห็นสมณะ สมณะมีมาก่อนท่านแล้ว มีคนที่เห็นทุกข์แบบนี้แล้วพยายามจะออกเหมือนกัน แต่ออกไม่ได้ ได้แต่ทำสมาธิ พยายามทรมาณตนให้มันหลุดพ้นอะไร กระทำมันทุกอย่างนะ

ถึงตรงนี้ ผมขอเบรกไว้ ผมขอตัดภาพกลับมา เรื่องอุปมาที่ผมจะอุปไมยให้ฟัง

ถ้ามีพ่อ แม่ ลูก อยู่ในบ้าน ในหมู่บ้านที่ห่างไกล ทั้ง ๓ คนเป็นโรคภัยที่ตายแน่ ตายแน่ เป็นโรคภัยแบบตายแน่ ไม่มียารักษา ไม่เคยหายารักษาได้ คนในหมู่บ้านทั้งหมด คนในละแวกนั้นทั้งหมด ในประเทศนั้นทั้งหมด ไม่มีใครมียารักษาเลย ทุกคนเป็นโรคนี้กันหมดเลย มีพ่อบ้านคนหนึ่ง ที่ไม่สามารถทนรอดูให้เมียของตัวเอง ลูกของตัวเอง พ่อของตัวเอง แล้วคนในหมู่บ้าน คนในประเทศของตัวเอง ต้องทนตายอย่างทุกข์ทรมานกับเรื่องแบบนี้ คน ๆ นั้นตัดสติใจที่จะออกไปหายารักษาโรค โดยไม่รู้ว่ามีที่ไหน ไม่รู้ว่ามีอยู่ที่ไหน โดยจะทุ้มเทศสรรพกำลัง สรรพปัญญาทั้งหมด เพื่อจะหายานี้ให้ได้ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามันมีอยู่ไหน ไม่ว่าจะลำบากยากเข็ญอย่างไร จะออกไปหายานี้ให้ได้ แต่ถ้าบอกครอบครัว บอกเมีย บอกลูก บอกทุกคน ทุกคนก็จะห้าม เพราะไม่เคยมีใครคิดว่ามันจะออกจากเรื่องนี้ได้ จึงตัดสติใจออกไปก่อน เพื่อออกไปหายามาช่วยทุกคนให้ได้

ถ้ามีคนบอกว่า “พ่อคนที่หนีออกไปเพื่อจะช่วยลูก ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ว่ามีที่ไหน พ่อคนนี้เห็นแก่ตัว” ผมรับไม่ได้ ผมว่าคน ๆ นี้แหละ คือคนที่เสียสละที่สุด

ในโลกใบนั้น ในหมู่บ้านนั้นเลย ที่ไม่เคยมีใครคิดจะออกไปหนลำบาก เพื่อจะหายานี้มาเพื่อทุกคนเลย

แล้ววันนี้ ยานี้ถูกค้นพบแล้ว มีส่วนผสมอยู่ ๘ อย่างในยานี้ ชื่อยา อริยมรรคมือองค์ ๘ ซึ่งท่านได้พบแล้ว ท่านทำสำเร็จแล้ว ท่านนำกลับมาแล้วก็ช่วยเหลือพระราชบิดาได้ เข้าสู่มรรคผลนิพพาน เข้าถึงความเป็นพระอรหันต์ก่อนที่จะสวรรคต พระนางพิมพาที่โกรธท่านแทบเป็นแทบตาย ตอนที่ท่านหนีออกไปสุดท้ายบรรลุมรรคเป็นพระอรหันต์ ราชทูตที่บอกว่าท่านทั้ง ท่านไม่เคยทิ้ง สุดท้ายบรรลุมรรคเป็นพระอรหันต์ พ้นไปจากทุกข์ทั้งปวงทั้งสิ้น คนในหมู่บ้าน ผู้คนในเมืองในประเทศของท่าน พระอรหันต์สาวก ลามมาถึง ๒๖๐๐ ปีล่วงมาแล้ว อย่างนี้แหละหรือคนเห็นแก่ตัว? ©

ข่าวประชาสัมพันธ์จากชมรมกัลยาณธรรม

- ขอเชิญท่านสาธุชนติดตามรับฟังรายการวิทยุ “สองโลก - สองธรรม” ออกอากาศ ทุกเช้าวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๐ น. - ๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. ทางสถานี วิทยุทหารอากาศ ๑๑ มีนบุรี AM ๕๔๕ KHz ดำเนินรายการโดย อาจารย์มนตรี จตุรภัทร
- ชมรมกัลยาณธรรมแจกลีธรรมบรรณการทุก ๆ เดือน ติดตามข้อมูลได้จาก เว็บไซต์กัลยาณธรรม (www.kanlayanatam.com) หรือโทรสอบถามข้อมูลได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทรศัพท์ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
- ห้องสมุดหรือสถาบันการศึกษาใดที่มีความประสงค์จะรับสื่อธรรมะเพื่อเป็นความรู้แก่สมาชิกในสถาบัน กรุณาทำจดหมายแจ้งความจำนงขอสื่อธรรมะต่าง ๆ มายังชมรมกัลยาณธรรม ทางชมรมฯ จะพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม
- ขอเชิญติดตามชมเทศกาลธรรมและธรรมบรรยายอันทรงคุณค่าของครูบาอาจารย์ผ่าน กัลยาณธรรมทีวี ทางเว็บไซต์กัลยาณธรรม www.kanlayanatam.com
- ขอเชิญทุกท่านร่วมเป็นเจ้าของในงานแสดงธรรม และร่วมออกโรงทาน หรือเป็นเจ้าของโรงทาน วันอาทิตย์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ค.ศ. นี้ ตามกำลังศรัทธา เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่สังคม และพระศาสนาสืบไป โทรศัพท์ ๐๒-๗๐๒-๗๓๕๓

ขอกราบอนุโมทนาบุญท่านผู้มีจิตกุศลทุกท่าน

ชีวิตแบบอย่าง ของภัตตาคารบุญคุณดาว

โดย คุณธีรพล เป่าจิ้น (ดาว)

PM (คุณดาวครับ) และคุณอู๋ม (ผู้จัดการส่วนตัว) และทีมงาน

มาเริ่มทำภัตตาคารบุญที่ชมรมกัลยาณธรรมมาตั้งแต่เมื่อไร แต่ยังคงความประทับใจต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานที่ได้ดีซึ่งมีมากมาย การได้พบครูบาอาจารย์ ได้พบพี่น้องผองเพื่อน ที่จิตใจร่วมกันเผยแผ่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้พบคุณหม่อัจฉรา กลิ่นสุวรรณณ์ ประธานชมรมฯ ที่น่ารัก ที่ทุ่มเทแรงกายแรงใจเพื่อพระศาสนา ทั้งที่มีภาระรับผิดชอบมากมาย

การที่ผมและคุณอู๋ม พร้อมคณะ ได้มีโอกาสทำอาหารเลี้ยงผู้ฟังธรรม ได้ถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์ แต่ครูบาอาจารย์ และธรรมบริการ จิตอาสาทั้งหลาย ถือเป็นบุญ เป็นมหากทานอันยิ่งใหญ่ของผม ใน ๑ ปีชมรมฯ จะจัดงานแสดงธรรม ๓ ครั้ง คนมาครั้งละ ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ คน ธรรมะบริการ ๓๐๐-๕๐๐ คน ผมและทีมงานรู้สึกดีใจตื่นเต้นทุกครั้ง เขาได้มาทำภัตตาคารบุญกัน ผมได้มีโอกาสรู้จักจิตอาสามากมาย มาจากหลากหลายอาชีพ หลายคนมีตำแหน่งหน้าที่การงานดี ๆ ในหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาช่วยหั่นผัก ตักข้าว ล้างจาน แจกอาหาร เก็บขยะ หลายนคนมาช่วยงานแล้วก็มีอีกหลาย ๆ ครั้ง เขาบอกรู้สึกประทับใจในงานที่ทำนี้

ทำแล้วมีความสุข ทำแล้วสนุก เดินเก็บขยะก็มีความสุข เขาบอกว่า มันละการยึดถือตัวตนดี ที่นี้ไม่มียศ ตำแหน่งอะไร ไม่มีผลประโยชน์อะไร ไม่มีใครบังคับให้มา ไม่ได้ค่าจ้างอะไร เลิกงานแล้วต่างคนก็ต่างไป ไม่น่าเชื่อนะครับว่างานอย่างนี้ทำแล้วจะมีความสุข แต่ผม อุ่ม และทีมงาน ก็รู้สึกเช่นนั้นจริง ๆ ครับ ทำแล้วมีความสุข แม้ทุกคนจะเหนื่อยมาก อดหลับอดนอน เตรียมงานก็หลายวัน ผมว่านี่กรรมังครับที่เรียกว่า “สุขจากการให้” ให้โดยไม่หวังผลตอบแทน ให้เพื่อช่วยให้เขามีความสุข ไม่ใช่ให้เพื่อเราจะได้อะไร

แต่สิ่งที่ประทับใจมากขึ้นไปอีกที่เกี่ยวเนื่องกับภคตาคารบุญนี้คือ การที่ผมได้มีโอกาสช่วยเปลี่ยนแปลงชีวิตคนที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยขอเล่าให้ฟังหน่อยครับ เรื่องมีดังนี้ครับ

เย็นวันเสาร์ ที่ผมและทีมงานไปทำอาหารเลี้ยงชมรมบริการและเตรียมอาหารสำหรับในวันอาทิตย์ที่จะมีงานแสดงธรรม มีชายคนหนึ่งถามผมว่า “เตรียมทำอะไรกันครับ” ผมทราบทีหลังว่าพี่เขาชื่อศักดิ์ มาวิ่งออกกำลังกายที่นี้ เพิ่งมาอยู่แถวนี้ เขาได้เข้ามาช่วยผมแกะกระเทียม หั่นผัก เราได้มีโอกาสคุยกัน แกบอกว่าปกติก็ไม่ได้มาวิ่งหรอก เครียด ๆ ก็เลยออกมา ผมบอกว่าเรามีงานแสดงธรรมพรุ่งนี้แล้วก็คุยเรื่องธรรมะช่วยชีวิตเราได้นะ พรุ่งนี้ลองมาฟังดูซิ แกลังเลนิดหนึ่งแล้วบอกว่าพรุ่งนี้นัดเพื่อนดื่มเหล้ากัน จะลองยกเลิกเพื่อนแล้วมาฟังธรรม แล้วพี่ศักดิ์ก็มาจริง ๆ ครับ หลังเลิกงานตอนเย็นแกก็แวะมาหาผมบอกว่า “ขอบคุณมากที่แนะนำผมตั้งใจจะเลิกเหล้า แล้วจะลองปฏิบัติธรรมดูบ้าง” ผมยิ้มและดีใจกับแกจริง ๆ ปลื้มใจครับ

เหตุการณ์ที่ ๒ ก่อนงานผมจะเตรียมซื้อข้าวสาร เพื่อเตรียมหุงเลี้ยงผู้มาฟังธรรม และถวายพระ ๆ ลฯ ครั้งละประมาณ ๗-๘ กระสอบ ผมได้รู้จักกับเจ้าพรชายข้าวสาร ก็รู้จักกันดี เคยชวนแกมาฟังธรรม ไปปฏิบัติธรรม แกก็ไม่เคยมา ผมบอกแกไว้ว่าถ้าสนใจเมื่อไหร่ก็โทรหาผมได้เลย วันหนึ่งผมได้รับโทรศัพท์จากเจ้าพรฟังเสียงแล้วแกร้องไห้อยู่ เจ้าพรขอร้องให้ผมไปรับแกที่ร้าน หลังจากที่ผมรับแกออกมา เจ้าพรแกเล่าว่าแกจับได้ว่าสามีของแกแอบไปมีเมียบ่อย แกโมโหมากเตรียมปั่นขับรถออกจากบ้านไป ตั้งใจจะไปยิงสามีของแกและเมียบ่อยให้ตายไปด้วยกัน ระหว่างทางแกนึกถึงผมขึ้นมา จึงได้โทรให้ผมไปรับ ผมพาเจ้าพรไปที่วัดมเหยงคณ์ ไปไหว้พระสงฆอรามณ์ ให้เจ้าเกอริชฐานขอให้เกิดสติ มีปัญญาที่ดี

แก้ไขปัญหาก็ เจ้พรได้อยู่วัดปฏิบัติธรรมได้ ๒-๓ วัน ได้ฟังธรรมจากหลวงพ่อสूरศักดิ์ เขมรังสี แก่ก็ตัดสินใจจะกลับบ้าน บอกผมว่าจะยกโทษให้สามี่ ยอมอภัยให้ จะไปอยู่กับภรรยาบ่อยก็ยอม กลับถึงบ้านก็บอกสามี่ตามนั้น สามี่ก็เสียใจร้องไห้เลย ขอโทษใหญ่ กอดกันใหญ่ จึงพากันไปหาภรรยาบ่อยบอกว่าแต่นี้เลิกรักกัน ปัจจุบันนี้แกกับสามี่อยู่กันมีความสุขมาก ดีใจกับเจ้แกด้วยครับ

อีกเหตุการณ์หนึ่งที่ประทับใจจริง ๆ ครับ ลูกค้าของผมเห็นผมทำบุญ ทำทานน้อยบ่อย ๆ ก็มาปรึกษาว่า ลูกชายติดยา แล้วก็ติดเพื่อนมาก กลับบ้านดึก ทำอย่างไรดี ผมก็บอกว่าให้ไปปฏิบัติธรรมดูซิ เพราะว่าธรรมะจะช่วยได้ (ที่จริงก็เป็นเรื่องที่ยากมาก ที่คนติดยาจะไปปฏิบัติธรรม) แม่แกบอกว่าจะหาวิธีดู แต่ให้ผมพาไปนะ แกกลับไปที่บ้านก็ไปบอกลูกว่า แม่ไปดูหมอดูมา แม่เซตาคาตถึงชีวิต ขอให้บวชให้แม่ด้วย หรือไปปฏิบัติธรรมก็ได้ ๗ วันจะช่วยให้แม่รอดตายได้ ลูกชายแกเลยยอมปฏิบัติธรรมครับ ผมพาน้องไปปฏิบัติธรรมที่ยิวพุทธฯ ศูนย์ ๑ เพราะผมเคยไปปฏิบัติคอร์สคุณแม่สิริ กรินชัย ที่นั่นไม่สามารถหนีออกมาได้เพราะประตูออกจะปิดตลอด ผมพบน้องครั้งแรกเขาไว้ผมยาว และสูบบุหรี่จัด (ผมนึกในใจว่า อยู่รอดหรือเปล่านั้น ได้แต่ภาวนาขอให้เขาอยู่ครบด้วยเถิด) สุดท้ายน้องเขาอยู่จนครบ ๗ คืน ๘ วัน แม่เขาดีใจมาก แต่ดีใจขึ้นไปอีก เมื่อน้องเขาตัดสินใจบวชต่อเลย เข้าวัดเลย เลิกยาได้ บวชอีก ๑ พรรษาว่า เดียวนี้น้องเขาเป็นเด็กดีมาก รักพ่อแม่ เห็นแล้วมีความสุขไปกับครอบครัวเขาด้วยครับ

นี่เป็นเหตุการณ์ส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับภักตาคารบุญที่ได้ทำ เป็นสิ่งที่ผมรู้สึกที่เราไม่ได้ช่วยเพียงคนทั้งหลายอิมกายเท่านั้นแต่ยังมีส่วนร่วมให้หลาย ๆ คน ได้อิมใจ ได้มีโอกาสชักนำหลาย ๆ คนเข้ามาในทางธรรม โดยใช้การทำอาหาร เป็นสื่อกลางธรรมะ แม้แต่ที่งานเองก็ได้ชิมซั้บการทำทาน ได้ฟังธรรม เลิกดื่มเหล้ากันหันมาเข้าวัดกัน พี่น้อง เพื่อนฝูงที่มาช่วยทำอาหารก็ได้มีโอกาสฟังธรรม

นอกจากนี้จากการที่หมอดู่ม ประธานชมรมฯของเราได้พาพวกเราเข้าปฏิบัติธรรมกันที่วัดมเหยงคณ์ กับพระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี คุณหมอดู่มได้ฝากผมไว้เป็นศิษย์ของหลวงพ่อก ทำให้ผมได้มีโอกาสรับใช้หลวงพ่อกในงานต่าง ๆ และเป็นพี่เลี้ยงกรรมฐาน ในคอร์ส ๘ คืน ๙ วันของทางวัด ได้มีโอกาสทำอาหารถวายพระสงฆ์ในงานต่าง ๆ นอกจากนี้ในปีที่ผ่านมาหลวงพ่อกอนุญาตให้ผมเป็นผู้ดูแลในการจัดคอร์สกรรมฐานที่สำนักปฏิบัติธรรมภูเขารธรรม ซึ่งเป็นสาขาย่อยของ

วัดมเหยงคณ์ อยู่ที่จังหวัดชัยภูมิ โดยหลวงพ่อกะนำปฏิบัติอยู่ที่นี้ตลอดคอร์ส ภู
 ธารธรรมนี้คุณหมอประทีป และคุณทัศนาวชิรปราการสกุล และพี่น้องทิพย์ (พี่
 เลี้ยงกรรมฐาน) และเพื่อน ๆ แห่งชมรมจิตรประภัสสรได้ร่วมกันซื้อที่ดินแล้ว
 ถวายให้วัด มีพื้นที่ประมาณ ๒๐๐ ไร่ พื้นที่เป็นเนินเขาวิวทัศน์สวยงาม มีลำธาร
 ล้อมรอบ อากาศเย็นสบาย ปีนี้จะจัดคอร์สกรรมฐานเป็นครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๒๑-๒๗
 ธ.ค. ๕๖ นี้ ผมได้รับอนุญาตจากหลวงพ่อในการเป็นเจ้าของช่วยดูแลคอร์สนี้
 อีกครั้งครับ นับเป็นบุญของผมและคุณอุ้ม และทีมงาน ที่หลวงพ่อเมตตา ท่านใด
 สนใจจะเข้าคอร์สกรรมฐานที่นี้ด้วยกัน ก็ติดต่อผมมาได้ครับ หรือสมัครไปที่ที่อยู่อัย
 ซึ่งเป็นหัวหน้าดูแลคอร์สกรรมฐานของทางวัดก็ได้ครับ

ทั้งหมดเป็นเรื่องราวที่ดีในชีวิตของผมจริง ๆ ครับ การที่ได้เข้ามาพบ
 ชมรมกัลยาณธรรม ได้พบกัลยาณมิตรที่ดี เช่น คุณหม่อุ้ม อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ
 ประธานชมรมฯ และเพื่อน ๆ พี่น้องที่ร่วมงานกัน ที่ผ่านมา การทำงานกันมีความสุข
 มาก มีทุกข์ก็มาก ทำให้เราเรียนรู้ธรรมะจากการทำงานหลาย ๆ เรื่อง พอเรา
 ทำงานด้วยความปลอ่วาง โดยไม่คาดหวังอะไร ไม่หวังผลอะไร ก็พบความสุขแท้ ๆ
 สุขจากการเป็นผู้ให้โดยไม่หวังผลตอบแทน ช่างเป็นความสุขจริง ๆ ครับ ผมคิด
 ว่าการแบ่งเวลาส่วนหนึ่งเพื่อช่วยเหลือศาสนา แบ่งเงินที่หามาเพื่อช่วยเหลือสังคม
 โดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ สิ่งนี้น่าจะเป็นสาระของชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ที่ทำให้ชีวิต
 มีความสุขได้ง่าย ๆ ด้วยการให้ ด้วยการละ ด้วยความปลอ่วาง

หมายเหตุ :- ภูธารธรรมจะทอดกฐินในวันที่ ๑๐ พ.ย. ๕๖ นี้ครับ มีรถบัสออกจากวัด
 เวลา ๙.๐๐ น. ครับ ทอดกฐินที่ภูธารธรรม อ.เทพสถิตย์ จ.ชัยภูมิ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. มี
 หลวงพ่อกะนำประธานครับ

ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๖

(๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖)

กราบเรียนท่านผู้มีจิตศรัทธาทูทุกท่าน ทางชมรมกัลยาณธรรมได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการรับบริจาคเงินเพื่อร่วมเป็นเจ้าภาพในเรื่องต่าง ๆ โดยขอเปลี่ยนแปลงการบริจาคเป็นวัตถุประสงค์เดียว คือ **“เพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมการเผยแผ่ธรรมของชมรม”** จึงขอทุกท่านโปรดทราบและอนุโมทนาบุญร่วมกัน

๑. เจ้าภาพร่วม

- สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อ.วศิน อินทสระ
- อาม่าเลี่ยมฮั่ว แซ่ลี
- คุณปัทมาสน์ ศิลาวีภาพร
- พี่น้องครอบครัวศิลาวีภาพร
- Lilly & Warren Hunt
- ครอบครัวกิตติเรืองผล
- ครอบครัวบุญพัฒนาและครอบครัวนาโปลิตาโน
- คุณกนกพร เบเกอ์
- คุณกวรรรณ กิจสมมารถ และครอบครัว
- คุณกฤตเตตถุน เหล่าอังนริยะพร - น้องวิ - น้องมอน
- คุณกัญญนพรัตน์ รุจีเพ็ชร์ และครอบครัว
- คุณกัญพิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณกาญจนา บุรณปัญญาติ
- คุณกิตติภาพ ภูวประภาชาติ
- คุณกীরติ นาคประสิทธิ์
- คุณกীরติ และ คุณศิริรัตน์
- คุณกุลนที แสงบาท
- คุณกุลนัชฎ์ สุทวิปราโมชานนท์
- คุณครูกาญจนา จันทร์คง
- คุณคำแก้ว เทพวงศ์
- คุณจันทน์ อินทรสุด
- คุณจันทิมา สกลภักดี
- คุณจาร์ส พันธุ์บุตร
- คุณจาร์สลักษณ์ ขวัญนวล
- คุณจิราภรณ์ ตรีวัฒนา
- คุณเฉลิมพันธุ์ สมัครพันธุ์

- คุณชญานี สุวรรณมาศ
- คุณชวาวริน ภักโชคช่วย
- คุณญาติกา นันทัฐณัญ
- คุณญาติกา นันทัฐณัญ และ คุณอนันต์ ปักสังคะณีย์
- คุณณัฐภัส รักชิตินธิกุล
- คุณตรีธันธ์ ใจทรวงค์
- คุณทรรชนีย์ ศาสตร์เปล่งแสง
- คุณทัตतीय ธรรมเรืองเลิศ
- คุณทิพานันท์ ธีระที่ปต์ธรรณ์
- คุณธนภรณ์ พี่ไทยเจริญ และครอบครัว
- คุณธนวรรณ นิมิตวานิชกุล
- คุณธัญญ์วารณ
- คุณธีรศักดิ์ นำประเสริฐกุล
- คุณเนงนภัล พิริยะถาวร
- คุณเนงเยาว์ พงศ์ปริตร
- คุณนพรัตน์ มิตรเจริญถาวร
- คุณนรินทร์-คุณธีรประภา เกวตประวิษฐกุล
- คุณนฤมล ทิพย์สงเคราะห์
- คุณนฤมล หล่อวิวัฒนพงษ์
- คุณนันทน์นภัส สังขรัตน์
- คุณบุญญรัตน์ นาคคะนอง อูทิศให้นายเล็ก - นางบุญมา - นายบุญญฤทธิ์ นาคคะนอง
- คุณเบญจพร เจริญทวีทรัพย์
- คุณเบญจวรรณ ธีระศิลป์
- คุณประนอม ธนุศร
- คุณประไพศรี วัฒนาक्रमศิริ
- คุณปวีร์ แก้ววกกล้า
- คุณปัญญาภัค บุญญเจริญสิน
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณพรชัย เลิศเดชสกุล
- คุณพรทิพย์ วงศ์วิจารณ์
- คุณพัชรา สุทธหลวง
- คุณพัรณ จิตระยั้งยืน และครอบครัว
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- คุณมาลี ฉายาวสันต์ และครอบครัว
- คุณเมธีนา - คุณประยูทธ เสตถาภิรมย์

- คุณแม่แจ็กเฮียะ แซ่เตี๋ย
- คุณแม่ลักขมี โชคชัยวัฒนพร และครอบครัว
- คุณแม่สมลักษณ์ แซ่ลิ้ม และครอบครัว
- คุณยุวดี อึ้งศรีวงษ์
- คุณรัตนา สาคร และ คุณจุไรรัตน์ แพรงพราย
- คุณรัตนา เอื้อจิตรบำรุง
- คุณรานี วรกมล
- คุณลักษณ์ อธิกิจ
- คุณลาวัลย์ นิสสัยสุข
- คุณวรลักษณ์ - คุณสมมติดี - คุณสุนันฎา สุขสมัย
- คุณวารัตน์ และ คุณณรงค์ สังข์แป้น
- คุณวัชรีย์ สุนทรนนท์
- คุณวิทยา - คุณอารีย์ หวังกิตติกาล
- คุณวีระชาติ ยุทธชาญวิทย์ และครอบครัว
- คุณวีระพงษ์
- คุณไวยรัตน์ รุ่งวรภูมิ
- คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรศรี
- คุณศรีสวรรค์ สุนทรานันท์
- คุณศิรินันท์ แซ่หยี่
- คุณศิริพร ลิปรีชานนท์
- คุณศุภกร นิมิตวานิชกุล
- คุณศุภจุลสิทธิ์ ต้นทอง
- คุณสมเกียรติ ปิยะเวทนานนท์
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณสมใจ ทิพย์ชัยเชษฐา
- คุณสมบุรณ์ - คุณศศิธร - คุณปริญญ์ - คุณปราชัญ ศรีบุศกรณ์
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณสมสุข - คุณสุภาว เศวตรัตน์เสถียร และครอบครัว
- คุณสายชล สุขสมวัฒน์
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์ุ
- คุณสุชัยญา อักษรศิริ
- คุณสุษาดา ไกรโชค
- คุณสุนันทา - คุณปรีชา - คุณชอุมาบุษ แก้วสมนึก
- คุณสุภัคชญา พุทธาศรี
- คุณสุภาภรณ์ ตั้งวิเศษชน
- คุณสุภารัตน์ วั่งจินดา
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุษาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณสุนันดี นภาพุม
- คุณสุวิทย์ - คุณศุภิกานต์ กริชไกรวรรณ
- คุณเสนาะ พันธุ์เสน
- คุณหมวย บางแค
- คุณหรรษา โสธะโร
- คุณอนันต์ ปักสังคะณีย์
- คุณอนุรัตน์ สังข์รัตน์
- คุณอภิวัฒน์ มานิตยกุล
- คุณอรวรรณ ใจจนอำไพ
- คุณอรอนงค์ ตันพงษ์เจริญ และครอบครัว
- คุณอัปสร ตั้งมนีกุล
- คุณอารีย์ สิทธิถาวรวงศ์
- คุณอุกฤษฏ์-คุณแซมมศักดิ์ อยตวงษ์
- คุณโอฬาร วีระกฤษณ์ และคุณภรพร อัศวเดชเมธากุล
- จุดวางสื่อธรรมะ วัดน้ำตกหินลาด สุราษฎร์ธานี
- จุดวางสื่อธรรมะ วัดหน้าเกต ปัตตานี
- ด.ช.พงศกร นิมิตวานิชกุล
- ดร.พงษ์จันทร์ อยู่แพทย์
- ดร.สาส์ สุภาภรณ์ และศิษย์โยคะระยอง
- ทพญ. ลัดดา บุญชูใจ
- ร้านประพันธ์เภาลัย สมุทรปราการ
- พญ.นงนุช- นพ.ตะวัน - ด.ญ.นงนภัส จึงสมาน
- พญ.ปิลิณี ลวสุต และครอบครัว
- พญ.ววรรณ ศิริชนะ และครอบครัว
- พญ.เปรมวดี ทิรัญพุกฤษ์
- พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมภู
- พ.ต.อ.อาทิตยา - คุณเปี่ยมมาศ - ด.ช.ธีรวิทย์ - ด.ญ.อุษภา เปาอินทร์
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เชื้ออรตนพงษ์
- อ.จินดา มาสมบุรณ์
- อ.วรภูมิ อินทนนท์
- อ.สวัสดิ์ อมรสิทธิ์
- นายอนุศักดิ์ - นางรำไพ รุ่งรัตนอุบล
- คุณวราภรณ์ ตันฤดี และครอบครัว
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- ครอบครัวมงคลกิจเจริญ
- คุณพิจิตร - คุณชาวณีย์ แพ้วภัทร (ร้านทองสยาม)
- คุณเปกิต ธรรมลิขิตชัย และครอบครัว
- คุณสุภาณี บุรพภาค และคุณสมศรี ลาศา
- คุณขวัญชัย - คุณพรพรรณ เกษมพงษ์ทองดี
- คุณรัตน์ สันตอรณณพ

- คุณพิสิทธิ์ - คุณทัศนีย์ - คุณدلพร - คุณภูษิสต์ พิพัฒน์ไผ่คากุล
- ดวง, เวลล่า, พร, คิต, นันท์, ตุ่ม และพีตีว
- คุณนฤมล หล่อวิวัฒนะพงศ์
- คุณพงศ์ธร ตั้งจิตวัฒนะกุล
- คุณจักรกฤษณ์ โรจน์ศิริรัตน์ - คุณนันท์นภัสนันท์ชาทรัพย์มณี
- คุณโชคชัย - คุณวิลาวัลย์ อิงคชัยกุลรัชต์ และครอบครัว
- ซีประยงค์ ทองเพ็ง
- คุณแรวีตร - คุณวัลยา แสงนิน
- คุณกอบแก้ว พงษ์เมตต์
- คุณรัตนา ศรีสุภินานนท์
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- คุณรชต ซอบธรรมสกุล
- คุณแฉอริณณ์ นันทพูลทรัพย์
- ครอบครัวอุปถัมภ์
- คุณนราวุฒิ บรรเจิดจินต์
- ครอบครัวบุญพัฒนา - นาโปลิตาโน และพนักงานฝ่ายบัญชี การไฟฟ้านครหลวง
- ครอบครัวนิลวรรณ จะนกุล
- คุณวงศ์ ประสิทธิ์ศิลป์
- คุณประพันธ์ ช่างภูศรี
- คุณธนา อติพัฒนานนท์
- คุณพีรนุช วิศวุตโสภณ
- เสาวนีย์ เกียรติสิงห์นคร
- คุณกัญญา นพศรี
- คุณพีรศุภมภ์ ชัยครองรักษ์ และคุณสุภาพร เหลืองสุรีย์
- คุณเลิศ - คุณเลิธีรัตน์ อักษร
- คุณวีระยุทธ งามสม และครอบครัว
- คุณเพชรรัตน์ เวรเดชพล และครอบครัว
- คุณชาญชัย เลหาชะวัฒนะภิญโญ และครอบครัว
- บริษัท วีดูเวล
- คุณอนันันวรรต - คุณวรรณทนา ลีลาภัทร์
- คุณผ่าน - คุณวรรณทอง กันตะกวาง
- คุณวิทยา - คุณดารณี ลีลาภัทร์
- คุณมังกร ลีลาภัทร์
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณสุวรรณดา เทพชนะชัยชาญ
- คุณสุภา ลีพฤทธิพร

- คุณธนาภัทร - กฤตยา - ปาณนัฏ ธรรมพงษ์
- สำนักพิมพ์สุภา
- ดร.ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณวีรยา วิกุล และคุณวริษา หงษ์หยก
- หจก.อาอาพาณิชย์ และครอบครัววงศ์ศักดิ์ศักดิ์ - ตรรกาวิช
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณสุรเดช - คุณเมธุส เตชะศรีสุข
- คุณชาญชัย - คุณบุญจมาศ เกียรติไกรกังวาล
- คุณพรชัย - คุณสุพิศรา - คุณคณิต - คุณคณิตศรีประเสริฐ
- รศ.เกศียาพันธ์ ขจรผดุงกิตติ
- L.M. ออโต้ และครอบครัวลิมปนิธานนท์
- คุณวราวุธ - คุณเสริมสุข กาญจนศักดิ์
- คุณบัณฑิตเกียรติ์ จิตรไคร์ครุวรรณธรรม
- คุณนิภา แซ่เต๋ว
- คุณสมพงษ์ ฝั่งอุดม
- คุณพรธณี ไตรปิ่นเพชร
- ครอบครัวเจนกิจจาไพบุลย์
- นางสุภา วรวิจิตรวรรณกุล และบจก. น.เจริญกิจการ (๒๕๕๖)
- คุณกัญญ์ศวี - คุณสกานต์ญาณ ดวงแก้วพิบูลย์
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุศักดิ์
- คุณชัชวาล สีใสพร และน้อง ๆ

๒. คณะครุฑจากอเมริกา

- คุณลินดา บราวน์
- คุณแพม คู
- คุณสุนันท์ สุวรรณคาม
- คุณประมวล อาจมิตร
- คุณพ่อตื้น้อย และครอบครัว
- คุณทิพย์วรรณ จันทร์ศรีน้อย
- คุณเนติหน้อย และครอบครัว
- คุณแนนซี่ วู
- คุณภาณี ออสบอร์น
- คุณนายรยงค์
- คุณน้ำสวัสดิ์
- คุณเด็ก ไตรยพันธ์
- แม่ชีแดง
- คุณเนงลักษณ์ หิริโอ
- คุณจินตนา สุทธิชัย
- คุณนรา ธงนำทรัพย์

- คุณช่วง อภิชาติ
- คุณแจ่ม นวลจันทร์
- คุณนิต
- คุณวัลลภา พาสัน
- คุณแม่พาดิ และครอบครัว
- คุณศศิธร บุนนาค
- คุณป้าลิ้ง
- คุณทศนี้อยู่
- คุณอัมพร
- คุณเอินทิวา สิทธิสรเดช
- คุณต่อม สุภาภรณ์ พัฒน์ดักดีกุล
- คุณเดือนกมล ฮัลลิน
- คุณกนิษฐา รัตนแก้ว
- คุณนุชนาถ ศิริิน
- คุณปทุมพร โรบินสัน
- คุณเรื่องกาน ช่วยเอี่ยม
- คุณจรรยา แซ่ฮ้อย
- คุณ Ratana Kitibunlu
- คุณสุดนธ์ ตึก วิลลิส
- คุณพี่อ้อย Anja
- คุณเมธี -คุณต่อม
- คุณบอล กิติภูมิ
- คุณพิงค์ อลิส ศรัณย์
- คุณจูน วชิรินทร์ ตั้งใจอยู่
- คุณบุศราภรณ์ เอี่ยมรณนทร์
- คุณสุภาภรณ์ พันธุ์ฤกษ์
- คุณจ้อย Vallada Bakaitis
- คุณเพชร เอ็นดู
- คุณหยง
- คุณแคท ชันนธร ศรีนุช
- คุณอ้อย พี แพร
- คุณกั้ง ปรียานุช
- คุณที นันทวุฒิ
- คุณรุ่งตะวัน
- คุณสมหมาย เสรีจิต
- คุณนกน้อย

๓. เจ้าภาพค่าสถานที่จัดงาน

- ขอขอบพระคุณ ดร.สาธิต พุทธิชัยรงค์ ท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่กรุณาให้ใช้หอประชุม มทร.กรุงเทพ

- บริษัทริมขู มหาเมฆ และบริเวณใกล้เคียงเป็นสถานที่จัดงาน รวมทั้งยังช่วยเรื่องการถ่ายทอดสดผ่านทางระบบอินเตอร์เน็ตตลอดงาน
- ขอขอบพระคุณสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม ม.ธรรมศาสตร์ โดยท่านผู้อำนวยการ ดร.ชุมพวงต์ อมาตยกุล ให้เกียรติมาเป็นผู้กล่าวรายงาน และร่วมสมทบทุนออกโรงทานอาหารแก่ผู้ผู้พิการ
- ขอขอบคุณคุณวีระ - คุณธเนศ - คุณชัยสิทธิ์ - คุณพรพิมล ภัทรวรางกูร และคุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล เป็นเจ้าภาพค่าสถานที่

๔. เจ้าภาพเดินทัพผ้าใบ กราบอนุโมทนาบุญ พรไพศาลผ้าใบ โดยคุณปรกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ ที่ให้ความอนุเคราะห์เดินทัพผ้าใบแก็งงานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรมมาโดยตลอด ให้บริการติดตั้งเดินทัพจำนวน ๓๐ กว่าหลัง โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

๕. รถขยะจำนวน ๑ คัน และระบบจัดเก็บขยะ

- กราบอนุโมทนาทานผอ.เขตสาทร คุณพรทิพางามญาณ อนุเคราะห์ที่กำลังเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตสาทร มาให้บริการรถขยะและถังใส่ขยะ

๖. รถบรรทุกอาสาขนของธรรมทาน

- หจก.สหรุ่งกิจโลหะ โดยคุณวีระ ภัทรวรางกูร และคุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล และบุตรธิดาทุกคน อนุเคราะห์รถบรรทุกหกล้อ ๒ คัน และช่วยเก็บรักษา-ขนส่งแ่งกัน ๑๕๐ แ่ง และพัสดุ ๕๐ ตัวของชมรม
- บริษัท ชุมทองอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำกัด อนุเคราะห์พนักงานมาช่วยจัดสถานที่ ๕ คน
- บริษัท เค.ที.พีเซอร์วิส จำกัด ให้ความอนุเคราะห์รถบรรทุก ๖ ล้อ ๒ คัน
- บริษัท แสงเจริญพัฒนาเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด โดยคุณสันติ - คุณอิสระ - คุณสุชาติ ศิริวงศ์พัฒนา อนุเคราะห์รถบรรทุก ๖ ล้อ ๑ คัน และรถบรรทุก ๔ ล้อใหญ่อีก ๑ คัน พร้อมทีมงาน ๖ คน
- บริษัท ชงโควิศวกรรม จำกัด โดยคุณภาคกรณ์ รุจาธนันท์ พร้อมทีมงานช่างระบบไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- บริษัท วิ.ที.การ์เมนท์ จำกัด ช่วยดูแลบริการขนส่งอุปกรณ์จัดดอกไม้และอาหารโรงทาน

- คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง อนุเคราะห์รถสองแถว ๒ คัน พร้อมลูกหลานญาติมิตร
- คุณสันตติ ลิ้มมา เอื้อเฟื้อรถบรรทุก ๖ ล้อ ๑ คัน
- ขอกราบขอบพระคุณทุกน้ำใจของท่าน กราบขออภัยหากเอ่ยนามไม่ครบถ้วน

๗. พยาบาลอาสาสมัครจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ
 กราบขอบพระคุณนายแพทย์สัมพันธ์ คมฤทธิ์
 ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ ที่
 อนุมัติพยาบาลอาสาสมัครตรวจสุขภาพใน
 เบื้องต้นและดูแลความเจ็บป่วยฉุกเฉินแก่
 ทีมงานและผู้เข้าฟังธรรม

- รายนามพยาบาลอาสาสมัครมีดังนี้
๑. คุณประไพศรี วัฒนาธรรมศิริ
  ๒. คุณอรุณ ไยศิริ
  ๓. คุณสมร อรัญ
  ๔. คุณวันเพ็ญ เพชรรักษ์
  ๕. คุณชุตีมา จุลเกษียน
  ๖. คุณลัดดาวลัย สามักศักดิ์
  ๗. คุณรำไพ รุ่งรัตนอาบปล
  ๘. คุณสุนันหา ตันตะสุวรรณ
  ๙. คุณพิบูล จันทร์เจริญกิจ
  ๑๐. คุณสุกานดา สุจิตรธรรมคุณ

๘. ขອງใส่วารสารชมรมและถุงขยะและถุงหิ้ว

- กราบอนุโมทนาบุญ บริษัท ภัณฑิ์ดีพลาสติก จำกัด โดยคุณปราโมทย์ นาคทัศน์พล บริจาคถุงขยะย่อยสลายง่ายสีดำและสีเขียว และขອງใส่วารสารส่งถึงสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม
- กราบขอบคุณ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) บริจาคถุงร้านนายอินทร์ เพื่อใส่ชุดธรรมทาน ๖,๐๐๐ ใบ

๙. ออกแบบโฆษณา-ประชาสัมพันธ์

- คุณสุวดี ผ่องโสภา
- คุณสมชัย วิริยลังกานนท์
- คุณสุมลชา ประวงจงเนตร
- คุณนงนุช บุญศิริวรรณ
- คนข้างหลัง

๑๐. ติดตั้งระบบปลั๊กไฟ ห้องโถง อาคารหอประชุม (อาคาร ๗) อนุโมทนาคุณเอกชัย ดีรุ่งโรจน์ และเพื่อน ๆ ร่วมกับ ทีมช่างโควิศวกรรม ออกแบบและติดตั้งปลั๊กไฟ ในห้องโถงอาคาร ๗ (หอประชุม) เพื่อใช้ในงานบรรยายธรรมและกิจกรรมของ มทร.

๑๑. ชุดผ้าไตร-บาตร-อาสนะเพื่อจำหน่ายในร้านสังฆทาน

- อนุโมทนา บจก.ธรรมลินสังฆภัณฑ์ บริจาคผ้าไตร, บาตร, อาสนะ มูลค่ากว่า ๗ หมื่นบาท
- อนุโมทนาคุณสมนึก ชาญด้วยศึก บริจาคเสื้อกั๊กให้ร้านสังฆทาน มูลค่า ๕,๐๐๐ บาท
- อนุโมทนาคุณวัลลภา เทพพิทักษ์ บริจาคข้าวฮางอก บ้านนาหาร จ.สกลนคร บรรจจุณลง ๑ กก. จำนวน ๕๐ ถุง

๑๒. โรงทานกัลยาณธรรม

- อาหารทีมงานวันจัดธรรมทาน และเช้าวันเสาร์
- คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ
  - อาจารย์จันทร์หา ทองเคียน และครอบครัว
  - ภัตตาการณคุณดาว จาก บริษัท สตาร์คอฟโปรดักชั่น จำกัด จ.พระนครศรีอยุธยา อาหารเช้า, ของหวาน และเครื่องดื่มผู้ฟังธรรมและทีมงาน นำทีมโดย คุณธีรพล เป่าจีน (ดาว) และคณะ
  - คุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสูง โสหารักษ์พงษ์ พร้อมลูกหลาน และคณะ
  - คุณทิวพร หลวงบำรุง
  - คุณสมศรี (เครื่องสำอางค์ Sakura Grace) และเพื่อน ๆ
  - คุณสุนันหา จิตดีโสภา
  - ร้านทองวัชรินทร์
  - ครอบครัวคุณณัฐจักร์ และเพื่อน ๆ
  - คุณชัชปภัตต์ ชาญสมร และคุณสุวีรย์ เทียงทัศน
  - คุณณญจวรรณ
  - คุณนวรรตน์ วาณิชวานนท์
  - กลุ่มเสบียงบุญ
  - คุณเกียร และเพื่อน ๆ
  - คุณพรปวีณ์

- คุณแพญณา ชงนำชัยมา และแพทย์หญิงจามรี จุลศิริวงศ์
- บจก. อีทีเอส โอที เซอร์วิส โดย คุณพร มูลอ้อม
- คุณดลสร้อย ทองเข้ม อาหารกลางวัน, ของหวาน และเครื่องดื่มผู้พิการและทีมงาน
- ก่ายเตี้ยสามหมวด
- ร้านบ้านใบพลู ช.สวนพลู
- บจก.ดอกบัวคู่
- เขียวหลี คอนเวนนต์
- กลุ่มจิตศรัทธาณัชรธรรม
- โรงบุญคุณหม่อวชิชัย (ปุ่นณ์) และคณะ
- สาธุประดิษฐ์การบัญชีและเพื่อน ๆ
- คุณวิมล วาณิชวานนท์
- คุณไพบรท์
- คุณกันยา
- คุณพร มูลอ้อม
- กลุ่มธรรมะจัดสรร
- คณะศิษย์หลวงพ่อจ้อย จันทสุวัณโณ, นครสวรรค์
- รตอ. นพรัช ยังดำรง
- ดต. ศักรินทร์ ทุนทองทิพย์
- คุณชฎาภา ทุนทองทิพย์
- ธนาคารอมสิน สาขาทุ่งมหาเมฆ
- ครอบครัวยุติรุ่งโรจน์
- กลุ่มเพื่อนอัสสัมชัญหวาน ๆ
- คุณวิชา เวทังสิการและคณะ
- กลุ่มธรรมะจัดสรร
- คุณแม่ลิ่งเอ็ง แซ่เต๋ - ไ้ว และลูกหลาน
- คณะศิษย์วัดตาลเอน
- ร้านขนมปังอามา เจ้าภาพน้ำดื่ม, น้ำแข็ง และน้ำถึงดื่มกาแฟ
- ครอบครัวยุติวงศ์ศักดิ์ - ตรรกวานิช และคุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์ บริจาค น้ำดื่มน้ำทิพย์ขนาด ๖๐๐ ซีซี จำนวน ๔๘๐ ขวด สำหรับทีมงานในวันเสาร์
- ครอบครัวยุติวรรณกิตติ บริจาค น้ำดื่มตราสิงห์ ขวดละ ๖ ลิตร จำนวน ๑๕๒ ขวด
- คุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุข โลหาคารักษ์พงศ์ และญาติมิตรบริจาคไข่ไก่สำหรับภัตตาหารบุญคุณดาว จำนวน ๕,๐๐๐ ฟอง

๑๓. กราบอนุโมทนาบุญอาสาสมัครและธรรมบริกรทุกท่าน

- เพื่อน ๆ น้อง ๆ บมจ. SCG นำโดยคุณ ณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์
- ทีมช่างไฟ และพนักงานจาก บจก. ชงโควิศวกรรม นำโดยคุณภาคกรณ์ รัชานนท์
- บจก. วีทีการ്മันท์ นำโดยคุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุข โลหาคารักษ์พงศ์ และลูกหลานญาติมิตร
- นักศึกษา มคอ. องค์กรักษ์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา นำโดย รศ.ดร. สาสี สุภาภรณ์
- บจก. สตาร์ครีโอโปรดักชั่น นำโดยคุณธีรพล เปาเงิน พร้อมครอบครัวและพนักงาน
- บจก. ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์
- ด.ต. อาทิตย์ วัฒนพฤดา พร้อมคณะตำรวจอาสา และวินมอเตอร์ไซค์ยานนาวา บางโพพวง สำหรับ
- ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการเขตสาทร อำนวยความสะดวกเรื่องจัดเก็บขยะในงาน
- ขอขอบคุณ คุณสมใจ รุ่งชนกิจ และ น.ต. รณชัย ภูทองสุข ที่จัดกำลังทหารอากาศมาช่วยขนของ ๔๐ นาย
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และญาติมิตร
- คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง และลูกหลานบริวาร
- น้อง ๆ นักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนิก กรุงเทพมหานคร นำโดย ดร. วรัญญา แสงพิทักษ์
- พี่น้องจิตอาสาทุกท่าน ที่มาร่วมด้วยช่วยกันสร้างสรรค์ความดีโดยมิได้นัดหมาย กราบขอบพระคุณและกราบอนุโมทนาบุญทุกท่าน ทั้งที่ไม่อาจเอ่ยนามได้ทั้งหมดที่ได้ร่วมเสียสละมาเป็นธรรมบริกรทำหน้าที่บุตรของพระพุทธะ ขออ้อมกราบขอบพระคุณและระลึกในคุณงามความดีของท่านตลอดไป

ธรรมทานงานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๖

๑. หนังสือสนทนภาษาธรรม เล่ม ๒๔ ของ ดร. สอนง วรอุไร
๒. หนังสือสนทนาธรรมกับอาจารย์วุดิน อินทสระ เล่ม ๗
๓. หนังสือธรรมสำหรับผู้สูงอายุ ของ อาจารย์วุดิน อินทสระ
๔. หนังสือ ๓ ทศวรรษ พระไพศาล วิสาโล อนุโมทนา บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด (มหาชน)

๕. หนังสือมหัศจรรย์แกว่งแขนพิชิตโรค
อนุโมทนาคุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย และคณะ
๖. หนังสือหน้าที่ทองแห่งสังสารวัฏ เล่ม ๓ ของ
หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช
๗. หนังสืออรุณที่สุดะโต ของพระอาจารย์
ไพศาล วิสาโล
๘. หนังสืออริขุชาน บันดาลสุข ของพระ
อาจารย์อำนาจ โอภาโส อนุโมทนากองทุน
เผยแผ่ธรรมวัดพระธาตุผาแก้ว
๙. หนังสือฉลาด ของพระอาจารย์อำนาจ โอภา
โส อนุโมทนากองทุนเผยแผ่ธรรมวัดพระ
ธาตุผาแก้ว
๑๐. หนังสือราชรถคู่พระนิพพาน
๑๑. หนังสือนิพพาน จุดหมายปลายทาง ของ
ท่านพุทธทาส อนุโมทนา บริษัท ดอกบัวคู่
จำกัด
๑๒. หนังสือบ่อเกิดแห่งบุญ ดร.สนอง วรอุไร
๑๓. ข่าวสารกัลยาณธรรม ฉบับพฤษภาคม
๒๕๕๖
๑๔. หนังสืออยู่อย่างไรให้ใจไม่ทุกข์ ของ อ.กำพล
ทองบุญน่ม อนุโมทนาคุณเป็นธรรมแทนคุณ
๑๕. Mp3 รวมธรรมบรรยาย ชุดที่ ๓๘ ของ
ดร.สนอง วรอุไร
๑๖. Mp3 รวมพระธรรมเทศนา หลวงปู่เหรียญ
วรลาโภ ชุดที่ ๒๐ อนุโมทนาคุณอุทัยวรรณ
ขุนเจริญ และดร.ธีระ อนุกุฎประเสริฐ
๑๗. Mp3 รวมธรรมบรรยาย ชุด อริขุชานพรราชา
ของ พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
๑๘. Mp3 รวมพระธรรมเทศนา ชุด เทศน์นอก
สถานที่ ปี ๒๕๕๖ แผ่น ๑ ของหลวงพ่
ปราโมทย์ ปาโมชฺโช
๑๙. Dvd รวมพระธรรมเทศนา หลวงพ่
ปราโมทย์ ปาโมชฺโช ชุดรวมแผ่นที่ ๓๒-๓๗
๒๐. Mp3 รวมพระธรรมเทศนา พระอาจารย์
อำนาจ โอภาโส ชุด คิดอย่างไรต่อบ้าน
อนุโมทนากองทุนเผยแผ่ธรรมวัดพระธาตุ
ผาแก้ว
๒๑. Mp3 เสียงอ่านพุทธศาสนาสุมุขิต ของ
อนุโมทนามูลนิธิเรืองแสงธรรม
๒๒. Vcd รวมบรรยายกาตงานแสดงธรรมครั้งที่
๒๕ ของชมรมกัลยาณธรรม
๒๓. Mp3 เสียงอ่านธรรม ของ วัดป่าดอยแสงธรรม

๒๔. Mp3 พระธรรมเทศนา พระอาจารย์ชยสาโร
ภิกขุ

๒๕. Mp3 ธรรมบรรยาย ชุด ทุบเปลือก ทำลาย
เมล็ด ของ อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม ขอ
อนุโมทนาครอบครัวคุณวิชัย โพธิ์นทีไท

เมนูอาหารกัลยาณธรรม ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖

อาหารมื้อเช้า

๑. ข้าวต้มปลา	๑,๕๐๐	ข้าม
๒. ข้าวผัดไข่ / ไข่ดาว	๑,๕๐๐	ข้าม
๓. โจ๊กเจ + กานาน้ำย	๒,๐๐๐	ข้าม
๔. ข้าวเหนียวหมูฝอย / หมูหวาน	๗๐๐	ห่อ
๕. หมี่ผัดไทยสามรส (มังสวิรัต)	๕๐๐	จาน
๖. ซาลาเปา (หมูสับ / หวาน)	๖,๐๐๐	ลูก
๗. กุยช่าย	๑,๒๐๐	ลูก

ขนมมื้อเช้า

๑. ข้าวต้มมัด / ขนมกล้วย / กล้วยน้ำว้า	๑,๐๐๐	ชุด
๒. ข้าวต้มมัด	๓๐๐	คู่
๓. ขนมเทียน	๓๐๐	ชิ้น
๔. ขนมปัง	๑,๐๐๐	ชิ้น
๕. ข้าวเหนียวปิ้ง	๕๐๐	ชิ้น
๖. ขนมซีฟ่อนเค็ม	๑,๕๐๐	ชิ้น
๗. เค้กกล้วยหอม	๒,๐๐๐	ชิ้น
๘. ขนมเค็มเค็ม	๕๐๐	ชิ้น
๙. ขนมเหนียว	๑,๐๐๐	ชุด
๑๐. บราวนี่	๕๐๐	ชิ้น

เครื่องดื่มมื้อเช้า

๑. ชาอินเดีย	๑,๐๐๐	ถ้วย
๒. น้ำปานะ (แครอท / ผักทอง)	๑,๐๐๐	ถ้วย
๓. ชูบของ	๘๐๐	ซอง
๔. น้ำแจก้วยสมุนไพร	๕๐๐	ถ้วย
๕. นมสด / นมเปรี้ยว CP-Meiji	๑,๐๐๐	ขวด
๖. กาแฟ	๓,๐๐๐	ซอง
๗. ชา โอวัลติน น้ำดื่ม (ถ้วย)		

อาหารมื้อเที่ยง

๑. ข้าวผัดกะเพราหมู - ไข่ดาว - ไข่เจียว	๑,๐๐๐	ข้าม

๒. ผัดพริกแกงถั่ว	๑,๐๐๐	จาน
๓. ลาบไก่	๕๐๐	จาน
๔. ผัดซีอิ้ว	๕๐๐	จาน
๕. ข้าวไข่เจียว	๑,๐๐๐	จาน
๖. ข้าวราดพะแนงหมู	๕๐๐	จาน
๗. ข้าวขาหมู	๕๐๐	ชาม
๘. เกี่ยมอี่น้ำแดง	๓๐๐	ชาม
๙. ก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นน้ำใส	๑,๐๐๐	ชาม
๑๐. ขนมจีนแกงเขียวหวานมังสวิรัต	๕๐	กิโล
๑๑. ข้าวเหนียว - ลาบหมู	๑,๐๐๐	ชุด
๑๒. ลูกชิ้นหนึ่ง	๕๐๐	จาน
๑๓. ลูกชิ้นไส้กรอกทอด	๕๐	กิโล
๑๔. ข้าวราดแกง	๕๐๐	จาน
๑๕. ข้าวหมูแดง-หมูกรอบ	๔๐๐	จาน

ขนมมือเที่ยง

๑. แยมโรล	๒,๐๐๐	ชิ้น
๒. ขนมเทียน / ขนมใส่ไส้	๕๐๐	ชิ้น
๓. คุกกี้ / แครกเกอร์ทุเรียนกรอบ	๑,๐๐๐	ชิ้น
๔. น้ำแข็งใส	๑,๐๐๐	ถ้วย
๕. ก๋วยเตี๋ยวทอด	๑,๕๐๐	จาน
๖. ขนมหวาน	๒,๐๐๐	ชิ้น
๗. ขนมหวานไทย	๑,๐๐๐	ถ้วย
๘. ลอดช่อง	๑,๐๐๐	ถ้วย
๙. เต้าหู้นมสด	๕๐๐	ถ้วย
๑๐. กระท์รีพีฟ	๕๐๐	ชิ้น
๑๑. ขนมลูกชุบ	๕,๐๐๐	ชิ้น
๑๒. ไอศกรีม	๒	ถัง

เครื่องดื่ม

๑. น้ำชา / กาแฟ	๓,๐๐๐	ถ้วย
๒. น้ำหวาน / น้ำชา / คุกกี้	๑,๐๐๐	ถ้วย
๓. น้ำเผือก้วย	๕๐๐	ถ้วย
๔. น้ำผึ้งมะนาว	๓๐๐	ถ้วย
๕. เครื่องดื่มสมุนไพรร	๓,๐๐๐	ถ้วย

ชมรมกัลยาณธรรม ขอมอบน้อมกราบขอบพระคุณทุก ๆ แรงแยกแรงใจแรงศรัทธาที่มีต่องานกิจกรรมเผยแผ่ศาสนาอย่างต่อเนื่องของพวกเราทุกคน ด้วยแรงสนับสนุนและกำลังใจจากทุกท่านที่ถักทอสานต่อกันไม่เคยเสื่อมคลายชมรมกัลยาณธรรมจึงยังยืนหยัดอยู่ได้และดำเนินกิจกรรมอันนำประโยชน์และสันติสุขมาสู่สังคมอย่างต่อเนื่องเสมอมา

ขอมอบน้อมบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์

ขอมอบน้อมบูชาพระธรรมอันเป็นที่พึ่งทุกกาลสมัย

ขอมอบน้อมบูชาพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ

ขอมอบน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายมหากุศลมหาทานนี้ แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์

ขอจงทรงพระเจริญ มีพระชนมายุยืนยืนาน ขออุทิศบุญกุศลจากมหาทานนี้แก่พ่อแม่ครูบาอาจารย์และวิญญานแห่งบรรพชนเจ้าที่เจ้าทางสัมภเวสีทั้งหลายที่อยู่บริเวณสถานที่แห่งนี้และในทุกภพภูมิ ขออุทิศบุญกุศลแด่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานครั้งนี้

บัดนี้ทุกท่านได้ร่วมกันสร้างมหาทานมหากุศลอันยิ่งใหญ่คือ การให้ธรรมะเป็นทานซึ่งเป็นทานที่มีอานิสงส์สูงสุดเหนือการให้ทั้งปวง ขอให้ทุกท่านตั้งเจตนาทั้งสามให้เป็นมหากุศลจิตตลอดไป

๑. ปุพเพเจตนา (เจตนาท่อนก่อนจะให้)

๒. ปุณฺณเจตนา (เจตนาขณะให้)

๓. อปรเจตนา (เจตนาหลังจากให้แล้ว)

สามองค์ประกอบนี้ช่วยให้ทานอันบริสุทธิ์ของท่านมีผลมาก มีผลไพศาลย์

ขอกราบอนุโมทนาบุญแด่ทุกท่านและขอแบ่งปันบุญอันประเสริฐนี้ให้แก่กันและกัน และแบ่งปันทั่วถึงสรรพสัตว์ทุกภพทุกภูมิ ขอให้โปรดจงมาอนุโมทนาและรับผลบุญจงทั่วกันเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ

พระพุทธเจ้าตรัสถึงอานิสงส์ของการให้ทาน

บุคคลให้ข้าว	ชื่อว่าให้กำลัง
ให้ผ้า	ชื่อว่าให้วรรณะ
ให้ยานพาหนะ	ชื่อว่าให้ความสุข
ให้ประทับที่โคมไฟ	ชื่อว่าให้แสงสว่าง
ส่วน ผู้ให้ธรรมะ	ชื่อว่าให้อมฤตธรรม

ขอกราบอนุโมทนาในหยาดน้ำใจทุกท่านอีกครั้ง ด้วยสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง ขอกราบขอขมาหากขาดตกข้อใดและคณะใดไปโดยมิได้เจตนา

ด้วยความเคารพและศรัทธา

ชมรมกัลยาณธรรม

กำหนดการจัดงานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรมเป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๒๗
จัดโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม
วันอาทิตย์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๓๐ น.

- ๐๕.๐๐ น. เริ่มเปิดให้บริการลงทะเบียนและบริการอาหารเช้า (มีบริการทุกท่าน)
- ๐๘.๒๐ น. พิธีเปิดงานโดย อธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ **ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์**
- ๐๘.๓๐ น. **พระพิศาลศาสนกิจ (พระอาจารย์ เยื่อน ขนฺติพโล)** วัดเขาศาลาอตุลฐานะจาโร ต.จรัส อ.บัวเชด จ.สุรินทร์ แสดงธรรมเรื่อง **“การถึงสรณะ”**
- ๐๙.๕๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทาน รับพร
- ๑๐.๑๐ น. **อาจารย์กำพล ทองบุญน่ม** บรรยายธรรมเรื่อง **“ปลดแอก”**
- ๑๑.๓๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และมอบของที่ระลึก รับพร
- ๑๑.๔๕ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน (มีบริการทุกท่าน)
- ๑๓.๑๐ น. **พระครูภาวนาวิหารธรรม (พระอาจารย์ มหาเหล็ก จนฺทสีโล)** วัดสุขสำราญ บ้านโคกหัวเสือ ต.ยายแย้มวัฒนา อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์ แสดงธรรมเรื่อง **“การภาวนาในชีวิตประจำวัน”**
- ๑๔.๐๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทานรับพร
- ๑๔.๒๐ น. **พระครูเกษมวรกิจ (พระอาจารย์ วิชัย เขมฺมิโย)** วัดถ้ำผาจม ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย แสดงธรรมเรื่อง **“จิตอิสระ”**
- ๑๕.๓๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที
- ๑๕.๔๐ น. ประธานชมรมกัลยาณธรรม กล่าวอนุโมทนา
- ๑๕.๕๐ น. ถวายสังฆทาน รับพร และช่วงปิดงาน (เสร็จสิ้นพิธีการบนเวที ภายใน ๑๖.๒๐ น.)

คำแนะนำผู้เข้าพิธีธรรมในงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๗ (อาทิตย์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)

๑. **ไม่มีการลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์** ท่านใดมาลงทะเบียนก่อนมีสิทธิ์ก่อน และ
ไม่อนุญาติให้ลงทะเบียนแทนกัน โดยงานครั้งนี้สามารถรองรับผู้ฟังธรรมได้ประมาณ
๓,๐๐๐ ท่าน โดยมีที่นั่งฟังธรรม ๓ จุดคือ

บนหอประชุม	๑,๘๐๐	ที่นั่ง
โถงใต้หอประชุม	๙๐๐	ที่นั่ง
สวนหย่อม	๓๐๐	ที่นั่ง

ท่านสามารถมาขอรับเลขที่นั่งได้ที่เต็นท์ลงทะเบียน ในสนามบอล ท่านที่ประสงค์จะนั่ง
ด้านล่าง สามารถแจ้งความประสงค์กับเจ้าหน้าที่ลงทะเบียนได้ ท่านที่ต้องการนั่งติดกัน
ต้องมาขอรับเลขที่นั่งพร้อมกัน ท่านควรเก็บบัตรที่นั่งไว้จนเลิกงาน เพื่อใช้ในการขอรับ
ธรรมบรรณาการก่อนกลับบ้าน

๒. **ขอความร่วมมือให้ทุกท่านเข้าประจำที่นั่ง** ก่อนที่การบรรยายธรรมในแต่ละรอบจะเริ่ม
เพื่อไม่เป็นการรบกวนการฟังธรรมของท่านอื่น ดังนี้

- ในรอบเช้าขอให้เข้าประจำที่นั่งเวลา ๐๘.๐๕ น. เพื่อรับฟังคำชี้แจงการจัดงานก่อน
พิธีเปิดเวลา ๐๘.๓๐ น. และในรอบบ่าย ขอให้เข้าประจำที่นั่งเวลา ๑๓.๑๐ น.

๓. **ขอเชิญชวนทุกท่านเตรียมภาชนะ และกระบอกน้ำส่วนตัวมาจากบ้าน เพื่อช่วยกันลด
ปริมาณขยะ ลดโลกร้อน** โดยในงานจะมีจุดเติมน้ำสะอาดและจุดล้างภาชนะไว้บริการ
(แต่งदन้ำอาหารและน้ำเข้าห้องประชุมชั้นบน)

๔. **โรงทานจะเปิดปิดเป็นเวลา** โดยในรอบเช้า เปิดตั้งแต่ ๐๕.๐๐-๐๗.๕๐ น. และรอบ
กลางวันจะเปิดเวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และไม่
รบกวนการฟังธรรม

๕. **ขอความร่วมมือท่านแยกขยะลงถัง** ซึ่งจะจัดแยกเป็นถังขยะแห้ง และถังใส่เศษอาหาร

๖. **รณรงค์ให้ท่านเดินทางโดยรถแท็กซี่ รถประจำทางและขนส่งมวลชน** เพื่อช่วยกันแก้
ปัญหาที่จอดรถ และช่วยกันประหยัดพลังงาน

๗. **สำหรับท่านที่ขับรถมาเอง ขอความกรุณาไปจอดในสถานที่ ๆ กำหนดไว้** ในฝั่ง
เทคนิคกรุงเทพฯ

๘. **หนังสือและซีดีที่ท่านนำมาบริจาค** กรุณาย่านำสิ่งที่ไม่ใช่หนังสือหรือซีดีธรรมะ เช่น แผ่นพับ
โฆษณา แคตตาล็อกสินค้า หนังสือเรียน นิตยสารบันเทิง ฯลฯ รวมทั้งหนังสือสวดมนต์

ทุกประเภท มาใส่ในกล่องรับบริจาค และรบกวนทำความสะอาดหนังสือและซีดีต่าง ๆ ก่อนนำมาบริจาค จักขอบพระคุณอย่างยิ่ง ขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่รับซีดีที่ท่านลงข้อมูล (write) เอง เนื่องจากตรวจสอบได้ยาก

๙. **ชมรมฯ ไม่อนุญาตให้นำเอกสาร สื่อธรรมะอื่นใดที่ไม่ได้ขออนุญาตจากชมรมฯ มาแจกในงาน**

๑๐. **ข้อแนะนำการทำบุญในงาน**

- ๑๐.๑ ทำบุญด้วยการนำสิ่งของมาบริจาคให้แก่**วัดพระบาทน้ำพุ** โดยนำมาวางไว้ในเต็นท์แรกติดประตูทางเข้า (มีเจ้าหน้าที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้)
- ๑๐.๒ ทำบุญด้วยการ**ถวายปัจจัยครูบาอาจารย์** องค์กรบรรยาย และร่วมบริจาคให้แก่มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ และวัดพระบาทน้ำพุ โดยมีกล่องรับบริจาคในจุดรับบริจาคในงาน
- ๑๐.๓ **ถวายสังฆทานแก่พระสุปฏิปันโน** ที่เมตตามาเป็นองค์บรรยายธรรม (สามารถซื้อของที่ระลึกวางได้จากร้านสังฆทานของชมรมฯ)
- ๑๐.๔ **ซื้อต้นไม้ที่จัดขายในงาน** รายได้ทั้งหมดสมทบถวายวัดพระบาทน้ำพุ
- ๑๐.๕ เลือกซื้อสินค้าหลากหลายใน**ร้านบุญต่อบุญและร้านสังฆทาน** รายได้ทั้งหมดสนับสนุนกิจกรรมการเผยแผ่ธรรมของชมรมฯ
- ๑๐.๖ **ซื้อหนังสือ ซีดี ดีวีดี เพื่อนำไปบริจาค** หรือมอบเป็นของขวัญแก่คนที่ท่านรัก และปรารถนาดี เงินรายได้จะเป็นทุนสนับสนุนการเผยแผ่ธรรมของชมรมฯ ต่อไป

๑๑. **กรณีที่ท่านจะกลับก่อนงานเลิก ขอความกรุณาค้นบัตรที่นั่งที่เต็นท์ประชาสัมพันธ์** เพื่อให้โอกาสท่านอื่น ๆ ต่อไปด้วย

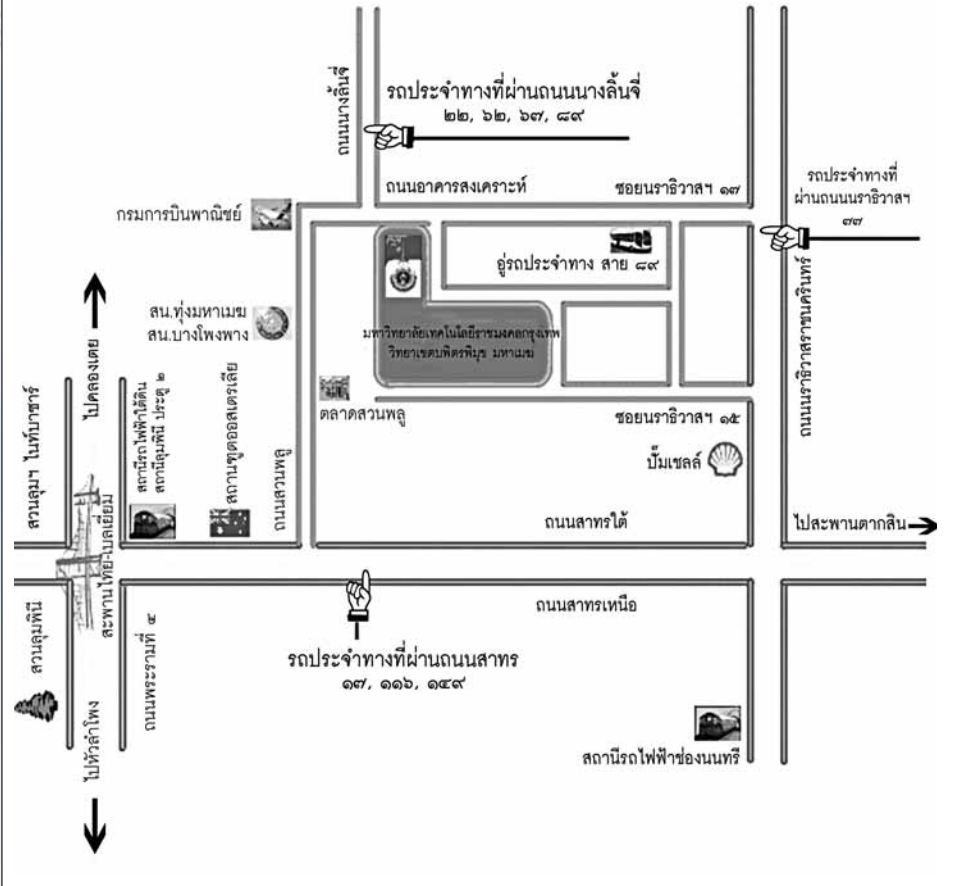
๑๒. **กรณีที่ต้องการความช่วยเหลือ หรือมีข้อสงสัยข้อแนะนำประการใด** สามารถติดต่อสอบถามได้จากธรรมบริการที่มีบัตรหรือปลอกแขนติดเสื้อ สำหรับท่านที่มีข้อเสนอนะหรือคำแนะนำใดๆ สามารถกรอกรายละเอียดได้ที่เต็นท์รับสมัครสมาชิก / รับจองดีวีดี

๑๓. **ขอเชิญชวนทุกท่านร่วมฟังธรรมและปฏิบัติธรรม** สร้างความดี ผีอกฝนพัฒนาจิตใจ ด้วยการเจริญสติ และเจริญเมตตาต่อผู้ที่มาร่วมฟังธรรม เนื่องจากมีผู้มาฟังธรรมจำนวนมาก อาจมีบางเหตุการณ์ที่อาจกระทบจิตใจของท่านได้ ผีอกใจลดละ โลก โกรธ หลง ยึดให้กัน อภัยให้กัน

(ท่านที่นั่งฟังธรรมในห้องประชุม กรุณาเตรียมเสื้อกันหนาวหรือผ้าคลุมไหล่มาด้วย)

ขอบคุณทุกท่านค่ะ

แผนที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ

รถโดยสารประจำทางสาย ๒๒, ๖๒, ๖๗, ๘๙

รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ ปอ. ๒๒, ๖๒, ๖๗, ๘๙

หรือโดยสารรถไฟฟ้าบีทีเอส (BTS) ลงสถานีช่องนนทรี แล้วต่อรถโดยสาร, สามล้อ, รถแท็กซี่
หรือโดยสารรถไฟฟ้าใต้ดิน (MRTA) ขึ้นสถานีลุมพินี ประตู ๒ แล้วต่อรถโดยสารสองแถวสีแดง
สายวิทยุ-สวนพลู-เทคนิค, สามล้อ, รถแท็กซี่

ประวัติย่อ องค์บรยาย งานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๗

พระครูเกษมวรกิจ (หลวงพ่อวิชัย เขมิโย)

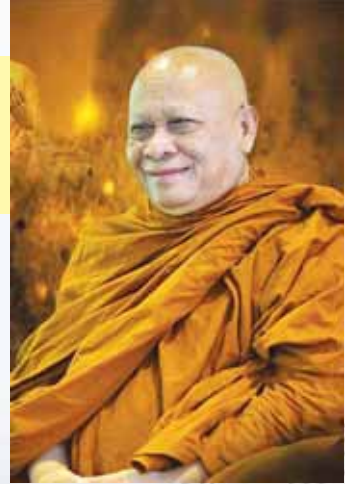
นามเดิม นายวิชัย คล่องแคล่ว เกิดวันจันทร์ ที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๘ ภูมิลำเนาเดิมบ้านหินลาด ต.กุดชมพู่ อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี

บิดาชื่อนายบัว คล่องแคล่ว **มารดาชื่อ**นางทอง คล่องแคล่ว ท่านเป็นบุตรคนที่ ๓ ครอบครัวมีอาชีพทำนา

บรรพชาเป็นสามเณร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ อายุ ๑๗ ปี ณ วัดเวฬุ บ้านหนองไผ่ ต.ดอนจิก อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี โดยมีท่านพระครูสุนทรธรรมวิบูลย์ เป็นพระอุปัชฌาย์ และเริ่มปฏิบัติฝึกหัดสมาธิเป็นประจำสม่ำเสมอ พรรษาที่สอง ท่านสอบนักธรรมได้ และการปฏิบัติเข้มข้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ

พ.ศ.๒๕๐๘ ย้ายมาอยู่วัดสว่างอารมณ์ บ้านเสียม ตำบลหัวดอน อำเภอเมืองใน จังหวัดอุบลราชธานี ได้บวชเป็นพระภิกษุ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๘ บวชไม่กี่วันก็ได้เดินธุดงค์ไปประเทศลาวกับหลวงปู่โง่ ไปพบหลวงพ่อมหาพ่องเมืองโพนทอง ไปภูมะโรงพบอาจารย์บุญมาก ข้ามยนต์ไปที่จังหวัดปากเซ แล้วก็เดินธุดงค์ไปเรื่อย ๆ จนถึงบ้านยิก เลยไปถึงอัครามือใกล้เมืองสาละวัน ติดต่อเขตแดนลาว เวียดนาม ย้อนกลับมาทางจังหวัดจำปาสัก เดินธุดงค์อยู่ทางประเทศลาวนานพอสมควรจึงได้กลับขึ้นมาประเทศไทย

ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ จำพรรษาอยู่บ้านกุดจิกต่อ ออกพรรษาก็ได้เดินทางกลับไปเวียงจันทน์อีก

ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เดินทางไปอบรมพระพัฒนาการทางจิตที่จิตภาวนาวิทยาลัย อำเภอบางละมุง ได้ปฏิบัติอย่างเต็มที่ เสร็จจากอบรมเป็นเวลาสามเดือนก็เดินทางกลับอุดรอีกครั้งหนึ่ง ได้ลาญาติโยมเดินธุดงค์ลงภาคใต้ ได้ไปจำพรรษาอยู่วัดท่าวโคตร ขณะนี้เปลี่ยนเป็นวัดชายนา ตำบลนา อำเภอมือเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปฏิบัติที่นี้เป็นเวลา ๒ ปี ในช่วงอยู่วัดชายนานี้ได้มีโอกาสทำความเพียรอย่างอุกฤษฏ์ ในช่วงฤดูแล้ง บางโอกาสก็ออกแสวงหาวิเวก โดยการเดินธุดงค์ไปตามสถานที่สงบ ๆ บางครั้งก็ไปสามเดือนสี่เดือน ก็ย้อนกลับมา รับโอวาทจากหลวงพ่อกุญชร ธรรมธโร ออกพรรษาก็เดินธุดงค์ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ไปแทบทุกจังหวัด และทุกภาคด้วย มีอยู่ช่วงหนึ่งร่างกายสังขารชubbพอมมาก เดินก้าวขาแทบจะไม่ออก จึงได้แวะเข้าไปพักปฏิบัติอยู่สวนโมกข์นันทนพอสสมควร

จนจะเข้าพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงได้กราบลาหลวงพ่อกุญชรทาสไป เดินทางไปเกาะสมุย แล้วเข้าจังหวัดนครศรีธรรมราช จำพรรษาที่วัดชายนาอีกครั้งหนึ่ง ออกพรรษาก็ได้เดินธุดงค์กลับทางภาคอีสาน และก็ย้อนกลับลงไปภาคใต้อีก เพื่อจะไปกราบลาหลวงพ่อกุญชร ธรรมธโร เดินทางไปประเทศพม่าตามความตั้งใจไว้ จึงได้ออกมาองค์เดียว เดินขึ้นมาเรื่อยๆ ขึ้นมาถึงกรุงเทพฯ แล้ว ก็แวะไปภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ไม่สามารถจะเดินทางต่อได้ และเข้าไปพักอยู่วัดเขาเทพพนมมยงค์ ในช่วงนั้นหลวงปู่ไวยังไม่ได้ไปอยู่ ขณะป่วยอยู่นั้นยาข้าวก็ไม่ได้อกิน หลวงพ่อแก้ว ๆ ท่านจัดให้อยู่กุฏิหลวงแก้ว ๆ โทรมแล้ว โดยไม่มีใครมาถามข่าวคราวอะไรทั้งสิ้น นั่ง นอน กำหนดจิตต่อเนื่องกันอยู่ตลอดเวลา นึกว่าเป็นไข้อย่างอื่นเข้ามาแทรกเสียแล้ว เพราะมีความร้อนผืดปกติมาก ก็ได้แต่เอาหน้าเย็น ลูบตัวของตัวเอง แก้ไขทางกายเราถือว่าไม่ยาก แต่การแก้ไขทางจิตใจนั้นยุ่งยากกว่าก็เลยไม่ได้ห่วงมากเท่าไรนัก แต่เรื่องจิตใจนั้น จะต้องเอาใส่ใจเป็นพิเศษ “จิตใจป่วยร้ายกว่ากายป่วย กายป่วยไม่นานก็หาย แต่จิตใจป่วยนั้นหลายร้อย หลายพันหลายหมื่นชาติ” ที่คอยรักษาจิตใจอยู่ตลอดเวลานั้นก็เพื่อจะให้เป็นผู้หายป่วยใจเสียที จะได้เป็นอิสระไม่ตกเป็นทาสของโรคชั่วร้ายทั้งหลาย

พออาการป่วยทุเลาลงแล้ว ก็เดินทางต่อมุ่งสู่ภาคเหนือ มีจังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดแรก ได้ยินกิตติศัพท์ของครูบาอินทจักร วัดน้ำบ่อหลวง จิตมีความตั้งใจจะไปศึกษาธรรมกับท่าน ก็ได้ไปถึงเชียงใหม่ตามความตั้งใจ ครั้งแรกไปพักอยู่ที่วัดอุโมงค์ ย้ายไปพักอยู่ ๔ วัดเมืองบาง จากนั้นจึงได้เดินไปวัดน้ำบ่อหลวง อำเภอบาง

สันปาตอง บำเพ็ญเพียรปฏิบัติอยู่ที่นั่นนานพอสมควรและได้มาตั้งใจท่องปาฏิโมกข์ จบอยู่ที่วัดนี้ ท่องอยู่ ๒๔ วันพอดี ความคิดที่จะเดินทางไปจำพรรษาที่ประเทศพม่ายังสะกิดใจอยู่ตลอดจึงได้กราบลาครูเจ้าอินทจักรเดินทางต่อไป

จากเชียงใหม่เข้าจังหวัดลำพูน มาพักศึกษาธรรมกับครูบาเจ้าพรหมจักร ก็เป็นเวลาานพอสมควร ก็เดินทางต่อขึ้นไปทางจังหวัดลำปาง เลยไปถึงเชียงรายได้ถึงอำเภอแม่สายข้ามไปประเทศพม่า จะเดินทางต่อไปเชียงตุง กะว่าจะจำพรรษาที่จังหวัดเชียงตุง บังเอิญเจ้าหน้าที่พม่าไม่ยอมให้ไป จึงได้เดินวนไปมาในแถวเชียงรายได้หลายอำเภอ ที่สุดจวนจะเข้าพรรษา จึงได้มาพักจำพรรษาอยู่ที่ถ้ำผาจอม ซึ่งขณะนั้นยังเป็นป่าเขาอยู่มาก และเงียบสงบ เหมาะสมกับผู้แสวงหาความวิเวกดี ในพรรษานั้นจึงได้ตั้งใจปฏิบัติเต็มที่ต่อเนื่องเรื่อยมา ©

พระอาจารย์เยื่อน ชันติพล (พระพิศาลศาสนิก) วัดเขาศาลาอตุลฐานะจาโร จ.สุรินทร์

เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๕
ที่บ้านระไซร์ ต.นาดี อ.เมือง จ. สุรินทร์

เดิมชื่อ นายเยื่อน หลุ่ยถาวร บิดาชื่อ นายมอญ หลุ่ยถาวร มารดาชื่อ นางฮิต หลุ่ยถาวร มีพี่น้องทั้งหมด ๙ คน ท่านเป็นบุตรคนแรก

อุปสมบท เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี ในวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ณ วัดบูรพาราม อ.เมือง จ.สุรินทร์ (ธรรมยุต) โดยมี พระรัตนาวาริสุทธิ (หลวงปู่ตุลย์ อตุล) เจ้าคณะจังหวัดสุรินทร์ เป็นพระอุปัชฌาย์

การศึกษา - จบประถมศึกษาปีที่ ๔ จากโรงเรียนบ้านระไซร์ ต.นาดี อ.เมือง จ.สุรินทร์

ฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

ศึกษารธรรมและปฏิบัติภาวนาตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ เริ่มในวันแรกที่บวช โดยศึกษากับหลวงปู่ดุลย์ ซึ่งท่านได้สอบจิตทำความสงบ สามารถปฏิบัติภาวนาได้รวดเร็ว มีจิตสงบนิ่ง หลวงปู่ดุลย์จึงได้สนับสนุนให้ปฏิบัติธรรม โดยท่านกล่าวว่า “จิตเข้าสู่โลกุตระธรรมแล้ว ไม่ต้องเรียนหนังสือ ให้ปฏิบัติธรรมต่อไป” ต่อมาท่านได้ฝากให้เข้ารับการศึกษาดูงานข้อวัตรปฏิบัติกับ หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ ได้ฝึกปฏิบัติกรรมฐานกับหลวงตาจนถึงปี ๒๕๑๘

รับงานใหญ่ สร้างวัดให้หลวงปู่ดุลย์

ระหว่างปี ๒๕๒๐ หลวงปู่ดุลย์ปรารถนาจะสร้างวัดสาขาขึ้นในอำเภอสนม เป็นวัดให้ภิกษุสามเณรได้ศึกษาปฏิบัติกัมมัฏฐาน จึงมอบหมายให้พระอาจารย์เยื่อนไปสำรวจสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อดำเนินงานต่อไป เมื่อได้รับมอบหมายท่านอาจารย์เยื่อนจึงนำเรื่องการสร้างวัดไปปรึกษากับแม่ชีกาญจนา บุญญลักษม์ (แม่ชีน้อย) ซึ่งเป็นโยมอุปัฏฐาก และเป็นศิษย์ใกล้ชิดของหลวงปู่ดุลย์คนหนึ่ง แม่ชีกาญจนาจึงมอบหมายให้บุตรชายของท่านคือ นายไพบูลย์ บุญญลักษม์ ซึ่งมีภูมิลำเนาทำการค้าอยู่ในอำเภอสนมอยู่แล้ว ให้ช่วยสำรวจสถานที่สร้างวัด

คณะสำรวจไปพบสถานที่แห่งหนึ่งเป็นที่สาธารณะและเป็นป่าช้าเก่ากร้าง ที่ตำบลบ้านโตน อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ จึงกราบเรียนหลวงปู่ หลวงปู่จึงสั่งให้อาจารย์เยื่อนไปปักกลดจำศีลภาวนาปฏิบัติธรรมในป่าช้าแห่งนั้นเพื่อเป็นการบุกเบิก

พ.ศ. ๒๕๒๖ เผยแผ่พุทธศาสนา ปฏิบัติธรรม ณ กรุงบอนน์ ประเทศเยอรมัน

พ.ศ. ๒๕๒๗ รุดงค์เผยแผ่พุทธศาสนา ปฏิบัติธรรมพร้อมคณะพระสังฆราช ณ ประเทศเนปาล

พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์พัดยศเป็นที่ พระพิศาลศาสนกิจ

พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็น ๑ ใน ๕ ของผู้ได้รับรางวัล ผู้บำเพ็ญประโยชน์ในการพัฒนาจิตประจำปี ๒๕๕๐ ของสภาชาวพุทธและมูลนิธิโลกทิพย์

พระครูภาวนาวิหารธรรม วิ. (เหล็ก จนทสี่โล)

เจ้าอาวาสวัดสุขสำราญ จ.บุรีรัมย์
เจ้าคณะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์

นามเดิม ทองเหล็ก สุภคร เกิดเมื่อวันอังคาร ที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๒ ที่บ้านครึ่ง ตำบลคู่อำเภอราชไศล จังหวัดศรีสะเกษ เป็นบุตรของ นายสีและนางจันดา สุภคร ปัจจุบันโยมพ่อโยมแม่ถึงแก่กรรม มีพี่น้องรวมทั้งสิ้น ๙ คน ท่านเป็นบุตรคนที่ ๓

เด็กชายทองเหล็กเป็นเด็กร่างเล็ก ป่วยไข้อยู่บ่อย ๆ จนคุณแม่ของท่านพาไปหาพระเพื่อหาหนทางแก้ไข พระสงฆ์ท่านจึงเปลี่ยนชื่อเสียใหม่เป็นเด็กชายเหล็ก และให้อริษฐานว่าเมื่ออายุครบบวชจะบวชเป็นพระไปตลอดชีวิต ตั้งแต่นั้นมาก็หายป่วยหายไข้ ครั้นอายุ ๓ ขวบ ครอบครัวก็ย้ายถิ่นฐาน มาอยู่ที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

ท่านเล่าชีวิตในวัยรุ่นหนุ่มว่า “คงจะเป็นเพราะรู้ว่า เมื่อบวชแล้วจะไม่ได้หวนคีนมาดูแลช่วยเหลือที่บ้านอีก วัยเด็กจึงมักแต่หาปลาหาเขียด ปลุกพริก ปลุกข้าว รับประทานอย่างเต็มกำลัง เวลาไปโรงเรียน ครูชี้กระดานให้อ่าน อ่านไม่ออก ครูลงโทษไม่ให้กินข้าวมื้อกลางวัน เด็กอื่นไปกินข้าว อาตมาต้องนวดให้ครู ทิวมาก ต้องไปเด็ดใบขนุนอ่อนใส่เกลือเม็ดกินแก้ทิว อาตมาหัดอ่านหนังสือจากการสวดนะโม ตัสสะ นั้นแหละ...”

“เมื่ออายุ ๑๙ ปี ๗ เดือน รวมกับอายุในกรรมมารดา ก็ครบตามพุทธานุญาต...” ในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ท่านจึงได้รับการอุปสมบทที่วัดนิคมเขต อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ หลวงปู่สุข ฐมฺมโชโต เป็นพระอุปัชฌาย์ โดยมีปฏิธานแน่วแน่ว่าเป็นการบวชตลอดอายุขัยเพื่อถวายเป็นพุทธบูชา

งานของท่านโดยย่อ

- พ.ศ. ๒๕๒๔ จบเปรียญธรรม ๓ ประโยค เป็นพระมหา
- พ.ศ. ๒๕๓๒-๒๕๓๖ หันจากภavanaพุทธโธ มาเริ่มฝึกสายพองหนอ-ยุบหนอ กับพระอาจารย์ ดร.ภททันตะ อาสภะมหาเถระ ธรรมาจริยะ อัคคมหากัมมัฏฐานาจริยะ ที่สำนักวิเวกอาศรม จังหวัดชลบุรี เป็นเวลา ๔ ปี หลวงพ่อเล่าว่า “ผมไม่ขอพระเครื่อง ไม่ขอหนังสือธรรมะ ผมขอแต่วิชาสอบอารมณ์” เป็นที่ทราบกันดีว่า พระอาจารย์ภททันตะเมตตาหลวงพ่อกันมาก เมื่อพูดถึงหลวงพ่อเหล็ก ท่านจะยกนิ้วโป้งยกย่องว่า “พระมหาเหล็กสอนวิปัสสนาเก่ง”
- พ.ศ. ๒๕๓๓ รับปริญญาตรีพุทธศาสตรบัณฑิต มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๕๑ รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูภาวนาวิหารธรรม ทพจล.ชอ.วิ. (พระครูชั้นเอก เทียบเท่าผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวงชั้นเอก ฝ่ายวิปัสสนาธุระ)
- พ.ศ. ๒๕๕๔ รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัดในปกครองถึง ๒๐ วัด ๑๕ สำนักสงฆ์
- พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นพระอุปัชฌาย์

นอกจากงานในการบริหารปกครองแล้ว กิจนิมนต์ของท่านคืองานสอนกัมมัฏฐาน ซึ่งท่านถือเป็นงานที่ท่านให้ความสำคัญที่สุด ไปแต่ละครั้งไม่ต่ำกว่า ๗ วัน หรือ ๑๕ วัน

ตลอดชีวิตการเป็นพระสงฆ์ของท่าน หลวงพ่อทำความเพียรทั้งทางด้านคันถธุระ (ปริยัติ) และวิปัสสนาธุระ (ปฏิบัติ) ๑๙ ปีของการภavanaพุทธโธ และ ๒๕ ปีของวิปัสสนาสายพองหนอ-ยุบหนอ หลวงพ่อเดินทางไปสอนกัมมัฏฐานอย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย โดยท่านมีปณิธานที่แน่วแน่ว่า งานนี้เป็นงานสร้างพระอรหันตบุคคัล จะได้มาช่วยกันจรโลงพระพุทธรศาสนาให้มั่นคงรุ่งเรือง เป็นงานสร้างบุคคัลการที่มีคุณธรรม เพื่อทำให้ประเทศชาติร่มเย็นเป็นสุข อีกทั้งใน พ.ศ. ๒๕๕๒ ท่านได้รับมอบงานสำคัญจากพระธรรมธีรราชฆมาฆุณี (เที่ยง อคฺคธมฺโม ป.ธ.๙) เจ้าคณะภาค ๑๑ วัดระฆังโฆสิตาราม เกี่ยวกับการศึกษาด้านปริยัติและปฏิบัติ

วิปัสสนา สร้างพระวิปัสสนาจารย์ หลวงพ่อจิ่งตัดลิ้นใจสร้างสำนักปฏิบัติธรรมแห่งใหม่ขึ้น คือ สวนธรรมโคกระกา

ครั้งหนึ่งในวันคล้ายวันเกิดอายุครบ ๖๐ ปีของท่าน ท่านให้ธรรมะว่า “เรา ล้วนเดินทางสู่ความตาย ก้าวเท้าขวาก็ตาย ก้าวเท้าซ้ายก็ตาย ก้าวสู่ความตายทุกขณะจิต” ด้วยเหตุที่ความชรภาพเพิ่มขึ้นทุกขณะ แม้หลวงพ่อก็เคยพูดว่า “เรื่องความอดทนแล้ว อดทนมาอดทนมาก” แต่มาวันนี้ท่านถึงกับอออกปากว่า “เหนื่อย” อีกไม่กี่ปีหลวงพ่อก็จะอายุ ๗๐ และคงจะต้องลดการเดินทางไปสอนยังที่ต่าง ๆ นี่ก็คืออีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ “สวนธรรมโคกระกา” สถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งใหม่ได้ถือกำเนิดขึ้น

หลวงพ่อบุญญานาวินทวารธรรม หรือที่เรียกกันว่า พระอาจารย์มหาเหล็ก ไม่ใช่พระที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ท่านมีชื่อเสียงเฉพาะในหมู่ผู้ปฏิบัติวิปัสสนา ซึ่งมีอยู่ไม่กี่พันคน วันหนึ่งท่านถามขึ้นว่า “โยมรู้ไหมว่าพระสงฆ์รูปไหนท่านเป็นพระดัง? สังเกตดูนะ ถ้าท่านถูกพุงหรือใส่เก้าอี้เข็นมา นั่นแหละพระดัง กว่าจะดังก็ใกล้ดับ เพียรสร้างประโยชน์ให้พระศาสนาตลอดชีวิต กว่าคนจะเห็นคุณค่าก็ตอนที่ท่านหมดกำลังนั้นแหละ”

อาจารย์กำพล ทองบุญน่อม

อาจารย์กำพล ทองบุญน่อม เป็นบุตรของคุณพ่อชิต และคุณแม่ทองหล่อ ทองบุญน่อม เกิดเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ พื้นเพเดิมเป็นชาวจังหวัดนครสวรรค์

ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ จบการศึกษาระดับ ปกศ.สูง จากวิทยาลัยพลศึกษา มหาสารคาม

ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (กคป.) วิชาเอกพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา และในปีเดียวกันสอบบรรจุเข้าทำงานที่กรมพลศึกษา สามารถสอบได้เป็นอันดับที่ ๑ ของวิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง จากนั้นรับราชการเป็นครูสอนวิชาพลศึกษาที่นั่น

วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒ ประสบอุบัติเหตุจากการสาดิตระโดดน้ำ ฟุ้งหลาว คีระกระแทกกับพื้นก้นสระ ทำให้กระดูกคอข้อที่ ๕ หัก มีผลให้เป็นอัมพาตทั้งตัว ต้องอยู่ในอิริยาบถนอนเป็นส่วนใหญ่ จึงต้องลาออกจากราชการ

ตลอดระยะเวลา ๑๖ ปี หลังจากพิการ อาจารย์กำพลศึกษาธรรมะเพื่อหาทางดับทุกข์ทางใจให้แก่ตนเองได้

พ.ศ. ๒๕๓๘ เริ่มปฏิบัติธรรมด้านการเจริญสติแบบเคลื่อนไหวตามแนวทางของหลวงปู่เทียน จิตตสุโภ ตามคำแนะนำของหลวงพ่อคำเขียน สุวณฺโณ วัดป่าสุคะโต จังหวัดชัยภูมิ ท่านสอนให้ทำความรู้สึกตัว โดยการนอนพลิกมือคว่ำ - หายไปมา

หลังจากนั้นราว ๑ เดือน อาจารย์กำพลพบว่าจิตใจเบาสบายขึ้นมาก จึงมุ่งมั่นเจริญสติในชีวิตประจำวันที่บ้านทั้งในรูปแบบและนอกรูปแบบด้วยการทำความรู้สึกตัว ในวันหนึ่งท่านสามารถพูดได้ว่า “ผมลาออกจากความทุกข์แล้ว”

พ.ศ. ๒๕๔๒ ภายหลังจากที่พิสูจน์ด้วยตนเองแล้วว่า การเจริญสติแบบเคลื่อนไหวนี้สามารถดับทุกข์ได้อย่างแท้จริงและด้วยความเมตตาของหลวงพ่อคำเขียน สุวณฺโณ อาจารย์กำพลจึงเริ่มเผยแผ่ธรรม แบ่งปันแง่คิดและประสบการณ์ในการปฏิบัติธรรมที่วัดป่าสุคะโต จนกระทั่งได้รับฉายาว่า “อุปกฤษณ์ของพระธรรม”

พ.ศ. ๒๕๔๖ ท่านเข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมเพื่อนคุณธรรม (คุณสินีนาฏ ประเสริฐภักดี เป็นประธานชมรม) เป็นหนึ่งในผู้ร่วมดำเนินรายการวิทยุ “ตะวันทองแสง” ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๐๑ มีนบุรี คลื่น AM ๙๔๕ khz เวลา ๐๖.๐๐- ๐๖.๓๐ น. (ปัจจุบันรายการยุติการออกอากาศแล้ว เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕)

อาจารย์กำพลได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรบรรยายธรรมตามสถานที่ต่างๆ ทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน นอกจากนั้นยังได้รับเชิญให้ออกรายการโทรทัศน์ เช่น รายการเจาะใจ รายการคนค้นคน เป็นต้น

พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับรางวัล “สื่อสร้างเสริมสุขภาพจิต” สาขาสื่อบุคคล จาก กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้รับรางวัล “คนพิการตัวอย่าง” จากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย

กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้รับรางวัล “คนค้นคน อวอร์ด” สาขาผู้สร้างแรงบันดาลใจ

กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้รับเชิญจาก วัดลี้วจุฬารัฐ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ให้เป็นวิทยากรอบรมการเจริญสติให้แก่ชาวจีนที่สนใจในการเจริญสติแบบเคลื่อนไหว

ปัจจุบันพำนักอยู่ที่ชมรมเพื่อนคุณธรรมเป็นครั้งคราว อุทิศตนเองเป็นอุปรภคของพระธรรม ให้กำลังใจและเป็นแบบอย่างให้แก่ผู้หวังความพ้นทุกข์ได้ดำเนินตาม

“ไม่แผลงสติ”

..ถ้าหากเราใช้เวลากำหนดอยู่แบบนี้มันก็ไม่อยากไปรอกเรื่องของจิต จนกว่า จะวางจากอารมณ์ภายนอกได้แล้ว ก็เกิดความสงบ พอสงบหนัก ๆ เข้าก็กลายเป็นสมาธิเท่านั้นแหละ เรื่องสมาธิ มีอยู่ด้วยกันทุกคน แต่ว่า มีน้อยยังไม่มาก มีรู้จัก เป็นบางครั้งบางคราว บ้างที่ก็แผลงบ้าง ถ้ามีสติควบคุมจิตใจตลอด รู้อยู่ตลอด

..อย่างเคยได้ไปจับเส้น ให้ท่านหลวงปู่ใหญ่ หลวงปู่มั่น ปีเราไปอยู่กับท่าน จับตลอดพรรษา คนอื่นจะไปจับเส้น ท่านห้าม ท่านเคยเล่าให้ฟัง เวลา ๕ ทุ่ม ๖ ทุ่มหรือตี ๒ ก็มีบางครั้ง ถ้าท่านไม่บอกให้หยุด ก็ไม่หยุด ทำอยู่อย่างนั้นแหละ ท่านว่า สติเราไม่แผลงมานี้ ๒๒ ปีแล้ว ไม่แผลงทั้งกลางคืน กลางวัน อยู่ตลอด เป็นอันเดียวกันกับจิต แนบสนิทติดกันไปเลย จะเดิน จะเห็น ทุกอิริยาบถ การพูดการจา การบิณฑบาต การขบการฉัน การทำอะไร สติไม่แผลงสักครั้ง..

หลวงปู่ศรี มหาวิโร

มาด้วยหัวใจเดียวกัน

โดย สมชัย วิริยาลังกรณ์

ตี๊ดดดดดดด ตี๊ดดดดดด ตี๊ดดดดดด เสียงเรียกเข้าจากเบอร์ที่ไม่คุ้น
ผมก็รับสาย โดยปกติผมจะไม่ค่อยรับสายเบอร์ที่ไม่คุ้น ถ้าช่วงนั้นไม่มีธุระติดต่อกับใครเป็นพิเศษ บทสนทนาเริ่มขึ้น

เสียงต้นสาย : ฮัลโหล สวัสดีค่ะ

ตัวผมเอง : ฮัลโหล ครับ สวัสดีครับ

เสียงต้นสาย : สมัครงานเป็นธรรมเนียมบริการกับชมรมกัลยาณธรรมไว้ ใช่ไหมค่ะ

ตัวผมเอง : ครับ ใช่ครับ

เสียงต้นสาย : วันเสาร์ที่จะถึงนี้ว่างมั๊ยคะ จะชวนมาร่วมประชุม พอดีจะมีประชุมเรื่องการจัดงาน

ตัวผมเอง : วะ วะ วะ ว่างครับ (ด้วยความดีใจ)

เสียงต้นสาย : ดีค่ะ งั้นเจอกันนะคะ ที่บิทรพิมุข รู้จักมั๊ยคะ

ตัวผมเอง : รู้จักครับ เออ โทษนะครับ พี่หมอบหรือเปล่าครับ (น้ำเสียงคุ้น ๆ จากที่ได้ยินในงานบรรยายธรรม)

เสียงต้นสาย : ค่ะ ใช่ค่ะ

ตัวผมเอง : ยินดีครับ พี่หม่อ

เสียงต้นสาย : ค่ะ แล้วเจอกันนะคะ สวัสดีค่ะ

เยยเยยเยย คือเสียงที่ตั้งขึ้นในใจ นี่เป็นจุดเริ่มต้นที่ก้าวเข้ามาร่วมเป็นที่มงาน กัลยาณธรรมของผม แต่ไม่ใช่ครั้งแรกที่ผมรู้จักกับชมรมกัลยาณธรรม เพราะผมเริ่มรู้จักชมรมนี้จากพี่สาว ที่ชวนมาฟังการบรรยายธรรม ที่มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ และต่อมาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ทำไมต้องเป็นชมรมกัลยาณธรรม (ก็ชมรมนี้ตั้งนี่ครับ ๕๕๕๕) ด้วยความที่ได้มาเห็นบรรยายภาคกินฟรีมีของขวัญดีติดมือกลับบ้าน ได้ธรรมะกับครูบา อาจารย์กันอย่างเต็มเปี่ยม อะไรมันจะดีขนาดนี้ มีในโลกนี้ด้วยหรือนี่ เลยเกิดความรู้สึกว่าอยากจะช่วยงานชมรมเพื่อตอบแทน ถ้าโอกาสอำนวย แล้วเหตุบังเอิญ ก็ลงตัว เมื่อไม่ต้องช่วยงานพี่ชายในวันเสาร์-อาทิตย์ทำให้มีเวลาว่าง จึงตั้งใจเดิน ไปที่เดินที่รับสมัครธรรมบริกรเขียนใบสมัครอย่างมุ่งมั่น และหลังจากนั้นก็รอ รอ จนบอกกับพี่สาวว่าสงสัยจะไม่ได้ช่วยงานแล้วละ “เพราะไม่มีเสียงตอบรับจาก จุดหมายปลายทางที่ท่านเรียก” ประกอบกับคิดว่างานใหญ่อย่างนี้ คงมีคนมาช่วย กันเยอะ เต็มไปหมดแล้ว ไม่กี่วันหลังจากนั้นก็ได้รับสาย จากพี่หม่อจุ่ม อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ ชวนมาเป็นธรรมบริกร ดีใจครับ ที่ได้มีโอกาสเข้ามาเป็นครอบครัว กัลยาณธรรม

การที่ได้เข้ามาเป็นหนึ่งในทีมงานชมรมกัลยาณธรรม รู้สึกว่าโชคดีมากที่ได้ มาทำงานรับใช้ญาติธรรมทุกท่าน ที่คิดว่าว่าจะมาตอบแทนชมรมฯ กลับได้อะไร มากกว่าเดิม และยังได้มาสัมผัสกับพี่ ๆ ทีมงานทุกท่าน ที่ทุ่มเททั้ง แรงกาย แรงใจ และทุนทรัพย์ส่วนตัว ทำให้ได้เห็นตัวอย่างแห่งความเสียสละที่งดงามที่ทำได้ด้วยใจ เต็มร้อย และได้มีโอกาสร่วมกับพี่ ๆ ฝ่าฟันหลาย ๆ วิกฤตเหตุการณ์ ก็เพื่อที่ ต้องการสืบต่อพระพุทธศาสนา ประกาศธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และยังไปก่อนนั้นก็เพื่อที่จะให้สาธุชน ญาติธรรม ทุก ๆ ท่าน ได้ เข้าใกล้ เข้าใจ เข้า ถึง ธรรมะของพระพุทธองค์ อย่างถูกต้อง ถูกตรง ก็ยิ่งทำให้มั่นใจว่ามาถูกทางแล้ว

ทำไมต้องเป็นชมรมกัลยาณธรรม (อีกครั้ง) จากคำกล่าวของท่าน อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ได้กล่าวไว้ว่า **“การที่พวกเราได้มาพบกัน และได้มาร่วมกันทำ**

กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นไม่ใช่เรื่องบังเอิญ” ครั้งแรกที่ได้ยิน ก็คิดในใจว่า ครั้นไม่ใช่เรื่องบังเอิญ เพราะผมตั้งใจมา แต่พอได้ทำหน้าที่ไปสักพัก ได้อาศัยโอกาสนี้กลับมาทบทวน ผึกฝนตัวเอง ในเรื่องที่ได้เจอมา ทั้งปัญหาและเรื่องที่น่ายินดีไปพร้อม ๆ กับปี ๆ ที่มงาน จึงทำให้เห็นภาพของคำว่า **“ไม่บังเอิญ”** นั้นชัดเจนมากขึ้น

ที่งานบางท่าน เป็นเจ้าของกิจการ เป็นผู้จัดการ เป็นอาจารย์ เป็นถึงระดับดอกเตอร์ก็มี มากันคนละทิศคนละทาง ไม่ใช่ว่าทุกคนต้องมา แต่ผมกลับคิดว่าทุกคนตั้งใจมาด้วยหัวใจเดียวกัน หัวใจแห่งกัลยาณธรรมไงครับ มีหลายคนสงสัยนะครับ ว่าการจัดงานใหญ่ในระดับนี้แบบนี้ ไม่มีบริษัทออร์แกนเซอร์มืออาชีพเลยซักคนมาจัดการให้ แล้วจัดการกันได้อย่างไร ลองก้าวเข้ามาสัมผัสกันดูสิครับ ไม่ว่าจะมาเป็น ธรรมะบริการ เป็นจิตอาสาสมัคร หรือเป็นญาติธรรมที่มาฟังธรรมทุก ๆ ท่านคือครอบครัวกัลยาณธรรม ครับ ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ

ข่าวประชาสัมพันธ์งานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรม

๑. ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าของภาพสนับสนุนร้านอาหารมื้อเช้าหรือมื้อกลางวัน เพื่อให้บริการอาหารเพียงพอแก่ผู้ฟังธรรมประมาณ ๕,๐๐๐ คน ท่านผู้มีจิตศรัทธาสใจร่วมเป็นแนวหลังทางธรรม กรุณาติดต่อ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ หรือ ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔
๒. ในงานแสดงธรรมของชมรมฯ ทุกครั้ง จะมีหน่วยพยาบาลจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ มาออกตรวจสุขภาพและดูแลสุขภาพในกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินตลอดงาน
๓. **รับเพื่อนผู้มีจิตอาสา**ร่วมช่วยเป็นพลังในการเตรียมงานแสดงธรรม ในวันเสาร์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน โทร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
๔. ในงานแสดงธรรมของชมรมฯ แต่ละครั้ง **ขอรับบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว** เพื่อช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุต่อไป และรับบริจาคปัจจัยช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุ
๕. **รับสมัครเพื่อนร่วมอุดมการณ์ - แนวหลังทางธรรมร่วมใจ**สละแรงกายแรงใจ เพื่อรับใช้พระศาสนาและพัฒนาสังคม ติดต่อ โทร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ หรือ ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔

ขอใช้ลมหายใจ ให้คุ้มค่า

โดย สุมลดา ประดงจงเนตร

หนูรู้สึกตื่นเต้นและเป็นเกียรติมาก ๆ เลยค่ะ ที่พี่หมอบ๊อบได้ให้เขียนบทความฉบับนี้พิมพ์ลงในวารสารของชมรมฯ สำหรับตัวเองนั้น ก็เพิ่งเข้ามาสมัครช่วยเหลืองานในชมรมฯ ได้ไม่นาน โดยเป็นจิตอาสาช่วยเหลืองานสื่อต่าง ๆ ค่ะ ย้อนไปเมื่อสมัยตอนเด็ก ๆ ก็มีความคุ้นเคยอยู่กับวัดบ้าง แม่ชอบพาไปปล่อยที่วัดก็ว่าได้ค่ะ คือแม่จะไปเยี่ยมยายบ่อย พอติยายบวชเป็นแม่ชีอยู่ที่วัด พอถึงวันหยุดเลยได้มีโอกาสไปนอนกับท่าน ไปกับน้อง ๆ ญาติ ๆ รุ่นเดียวกันตามประสาเด็ก ๆ นะคะ พอทางวัดมีงาน ทอดกฐิน ผ้าป่า แม่จะไปช่วยงาน ไปเป็นแม่ครัวบ้าง เลยพอมีความคุ้นเคยอยู่บ้างค่ะ ตอนไปนอนกับยาย ยายจะตื่นตั้งแต่เข้ามาไหว้พระสวดมนต์ และทำอาหารเลี้ยงพระ นึกถึงตอนนั้นไม่อยากจะตื่นเลยมาค่ะ ว่างสุด ๆ ค่ะ แต่ทำใจได้ ยายเกษอบดูด้วย (แอบบ่นนะยาย) พอโตขึ้นมาหน่อยก็เริ่มห่าง ๆ วัดเลยค่ะ แต่ก็ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไป ไม่ได้ไปบ่อยเหมือนตอนเด็ก ๆ

และเมื่อประมาณ ๒ ปี ที่แล้ว ก็ฟังธรรมะทั่วไปในทางอินเทอร์เน็ต พอฟังแล้วก็นึกอยากไปปฏิบัติธรรมกับเขาบ้าง จึงได้มีโอกาสไปปฏิบัติธรรม ที่คณะ ๕ วัดมหาธาตุฯ ทำพระจันทร์ ซึ่งตอนนั้นการปฏิบัติธรรม ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น ยังไม่ค่อยจะเข้าใจอะไรมากเท่าไรค่ะ พระอาจารย์ที่สอนกรรมฐานในตอนนั้น คือ

พระเถลิง ปิยสีโล จำท่านได้ดีเลยคะ บุคคลท่านนี้ เป็นคนจุดความคิดที่ให้น่าสนใจ
 ธรรมะมากขึ้น ท่านได้ให้แผ่นซีดี ของท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุโร มาฟังคะ ใน
 หัวข้อ ชีวิตหลังความตาย และ ทางสายเอก เป็นจุดเริ่มต้นเกิดจากความศรัทธา
 เป็นอันดับแรก ความปลื้มปิติ และเคารพในตัวท่านอาจารย์มาก ๆ ทำให้เราคิดถึง
 ผลบุญของตัว ที่เสมือนการเก็บเสบียงไว้เพื่อเดินทางต่อ แต่ ณ ตอนนี ถ้าเสบียง
 เราเหลือน้อย เราจะเดินทางต่ออย่างไร จึงต้องเร่งสะสมผลบุญไว้ให้จิตดวงใหม่
 ที่จะไปจุติเมื่อถึงเวลาสิ้นร่างนี้

หลังจากนั้นเริ่มศึกษาข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บจากทางชมรมกัลยาณ
 ธรรม เลยไหลตมาฟังเกือบทุกหัวข้อที่ท่านอาจารย์ได้บรรยาย และได้เริ่มรู้จัก
 ประวัติพี่หม้อ ประธานชมรมฯ หญิงเหล็กของพวกเราชาวชมรมเองคะ ด้วยความ
 ตั้งใจที่อยากจะทำชมรม ก็ทราบข่าวทางชมรมมีการจัดงานแสดงธรรมตั้งใจมากคะ
 ได้มาร่วม ฟังธรรมประมาณ ๒ หรือ ๓ ครั้งได้คะ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชม
 งคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ก็รู้สึกว่าการฟังธรรมใครจะบอกอย่างไรหรือจะ
 ลู้งามมาฟังเอง ดูเอง เห็นเอง และเกิดศรัทธาด้วยตัวเองนะคะ

หลังจากมาเห็นบรรยายภาคในงานแสดงธรรมก็อยากมาช่วยงานชมรมคะ บอก
 กับตัวเองว่างานครั้งต่อไป หนูจะเป็นจิตอาสาที่มาช่วยงานเหมือนพี่ ๆ เขา จึง
 ได้ส่งรายละเอียดสมัครสมาชิกทางชมรม แต่ก็ไม่ทราบจะช่วยในด้านไหนได้บ้าง
 ก็นึกถึงวิชาชีพของตนที่ศึกษาเล่าเรียนมาว่าเรามีความถนัดด้านไหนที่ช่วยได้บ้าง
 และเขียนโน้ตไปในช่อง จ.ม. หลังจากนั้นไม่นาน พี่หม้อได้โทรติดต่อกลับมา ดีใจ
 มากคะที่ได้ยินเสียงประธานชมรมในตอนนั้น ปกติตอนไปฟังธรรมหนูก็ทักทาย
 ยกมือไหว้พี่เขา แต่ไม่เคยมีโอกาสดูพูดคุยกัน อีกอย่างงานแสดงธรรมคนก็เยอะ
 มากด้วย ด้วยความเมตตาของพี่หม้อ จึงอนุเคราะห์ให้หนูได้มีโอกาสได้ช่วยเหลือ
 งานในชมรมตามที่ตั้งใจและความถนัดสายงานวิชาชีพของตัวเอง

และเมื่อเดือนกรกฎาคม ที่ผ่านมาเองคะ ก็ได้มีส่วนร่วมในเป็นจิตอาสา
 งานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๖ เห็นบรรยายภาคการทำงานที่ทุ่มเทของทีมงานชมรม
 กัลยาณธรรม ความสามัคคี ความมีน้ำใจ และความศรัทธาที่มีให้แก่ญาติธรรม
 ขอบคุณป้าแจ้วที่น่ารักมาก ๆ คะ ที่ป้าเป็นเหมือนญาติผู้ใหญ่ของหนูคนหนึ่งนะคะ
 ที่คอยแนะนำชี้แนะ และเมตตาเอ็นดูเด็กน้อยคนนี่คะ * _ *

รู้สึกอบอุ่นที่เป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวกัลยาณธรรม สำหรับทีมงานเป็นตัวอย่างและแบบแผนที่ดี ที่ควรนำชื่นชมยกย่องมาก ๆ ค่ะ ทุกคนสามัคคีกันอย่างกลมเกลียว ที่จะเผยแผ่ธรรมเป็นธรรมทาน และมีความเชื่อในตัวเองค่ะว่า โชคดีที่เดินมาในเส้นทางนี้และที่ได้ทำสิ่งที่ถูกต้อง ในเมื่อเรายังมีลมหายใจอยู่ก็จะใช้ให้คุ้มค่า

ท้ายนี้เห็นว่าหนูมีบุญหรือผลบุญสัมพันธ์ที่ได้สะสมมา และที่ได้มาเจอ มีโอกาสมาร่วมงาน กับพี่ ๆ น้อง ๆ ชาวกัลยาณธรรม ที่ร่วมกันตั้งใจสร้างยอดแห่งปัญญาทานบารมี เผยแผ่พระธรรมอันประเสริฐในพระพุทธศาสนา หนูก็เป็นอีกแรงใจที่จะช่วยทีมงาน ในส่วนไหนที่จะช่วยได้ก็ยินดีที่จะเป็นผู้ให้ ได้ร่วมกันสร้างธรรมทานกันต่อไปค่ะ อนุโมทนาสาธุ ๆ กับชาวกัลยาณธรรมทุกท่านค่ะ ☺

ชมรมกัลยาณธรรมไม่สิ้นโยบายเรียโรบอกบุญใด ๆ ทั้งสิ้น
แล้วแต่ความศรัทธาของท่านสาธุชนทั้งหลายที่จะสนับสนุน
ทั้งนี้ หลักการของเราไม่สิ้นโยบายสร้างวัดตุหรือทำการบุญอื่นใด
นอกจากการให้ปัญญาทางธรรมซึ่งเป็นทานอันสูงสุด
เราจะช่วยกันมุ่งมั่นในการเผยแผ่ธรรมอันประเสริฐสุด
เป็นแนวหลังทางธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ให้พระธรรมอันบริสุทธิ์เป็นแสงประทีปของสรรพสัตว์สืบไป.

โ๊ะ...โ๊ะ... อ้ออ้ออ พ้อ... ล้อล้น

โดย น้ำเพชร

ลัทธิพาทานัง รัมมทานัง ชินาติ

การให้ธรรมเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

เห็นประโยคนี้ของชมรมกัลยาณธรรมที่ไร้อดนึกเปรียบเทียบถึงโอกาสการเรียนรู้ทางธรรมของคนยุคนี้กับยุคก่อนไม่ได้ซักที อ๊ะ อ๊ะ อย่าเพิ่งเข้าใจผิดจริงจัง ๆ ผู้เขียนอายุไม่เท่าไรนะ (ไม่ใช่คนยุคก่อนอย่างแน่นอน ๕๕๕) อาศัยผู้ใหญ่เล่าให้ฟังว่า...

คนยุคก่อน ๆ ผู้ใดจะศึกษาธรรมะ ต้องมีความ แน่วแน่ อุตทน ตั้นตัน ค้นหาครูบาอาจารย์ด้วยตัวเอง เพราะครูบาอาจารย์เก่ง ๆ ดี ดี ก็มีมักจะอยู่ไกล แสนไกลกว่าจะไปถึงท่านก็ต้องข้ามวันข้ามคืนกันเลยทีเดียว ผิดกับสมัยนี้เป็นไหน ๆ ที่มี

ใครต่อใคร หลาย ๆ องค์กร ทั้งที่เป็นรายบุคคล และ ที่เป็นกลุ่มบุคคล (หรือเรียกว่าชมรม) เสนอตัวเป็นสื่อกลาง นำพา ครูบาอาจารย์ที่คัดสรรแล้วว่าดี ว่าเป็นว่าถูกต้อง ตามแนวทางคำสอนของพระพุทธองค์ มาให้ทุกคนได้เรียนรู้กันถึงที่ โดยมีต้องลำบากแต่อย่างใด แถมยังแจกสื่อทางธรรมให้กลับไปอ่าน ไปดู ไปฟัง ที่บ้านอีกต่างหาก น่าอิจฉาคณะสมัยนี้เสียจริงงง

(แต่ก็มีวายที่จะโดนตำหนิ ติดיעน เพราะทุกอย่างไม่เที่ยง ต่อให้คัดสรร ตรวจสอบ รอบคอบ เพียงใด ก็มีพลาดกันได้บ้าง ทุกอย่างไม่เที่ยงงง การวางจิต วางใจ ให้ถูกต้องเวลาเจอแรงกระทบต่างหาก ที่เป็นของเที่ยง อันจะนำพาให้เราผ่านพ้น วิกฤติไปได้แบบ ชิว ชิว ...อย่างที่เรากำลังเผชิญกันอยู่ไม่ละ พี่ น้อง เฮ้อ ๆ ๆ ๆ แอบบ่น)

แต่ข้อดีของคนยุคก่อนก็มีเยอะ ถูกหล่อหลอมให้รู้จักและสัมผัส กับพระศาสนาและธรรมะแต่เยาว์วัย โดยมีพระอรหันต์ในบ้าน หรือผู้ใหญ่ในครอบครัวเช่น คุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยาย เป็นผู้นำทาง ผู้เขียนก็เช่นกัน ถูกคุณพ่อใช้ กุศโลบายให้ได้สัมผัสกับธรรมะและพระศาสนาตั้งแต่จำความได้ โดยเริ่มจาก ต้องสวดมนต์ แผ่เมตตา ก่อนนอนทุกคืน แล้วจะสอนบทสวดที่เป็นมงคลให้คืนละท่อน ก่อนจะสอนท่อนใหม่ให้ ก็ต้องท่องท่อนเก่าให้ฟังก่อน ถ้าท่องไม่ได้ ก็จะไม่สอนต่อให้ การบอกเล่าสรรพคุณและที่มาของบทสวด คือสิ่งยั่วชวนใจให้ผู้เขียนในวัยเด็กขยันท่อง ยิ่งกับฟังนิทานก่อนนอน ยิ่งง อย่งั้น เลยทีเดียว ที่จำแม่น ๆ ก็อย่างเช่น บทสวดพระคาถามงคลจักรวาลทั้งแปดทิศไปเที่ยวป่าที่ไร เป็นได้ใช้ทุกที ทำให้หลับแบบ มั่นใจ ไร้กังวล เหมือนมีคุณพ่อมาอยู่ใกล้ ๆ ด้วย ๕๕๕

ช่วงเช้าก็สำคัญไฉนย่อย คุณพ่อท่านจัดสรรหน้าที่ให้หนูน้อยวัย ๕ ขวบ คอยใส่บาตรพระที่มาบิณฑบาตหน้าบ้านไต่บ้านทุกเช้า (บ้านทรงไทย บันไดสูง) ข้าวหอมกรุ่นในขันเงิน พร้อมกับข้าว และดอกมะลิซ้อนจากต้นหน้าบ้าน ๑ กำ ถูกจัดเตรียมไว้เรียบร้อย หนูน้อยแค่ ลืมตา ล้างหน้า แปรงฟัน ทาแป้งนวล ลงบันไดไปนั่งรอพระที่แก้อี้ (เด็กต่างจังหวัดโชคดี ไม่ต้องถูกบังคับให้อาบน้ำตอนเช้าเหมือนเด็กกรุงเทพฯ ก็มัน หนาว อะ หุ หุ หุ) พระท่านไม่เคยตรงเวลา ซ้ำบ้าง เร็วบ้าง แล้วแต่ที่ท่านหยุดสนทนากับผู้เฒ่าผู้แก่มาที่บ้าน หนูน้อยต้องนั่งรอเงียบ ๆ เพียงผู้เดียว (คนอื่นในบ้านต่างก็ต้องไปทำหน้าที่ของตัวเอง) คุณพ่อท่านนั่งมองห่าง ๆ

อยู่ที่ชานบ้าน ได้ฝึกอีกแล้วเรา อดทน รู้จักรอ มีสติ รู้สึกตัว (เหม่อไม่ได้ เตี้ยวแมลงมาตอมอาหาร) ทำกิจ อย่างนี้ อย่างนี้ ทุกวัน จนเป็นนิสัยที่เคยชินด้วยหัวใจที่เบิกบาน มีวันหนึ่งน่าจะเป็นวันหยุดราชการเพราะทุกคนอยู่บ้าน เวลาบ่าย ๓ โมงกว่า ๆ กระทบ ฝนตกกระหน่ำอย่างหนักท้องฟ้ามืดมัว อากาศเริ่มเย็น ๆ เสียงคุณพ่อตะโกนเรียกหนูน้อย ทำอะไรอยู่ลูก มาอนเล่นดีกว่า หนูน้อยรีบวิ่งไปตามเสียงเรียกทันที หยิบหอมอนกับผ้าห่มมาด้วยนะ...

เธอทำตามอย่างง่ายดาย แล้วค่อย ๆ หลับลงข้าง ๆ คุณพ่อ ทุกอย่างถูกตัดขาด เธอหลับสนิทจริง ๆ รู้สึกตัวอีกครั้งตอนได้ยินเสียงคุณพ่อปลุกให้ตื่นตื่นได้แล้วลูก เข้าแล้วเดี๋ยวไม่ทันใส่บาตรพระ เธอแต่งตัวลุกขึ้นมาทันที ก็โหม่งแล้วค่ะพ่อ

ดูนาฬิกาสิลูก เข็มสั้นเลข ๖ เข็มยาวเลข ๑๒ โอ๊ยยย! สายแล้ว สายแล้ว เธอรีบวิ่งไปล้างหน้า แปรงฟัน ทาแป้งอย่างรวดเร็ว

ข้าว กับข้าว ดอกไม้ อยู่ไหนคะ วันนี้มีแต่ข้าวนะลูก พี่เขาทำกับข้าวไม่ทันดอกไม้ก็ยังไม่ได้เก็บ แล้วก็หันไปบอกพี่สาวให้ตักข้าวใส่ขันเงิน พี่สาวมองหน้าคุณพ่อ ตักสิลูก เดี่ยวน้องไม่ทันพระ แล้วหนูน้อยก็ถือขันข้าวไปนั่งรอที่เดิม..รอ...รอ...รอ ทำไมพระยังไม่มาซะที ท้องฟ้าก็มืดขึ้นเรื่อย ๆ พ่อ พ่อคะ วันนี้พระไม่มาหรือเปล่า? หนูรอนานแล้วนะ นั่นสิลูก แล้วทำไมไม่สว่างซะที หนูว่าฟ้ามืดกว่าเดิมอีก พ่อเจียบพร้อมเดินมาหาและจับไหล่ลูกลูกสาวด้วยรอยยิ้ม ก็นี่มันหกโมงเย็น ไม่ใช่หกโมงเช้า โห! พ่อ อะ ปากจู้ น้ำตาคลอเบ้า พ่อสวมกอดพร้อมกับหัวเราะ แล้วพูดว่า โอ้...โอ้... อ้ออออ พ่อ...ล้อเล่น

“ร้อยรู้หมื่นรู้ ไม่สู้หนึ่งทำ”

เป็นคำเปรียบที่ท้าทายให้เราอยากจะทำ การงานใด ๆ ก็ตามถ้าเราต้องการจะให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ ต้องมีการกระทำขึ้นมา เป็นการสร้างเหตุ

คิดรู้สึกเท่าไร ถ้าไม่ลงมือกระทำ งานนั้นก็ไม่มีวันประสบผลสำเร็จไปได้ ๆ

อาจารย์กำพล ทองบุญน่ม

พุทฺธิเป็นอริยะ คือพุทฺธิสอบพ่่าน

บทความ : หลวงปู่ไต้โนเสารั้

พระญาณวิสาละเถร (หา สุภโร)
เจ้าอาวาสวัดสั้กกะวัน (ภูภูมิ่ข้าว)
ที่ปรั้รักษาเจ้าคณะจังหวัดกาฬสินธุ์

โยม ; หลวงปู่ครับ ผมจะขอนับถือแค่พระพุทฺธิกับพระธรรมครับ เพราะ
พระสงฆ์ทุกวันนีมีแต่เรื่องเลื่อมเสียม ผมว่าพระแท้ ๆ หหมดแล้วจากพระศาสนา

หลวงปู่ ; ช่วย แสดงว่าบ่นับถืออาตมานำตัวนี้

โยม ; เปล่า ๆ ครับหลวงปู่ ผมยังเคารพศรัทธาหลวงปู่เหมือนเดิม

หลวงปู่ ; เข้า ไสว่าไม่นับถือพระสงฆ์ได้

โยม ; เว้นหลวงปู่สิครับผม

หลวงปู่ ; ปะ เว้นหลวงปู่ก็แสดงว่าหลวงปู่ก็ไม่ใช่พระสงฆ์สิ

โยม ; (ทำหน้าเหมือนคิดหนัก).....

หลวงปู่ ; บักหล่าเอี้ย เวลาเขาเอาทองคำนั้น เขาไปหามาจากที่ไหน

โยม ; ไปขุดดิน แล้วร่อนเอาทองมาครับ

หลวงปู่ ; ดินมากหรือทองมาก

โยม ; ดินมากครับผม ร่อนทองจากดินมาก แล้วจะได้ทองนิดเดียว

หลวงปู่ ; มันก็เหมือนพระสงฆ์นั่นแหละ พระสงฆ์ก็ร่อนมาจากลูกชาวบ้าน ลูกสมมติสงฆ์ ไม่ใช่เป็นพระอรหันต์แล้วมาบวชเมื่อไหร่ มันก็ตีบ้างเสียบ้าง จะให้ตีหมดมันก็ทำไม่ได้ จะให้มันเสียหมดก็ทำไม่ได้ ส่วนที่มันเป็นดินก็อย่าเอา เอาส่วนที่มันเป็นทองสิ

ถ้าเชื่อหลวงปู่ ถ้าเคารพหลวงปู่ ก็จงเชื่อว่าพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบมีมากมาย อย่าเหมาว่าไม่ดีทั้งหมด ขนาดคุณยังมีข้อเสีย จะให้ตีทั้งหมดทั้งโลกก็ไม่ได้

พระรัตนตรัยเหมือนไม้สามลำค้ำกันไว้ เอาออกอันหนึ่งมันก็ล้ม จำไว้พระก็คือนักเรียน

ผู้เป็นอริยะคือผู้สอบผ่าน ผู้เป็นชาวคือผู้สอบตก ให้สงสารคนสอบตก อย่าไปเกลียดคนสอบตก เพราะไม่มีใครอยากจะสอบตก เข้าใจนะ...

การภาวนานั่นเราต้องให้จิตเหมือนรากแก้ว

รากแก้วนี้มันจะดิ่งลงไปข้างใน   นั่น การภาวนามันต้องได้อย่างนั้น
 บางคนภาวนาแล้วไปเอารากฝอย   โน้น รากฝอยมันแผ่ออกไปเรื่อย ๆ
 แผ่ออกไป เจอโคลน ก็ตูดโคลน   แผ่ออกไป เจอกองขี้หมา ก็ตูดขี้หมา

คนภาวนาเอาแต่รากฝอย มันเลยคุยกันแต่เรื่องส่งออก แผ่ออก
 คุยแต่ธรรมะขี้โคลนขี้หมา ต้องภาวนาให้เจอรากแก้วนะ อย่าไปมัวเอาแต่รากฝอย
 พ่อแม่ครูบาอาจารย์ท่านสอนเอารากแก้วทุกองค์
 มีแต่คนไม่รู้มันสอนเอาแต่รากฝอย

รากแก้วคืออะไร ? คือ มีสติคอยกำกับจิตเสมอ
 ให้มันดิ่งลงไปจนเจอจิตเลย นั่นละของจริง !
 อย่าลืมนะ สติสำคัญมาก ให้แอบมองจิตเสมอ ๆ
 มันเป็นไง? อยู่แบบไหนนะ? แอบคอยดูอยู่เรื่อย ๆ นะ

การ สำรวมตน

โดย วศิน อินทสระ

การวิสำรวมตน หมายถึง การสำรวมอินทรีย์ ๖ หรืออายตนะภายใน ๖ กล่าวคือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เพื่อมิให้บาปอกุศลเกิดขึ้น เพื่อละบาปอกุศลที่เกิดขึ้นแล้ว เพื่อยังกุศลที่ยังไม่เกิดให้เกิดขึ้น เพื่อรักษากุศลที่เกิดขึ้นแล้วไม่ให้เสื่อมและให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

มีพระพุทธพจน์บางบทว่า “ผู้ที่มีปกติเห็นอารมณ์ว่างาม ไม่สำรวมอินทรีย์ทั้งหลาย ไม่รู้จักประมาณในอาหาร เกียจคร้าน มีความเพียรต่ำ มารยอมย่ำยีเขาได้ เหมือนลมพัดต้นไม้มันที่ทुरुพลให้ล้มลงจะนั้น ส่วนผู้ที่มีปกติเห็นอารมณ์ว่าไม่งาม สำรวมอินทรีย์ทั้งหลาย รู้จักประมาณในอาหาร มีศรัทธา มีความเพียรสูง มารยอมย่ำยีเขาไม่ได้ เหมือนลมไม่อาจพัดภูเขาศิลาล้วนให้ล้มลงได้จะนั้น” (คัมภีร์ธรรมบท)

มีผู้มาทูลถามพระพุทธเจ้าว่า “จิตนี้สะดุ้งอยู่เป็นนิตย์ ใจนี้หวาดเสียวอยู่เป็นนิตย์ ทั้งในกิจที่ยังไม่เกิดและในกิจที่เกิดแล้ว ถ้าความไม่ต้องการสะดุ้งมีอยู่ ขอพระองค์จงตรัสบอกสิ่งนั้นเถิด”

พระพุทธเจ้าตรัสตอบว่า “เว้นปัญญา ความเพียร การสำรวมอินทรีย์และความปล่องวางโดยประการทั้งปวงแล้ว เรา (ตถาคต) มองไม่เห็นความสวัสดิ์ของสัตว์ทั้งหลายเลย” (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๕ ข้อ ๒๖๕)

ตามพระพุทธพจน์นี้จะเห็นได้ว่า การสำรวมอินทรีย์เป็นหลักสำคัญข้อหนึ่งในธรรมเพื่อความสวัสดิ ในมงคลสูตรชื่อว่า “ตบะ” เป็นมงคลอันสูงสุด นั้น ท่านหมายเอาอินทรีย์สังวร กล่าวคือ การสำรวมตา หู เป็นต้น อันเป็นเหตุป้องกันบาปอกุศลไม่ให้เกิดขึ้น ถ้าขาดความสำรวมเสียแล้ว บาปอกุศลย่อมเกิดขึ้น ก่อความเสียหายนานาประการ ดังมีเรื่องเล่าไว้ในชาดกว่า

ในอดีตกาล พระโพธิสัตว์เป็นดาบสชื่อโลมสกัสสพ บำเพ็ญตบะอยู่ในป่าหิมพานต์ จนเป็นผู้มีตบะแรงกล้า จนทำให้ภพของท้าวสักกะร้อน พระองค์พิจารณาอยู่ ทรงทราบเหตุนั้นแล้ว ในเวลาเที่ยงคืนเสด็จไปสู่ห้องอันมีสิริของพระเจ้ากรุงพาราณสี ปลูกให้พระราชชาติบรรทมแล้วตรัสว่า

“ถ้าพระองค์ปรารถนาความเป็นใหญ่ในชมพูทวีปทั้งสิ้นแล้วไซ้ จงรีบทำเถิด, จงมอบพระนางจันทวดี ราชธิดาของพระองค์ให้ไปกับเสยหะมาตย์ ไปนำโลมสกัสสพฤๅษีมาเป็นประธานในพิธีบูชาัญญ ที่ต้องทำด้วยการฆ่าปศุสัตว์ชนิดต่างๆ เมื่อกระทำดังนี้ พระองค์จักเป็นผู้เสมอด้วยท้าวสักกะ ไม่แก่ ไม่ตาย ครองเอกราชในชมพูทวีปทั้งสิ้น” ดังนี้แล้วหลีกไป

เสยหะอำมาตย์ไปกับพระนางจันทวดีราชธิดาในวันรุ่งขึ้นนั่นเอง นมัสการฤๅษีแล้ว แสดงพระราชธิดาผู้มีความงามปานเทพอัปสร พระฤๅษีทำลายอินทรีย์ ละหิริโอดตบะ แลดูพระนางแล้วมีจิตกำหนด เลื่อมจากฉานแล้ว

เสยหะอำมาตย์กล่าวว่า “ท่านผู้เจริญ! พระราชารับสั่งว่า หากท่านจักประกอบพิธีบูชาัญญอันมีการฆ่าปศุสัตว์แล้ว พระราชาจักพระราชทานพระราชกุมารีนี้นี้แต่ท่าน” ฤๅษีรับคำแล้วไปยังกรุงพาราณสี ทั้งๆ ที่มีชฎาอยู่บนศีรษะนั่นเอง

ครั้งนั้นมหาชนประชุมกัน เห็นฤๅษีแล้วกล่าวว่า “ท่านทำกรรมอันไม่สมควรแล้ว” ร้องให้คร่ำครวญอยู่ กล่าวข้อความในโลมสกัสสพชาดกว่า

“พระจันทร์ก็มีกำลัง พระอาทิตย์ก็มีกำลัง สมณพราหมณ์ก็มีกำลัง ผีงสมุทรรค์ก็มีกำลัง แต่หญิงมีกำลังมากกว่ากำลังทั้งหลายเหล่านั้น เพราะเหตุไร? เพราะขนาดโลมสกัสสพฤๅษีผู้มีตบะกล้า สงบแล้ว พระนางจันทวดีก็ยังสามารถนำมาให้ประกอบพิธีบูชาัญญ เพื่อประโยชน์แก่พระราชบิดาของพระนางได้”

พระจันทร์ พระอาทิตย์มีกำลังอย่างไร ?

มีกำลังในการกำจัดความมืด ไม่มีอะไรเสมอเหมือน
สมณพราหมณ์มีกำลังอย่างไร ?

สมณพราหมณ์ประกอบด้วยกำลังคือ ขันติ, ญาณ เป็นผู้สงบบาปได้แล้ว
ลอยบาปแล้ว สามารถดกกลิ่นอารมณณ์นำปวารณาและไม่นำปวารณา
ฝั่งสมุทรมีกำลังอย่างไร ?

มีกำลังในการกั้นน้ำห้วงมหาสมุทรให้ล้นฝั่งขึ้นมาได้
หญิงมีกำลังอย่างไร ?

จงดูโลมสัสสะสฤทธิ ผู้มีตบะกล้าจรร้อนถึงภพของท้าวสักกะนั้นเถิด เธอ
มีกำลังยิ่งกว่ากำลังทั้งหลาย เพราะสามารถจับบุรุษไว้ในอำนาจได้ บุรุษซึ่งแม้มี
ญาณอันบริสุทธิวิเศษ แต่ยังไม่ปราศจากราคะ ดูพระนางจันทวดีเถิด สามารถ
ทำสมณะผู้มีตบะสูง มีศีลอันบริสุทธิ ให้เป็นผู้เสียตบะ ทำลายศีลได้ นำมา
บูชาัญญเพื่อพระราชบิดาแห่งพระนาง เพราะฉะนั้นปราชญ์จึงกล่าวว่า หญิงมี
กำลังยิ่งกว่ากำลังทั้งหลาย

ขณะนั้นดาบสเงี้ยวพระขรรค์แก้วขึ้นเพื่อฆ่าช้างมงคลก่อน ช้างเห็นอาการดัง
นั้นของดาบสแล้วตกใจกลัว จึงร้องลั่นขึ้น แม่ช้าง ม้า และโค รวมทั้งสัตว์อื่นๆ
ได้เห็นดังนั้นก็ร้องตามขึ้น มหาชนที่มาประชุมก็ร้องขึ้นเหมือนกัน

ดาบสได้ฟังเสียงนั้นแล้วเกิดความสลดใจ คลำดูชฎาบนศีรษะของตน เป็น
ผู้มีความเดือดร้อนอย่างยิ่งแล้ว ดำริว่า “กรรมอันลามก เราเริ่มจะทำแล้ว กรรม
นี้ไม่สมควรแก่เรา” ดังนี้ ยังหิริและโอตตปะปะให้เกิดขึ้น พิจารณาภิกษุ ทำฌาน
ที่เสื่อมแล้วให้เกิดขึ้นใหม่ นั่งสมาธิบนอากาศแสดงธรรมแต่พระราชา สั่งให้คน
ทำลายหลุมยัญญพิธิ ให้พระราชาพระราชทานอภัยแก่มหาชน แล้วไปสู่สถานที่เดิม
ของตน ไม่เสื่อมจากฌานอีกเลย เข้าถึงพรหมโลกแล้ว

ฟังประมวลมาซึ่งหาจิตขาดก ในนวนกนิบาต ซึ่งได้กล่าวถึงหาจิตดาบสผู้
ทำลายศีลของตน เพราะได้เห็นพระราชนิของพระราชาพระองค์หนึ่ง แล้วมีจิต
กำหนด เสื่อมจากฌานแล้ว และฟังประมวลมาซึ่งมหาสุตโตสมชาดก อสตีนิบาต
ได้กล่าวถึงพระเจ้าพรหมทัตผู้ไม่สำรวมพระชีวหา ติดพระทัยในรสแห่งเนื้อ
มนุษย์ได้ฆ่ามนุษย์เสียเป็นอันมาก และพระองค์เองก็ได้รับความลำบากเป็นหนักหนา

จนได้พระเจ้าสุตโสมมาโปรด จึงกลับพระทัยได้

หิริโอตตปปะ คือ ความละอายต่อบาปและเกรงกลัวต่อผลของบาป เป็นเบื้องต้นแห่งการสำรวมอินทรีย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การสำรวมอินทรีย์มีหิริโอตตปปะเป็นสมุฏฐาน

ในคัมภีร์วิสุทธิมรรคได้กล่าวถึง “สังวร” ไว้ ๕ อย่าง ดังนี้คือ

๑. **ปาฏิโมกขสังวร** สำรวมระวังในปาฏิโมกข์ คือ ความเป็นผู้มีระเบียบวินัยดี
๒. **อินทริยสังวร** การสำรวมอินทรีย์ ๖ มีตา หู เป็นต้น เรียกก็อย่างหนึ่งว่า สติสังวร คือสำรวมอินทรีย์ด้วยสติ
๓. **ญาณสังวร** สำรวมด้วยญาณ กล่าวคือ ใช้ปัญญาพิจารณา แล้วละกิเลสต่าง ๆ มีตัณหา เป็นต้น
๔. **ขันติสังวร** สำรวมด้วยความอดทน คือใช้ขันติในการสำรวมตนไม่ให้ลุอำนาจแกโทสะ เป็นต้น
๕. **วิริยสังวร** สำรวมด้วยความเพียร คือใช้ความเพียรในการละอกุศลวิตก มีกามวิตก เป็นต้น

ไม่ให้ครอบงำจิตได้

เมื่อจวนจะปรินิพพาน พระพุทธเจ้าตรัสกับพระอานนทีให้แจ้งแก่นายจุนทะบุตรนายช่างทอง ผู้ถวายสุกรมัทวะแก่พระองค์เป็นมื่อสุดท้ายว่า เป็นบิดตบาทที่มีผลมาก มีอานิสงส์มาก เพื่อไม่ให้นายจุนทะร้อนใจว่า ทำให้พระองค์ทรงประชวรหนัก แล้วทรงเปล่งพระอุทานว่า

“บุญย่อมเจริญแก่ผู้ให้ เวย่อมไม่ขยายตัวแก่ผู้สำรวมระวัง

ผู้ฉลาดย่อมละสิ่งที่เป็นบาปเสีย เพราะสิ้นราคะ โทสะ โมหะจึงนิพพาน”

(มหาปรินิพพานสูตร ๑๐/๑๕๙/๑๒๓)

ในที่นี้ขอเน้นเรื่อง เวย่อมไม่ขยายตัวแก่ผู้สำรวมระวัง กล่าวคือ จำกัดขอบเขตแห่งเวรได้ หรือทำให้เวรระงับไป เพราะเวรย่อมไม่ระงับด้วยการจองเวร แต่ย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร ในที่ซีติโกศลชาดก พระเจ้าโกศลเมื่อจวนจะถูกฆ่า

ได้พระราชทานโอวาทแก่ที่ฆาตกรรมผู้เป็นพระราชโอรสว่า “อย่าเห็นแก่กาลยาว อย่าเห็นแก่กาลสั้น เวรย่อมไม่ระงับด้วยการจองเวร แต่ระงับได้ด้วยការไม่จองเวร”

คำว่า “อย่าเห็นแก่กาลยาว” นั่นคือ อย่าผูกเวรไว้ให้นาน ถ้ามีเวรเกิดขึ้น ในใจก็ให้รีบละเสีย อย่าอาฆาตพยาบาทผู้ใด คำว่า “อย่าเห็นแก่กาลสั้น” นั้น หมายความว่า อย่ารีบด่วนแตกจากมิตร มีอะไรบกพร่องก็ค่อย ๆ แก้ไขกันไป เปิดใจปรึกษาหารือกัน ที่ฆาตกรรมได้ทำตามพระโอวาทนี้ ตอนหลังได้เป็นพระราชอาครองทั้ง ๒ แคว้น คือทั้งแคว้นกาลีและโกศล

มีพระพุทธพจน์อยู่บทหนึ่งว่า “การสำรวมตา หู จมูก ลิ้น กาย วาจา ใจ แต่ละอย่างเป็นการดี ถ้าสำรวมได้หมดทุกอย่าง ก็จะพ้นจากทุกข์ทั้งปวง”

(จาก คัมภีร์ธรรมบท ภิกขุวรรค)

อรรถกถาแห่งคัมภีร์ธรรมบท เล่าว่า

มีภิกษุ ๕ รูป รักษาพรหมทั้ง ๕ คนละพรหมเท่านั้น คือ บางรูปรักษาจักษุพรหม บางรูปรักษาโสตพรหม วันหนึ่งภิกษุเหล่านั้นเถียงกัน ยึดมั่นในพรหมที่ตนรักษาแล้วว่าดีที่สุดใน อาจให้ตกลงกันได้จึงไปเฝ้าพระศาสดา ทูลถามข้อข้องใจของตน ขอให้ตรัสบอกกว่าพรหมไหน รักษาได้ยากที่สุด

พระศาสดาไม่ทรงให้ภิกษุรูปใดรูปหนึ่งน้อยใจ ตรัสว่า พรหมทุกพรหมรักษายากเท่า ๆ กัน

“อีกอย่างหนึ่งแล พวกเธอไม่สำรวมแล้วในพรหมทั้ง ๕ ในกาลบัดนี้เท่านั้น หามิได้ แม้ในกาลก่อนพวกเธอก็ไม่สำรวมแล้ว ไม่ตั้งอยู่ในโอวาทของบัณฑิตทั้งหลาย ไม่สำรวมพรหมทั้ง ๕ ได้สิ้นชีวิตแล้ว” ดังนี้แล้วตรัส ตักกสิลาชาดก (พระไตรปิฎกเล่ม ๒๗ หน้า ๔๓ เรียก ปัญจภิกขุชาดก) โดยย่อว่า

“เราไม่อยู่ในอำนาจของภากษส เพราะเราตั้งมั่นอยู่ในความเพียรมั่น ในคำแนะนำของท่านผู้ฉลาด และเพราะเรากลัวภัย เราจึงรอดพ้นจากภัยใหญ่นั้น”

คำนี้ พระโพธิสัตว์ผู้ถึงความสวัสดิ์ในการเดินทาง และได้ครองราชสมบัติในนครตักกสิลา ได้กล่าวไว้ด้วยความเบิกบานพระทัยในขณะทอดพระเนตรดูสิริราชสมบัติและตรัสว่า “ขึ้นชื่อว่าความเพียร อันสัตว์ทั้งหลายควรทำแท้”

พระตถาคตตรัสต่อไปว่า “พวกเธอทั้ง ๕ รูป ได้เป็นคน ๕ คนในกาลนั้น เดินทางไปเมืองตักกสิลา กับพระมหาสัตว์ แต่เป็นผู้ไม่สำรวมจักรูเป็นต้น จึงถูกยักษ์ฉีกที่ปลอมตัวมาจับกิน เพราะเธอทั้งหลายไม่ประพฤติในโอวาทของบัณฑิต ส่วนพระราชาผู้สำรวมในอารมณณ์มีรูปเป็นต้น ไม่แลดูนางยักษ์ผู้มาด้วยเพศเพียงดังเทพธิดา แม้อึดตามมาข้างหลัง เสด็จถึงเมืองตักกสิลา คือเรานี่เอง”

พระศาสดาตรัสต่อไปว่า “ธรรมดาภิษุควรสำรวมในทวารทั้งปวง เพราะเมื่อสำรวมในทวารทั้งปวงแล้ว ย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวง” เมื่อจบเทศนา ภิกษุทั้ง ๕ รูป ได้สำเร็จโสดาปัตติผล

ท่านผู้ต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ โปรดดูจากอรรถกถาปัญญาภิรูกชาดก เอกนิบาต นั้นเถิด

สรุปความว่า การสำรวมตน ก็คือ การสำรวมอายตนะภายใน ๖ มีตาเป็นต้น หรือสำรวมกาย วาจา ใจ ไม่ให้บาปอกุศลเกิดขึ้น ยังบุญกุศลให้เกิดขึ้น เพื่อความสุขความเจริญความสงบเรียบร้อย ทั้งแก่ตนเองแก่ผู้ที่เราเข้าไปเกี่ยวข้อง เน้นที่การสำรวมใจ ถ้าสำรวมใจได้ ใจสงบได้ กายวาจาก็จะสงบไปด้วย ดังพระพุทธพจน์ที่ว่า *สนฺตํ ตสฺส มนํ โหติ สนฺตา วาจา จ กมฺม จ* แปลโดยใจความว่า เมื่อใจของเขาสงบแล้ว กายวาจาก็พลอยสงบไปด้วย

เจ้าพระคุณสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช ทรงสมบูรณด้วย “สังวร” ทุกประการดังที่กล่าวมา

ได้เขียนมาเห็นว่าพอสมควรแล้ว ขอยุติเพียงเท่านี้

บุญกุศลใดที่จะพึงบังเกิดมีเพราะเรื่อง “การสำรวมตน” นี้ ขอโน้มถวาย เป็นพระกุศลแด่เจ้าพระคุณสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ด้วยคารวะอันสูงยิ่ง เนื่องในโอกาสฉลองพระชนมายุครบ ๑๐๐ ปี ในวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๖

จิตกังวลเป็นบ้า จิตกล้าเป็นนักรบ จิตสงบเป็นนักปราชญ์ จิตฉลาดเป็นบัณฑิต
จิตไม่ยึดไม่ติด ไปนิพพาน

พระครูเกษมวรกิจ (หลวงพ่อวิชัย เขมิโย)

มารู้จักมูลนิธิ สุปฏิปันโน กันหน่อยนะคะ

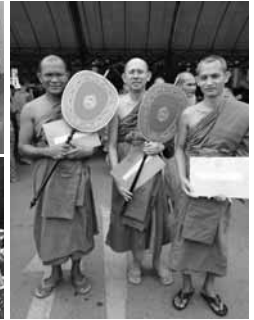
**ขอเชิญท่านร่วมจิตศรัทธา
กับพระครูเกษมธรรมทัต (หลวงพ่อ
สุรศักดิ์ เขมรสี) อุปถัมภ์บำรุงมูลนิธิ
สุปฏิปันโน**

- เพื่อสนับสนุนส่งเสริมและอุปถัมภ์
ปัจจัย ๔ แก่พระภิกษุ สามเณร
แม่ชี อุบาสก อุบาสิกา ทั้งผู้เจริญ
วิปัสสนากรรมฐาน ผู้ศึกษาและผู้สอนพระปริยัติธรรม
- เพื่อสร้างธรรมทายาทในพระพุทธศาสนา และสนับสนุนส่งเสริม การจัดตั้งสำนัก
ปฏิบัติพระกรรมฐานในภาคต่าง ๆ ของประเทศ ตลอดจนจัดหาอุปกรณ์การ
เผยแผ่ธรรมะ การปฏิบัติธรรม การเรียน การสอน พระพุทธศาสนา
- เป็นศูนย์กลางเพื่อให้การสนับสนุนและให้ทุนการศึกษา และรวมทั้งส่งเสริม
การปฏิบัติธรรมทางพระพุทธศาสนาแก่เยาวชน
- เพื่อดำเนินการเพื่อสาธารณประโยชน์ หรือร่วมมือกับองค์กรกุศลอื่น ๆ เพื่อ
สาธารณประโยชน์

ท่านสามารถร่วมบริจาคทรัพย์โดย

- เงินสดหรือ โอนเงินเข้าบัญชี ธนาคารกรุงไทย สาขาตลาดหัวรอ ประเภท
บัญชีออมทรัพย์ บัญชีเลขที่ ๒๖๕-๐-๐๙๙๙๗-๖
- หรือเช็คขีดคร่อมในนาม มูลนิธิสุปฏิปันโน

กรณีที่ท่านได้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร กรุณาส่งโทรสารไปโอนเงินและใบแสดง
ความจำนงบริจาคทรัพย์ พร้อมเขียน ชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ให้ชัดเจน **Fax ไปที่เบอร์ ๐๓๕-
๘๘๑-๖๐๓** หรือส่งไปรษณีย์ จ่าหน้าซองถึง **ประธานกรรมการมูลนิธิสุปฏิปันโน วัด
มเหยงคณ์ ตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐**
ติดต่อสอบถามได้ที่เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๓-๐๗๙-๙๓๐๒

รำลึกแห่งวัน

มหาทานมหากุศล

(๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖)

งานแสดงธรรมในวสันตฤดูรอบนี้ ต้องลุ่มระทึกกับพายุฝนที่โปรยปรายมาก่อนวันงานอย่างต่อเนื่อง ในวันเสาร์ช่วงเวลาที่เรเตรียมสถานที่กัน ฝนไม่ตก แต่เมฆทะมึนอยู่ทั่วไปชวนกังวลทุกครั้งที่มีมองท้องฟ้า ในตอนค่ำ ขณะที่เรเตรียมงานใกล้เสร็จ ฝนก็เทกระหน่ำลงมา ทำให้สนามเฉอะแฉะไปบ้าง แต่วันอาทิตย์ วันงานมหากุศล ทุกอย่างปลอดภัยหายห่วง พระพิรุณมีเมตตาวันวรรคให้วันแห่งธรรม

งานครั้งนี้มีการเตรียมงานล่วงหน้าหลายอย่าง ได้แก่ **พรโพลสาลผ้าใบ** ซึ่งติดภารกิจในวันศุกร์และวันเสาร์ จึงมาทางเดินที่ให้ก่อนในวันพุธและวันพฤหัสบดี

ทางมทร. ก็ได้ขนโต๊ะมาให้ยืมในวันพฤหัสบดี ทีมโยธาคนขยัน จึงเกณฑ์คนมาช่วยกันจัดโต๊ะร้านหนังสือ คราวคุณดาวและโรงงานน้ำดื่มเสร็จก่อนใครเพื่อน

ยังมีโครงการเดินสายและปลั๊กไฟถาวรในห้องโถงอาคาร ๗ (อาคารหอประชุม) โดยขออนุญาตทางมหาวิทยาลัยจัดทำเพื่อประโยชน์ทางธรรมและการศึกษาของทางมหาวิทยาลัย ซึ่งใช้งบประมาณเกือบ ๗ หมื่นบาท งานเสร็จก่อนวันจัดสถานที่ ทำให้ทีมงานช่างของชงโควิศวกรรมลดปริมาณงานที่ต้องทำลงไป สบายขึ้น นอกจากนี้ ทางมทร. ยังได้ทาสีอาคารใหม่เอี่ยมอ่องรองรับงานแสดงธรรม และยังทำห้องน้ำใหม่ในส่วนให้อีก ๒๐ ห้อง สาธุตั้ง ๆ

วันเตรียมงานทางคลังปากน้ำออกตัวเร็วขึ้น โดยอาศัยรถบรรทุกใหญ่มากของบริษัท อีสเทิร์นโพลีแพ็ค จำกัด ๒ คัน ทางบ้านแม่แก้วก็เตรียมสังฆทานขึ้นสองแถวมาทางบ้านคุณวีระก็ขึ้นแพงเหล็กและพัดลมจำนวนมากมา คุณเอกชัยก็เตรียมขึ้นของและเก้าอี้จำนวนมากมา รถเมล์ก็ได้พาทหารอากาศไม่ขาดรักมาช่วยงานนี้ ๔๐ นาย รอยุ่ที่บพิตรพิมุขตั้งแต่ ๗ โมงครึ่งรถบรรทุกของคุณสง ๑ คันทยอยขนโต๊ะจากโรงอาหารมาเข้าตามเดินท์ โดยมีพี่อาทิตย์บัญชาการ รถอีกคันของคุณสงไปรับเครื่องเสียงของเอสอาร์โปรดักชั่นที่ทาวนอินทาวน รถทุกคัน ถนนทุกสายมุ่งสู่บพิตรพิมุข

เมื่อรถจากปากน้ำมาถึง ทุกคนพากันทานข้าวที่พี่สุชาติเอามาฝาก ๓๐๐ กล่อง พวกสาว ๆ เตรียมรื้อป้ายและจัดงานบอร์ด รอหนุ่ม ๆ เขาลงของ แล้วก็ไปช่วยกันจัดหนังสือ ติดป้ายต่าง ๆ ตามเต็นท์ เมื่อรถลงของแล้ว ก็ไปชนเก้าอี้ที่ยืมจากวัดต่อ แล้วเราก็มาช่วยกันเช็ดเก้าอี้ ติดป้าย จัดโต๊ะ ดูความเรียบร้อย โน่น ... ภัตตาคารบุญคุณดาวและคณะกว่าสิบชีวิตบรรทุกของเต็มสองคันรถมาจากอยุธยา พวกเราไม่อดกันแล้ว น่อง ๆ ยังเติร์ก มศว. วันเสาร์มีอาจารย์ประสิทธิ์นำมาแทนท่านอาจารย์สาลี แต่ ยห. อย่าห่วง ทีมนี้เกินร้อยเกินพัน พอได้เหงื่อหน่อยเราก็ไปทานมื้อกลางวันกันที่ร้านนุฟเฟ้ที่สุดหรู ภัตตาคารบุญคุณดาว แล้วพากันไปกราบไหว้พระพุทธรูปคู่มหาวิทยาลัยและศาลพ่อปู่ ขอความเมตตาตามแต่ท่านจะเห็นเหมาะสม เพราะเราทั้งหลายจะมาช่วยกันทำความดี มาจุดแสงสว่างแห่งธรรมสู่ดวงใจมวลชน งานวันเสาร์เสร็จเร็วมาก ไม่นานจะเย็นเท่าไรก็ได้กลับไปพักผ่อน

วันอาทิตย์มาถึงงานเกือบตีห้า ก็เห็นคุณวิซและคุณหมูคอยเปิดประตู อากาศขึ้น ๆ ฟ้าแดงเขียว น่ากลัวว่าพระพิรุณจะโปรยปรายใหม่หนอ แต่ก็ปลอดภัยกันทุกคน งานเริ่มแล้ว มีผู้ฟังธรรมทยอยมาลงทะเลเบียน พอถึงเวลาประมาณ ๗ โมงกว่า **อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม** มาถึง จัดระบบเสียงบนโต๊ะบรรยายแล้วมาทานข้าว

หลังเวที อีกสักพัก ท่าน**อาจารย์สุภีร์ ทุมทอง**ก็ตามมาทานด้วย ที่น่าชื่นชมมากคือ **ท่านอธิการบดี ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์** ท่านเพิ่งเดินทางกลับจากเยอรมันตอนค่ำวาน วันนี้ยังเมตตามาเป็นประธานเปิดงานและอยู่กับพวกเราทั้งวัน เป็นผู้ใหญ่ มหัศจรรย์ที่น่ารักที่สุดในโลก หลังเปิดงานแล้ว อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม บรรยาย เรื่อง “**เห็นถูก รู้แจ้ง**” เป็นการประกาศความยิ่งใหญ่ของมรรค และของพระศาสดา อย่างน่าชื่นชมขออนุโมทนา อาจารย์มาทานข้าวกลางวันทีหลังเวทีอีกรอบ พวกเรา ได้รับความเมตตาจากอาจารย์ฉันพี่น้อง อบอุ่นใจยิ่งนัก

ตอนกลางวันได้ร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับท่านอธิการบดี ท่านบอกว่า คิดถึงอาหารไทยมาก อะไรก็อร่อยไปหมด ทราบว่าท่านได้รับโปรดเกล้าฯ เป็นอธิการบดีต่ออีกสมัย (อีก ๔ ปี) ขอชื่นชมอนุโมทนาท่านและยินดีกับชมรม กัลยาณธรรมด้วย **ศิลาปินกฤตบุญ ธรรัตน์** (ผู้ประพันธ์และขับร้องเพลงชมรม กัลยาณธรรม) ได้ร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกลางวันด้วยและได้รับปากกับท่านอธิการบดีว่าจะประพันธ์เพลงราชมงคลกรุงเทพฯ อันเป็นมหาวิทยาลัยแห่งธรรม เป็นแผ่นดินธรรมของพวกเราตลอดไป (ทราบว่ายอนนี้เพลงนั้นเสร็จแล้วตั้ง ๒ เพลง —พร้อมโชว์ในงานแสดงธรรมครั้งหน้า)

ประมาณเกือบ ๑๐ โมง **พระอาจารย์อำนาจ โอภาโส** เดินทางมาถึงห้องรับรอง เมื่อฉันแล้ว ท่านจึงขึ้นแสดงธรรมเรื่อง “**คิดอย่างพระโสดาบัน**” จบแล้วพวกเราพักไปทานอาหารกลางวันกัน แต่พระอาจารย์อำนาจท่านรอกกราบหลวงพ่อบราโมทย์ก่อนกลับ ที่ห้องรับรององค์บรรยายจึงอบอุ่นมาก พวกเรามีความสุข มีกำลังใจเมื่อได้พบได้กราบครูบาอาจารย์ อีกสักพักพระอาจารย์ไพศาลก็เดินทางมาถึง และได้สนทนาธรรมกับหลวงพ่อบราโมทย์ มีธรรมปฏิบัติสั้นๆกันเล็กน้อย (ตอนนั้น พระอาจารย์อำนาจเดินทางกลับไปแล้ว) เมื่อ**หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช** ขึ้นแสดงธรรม **พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล**ก็ให้เกียรติขึ้นไปนั่งฟังด้วยในหอประชุม หลวงพ่อบราโมทย์แสดงธรรมเรื่อง “**วิวัฏฐะ**” ตามด้วยการตอบปัญหาธรรม โดยคราวนี้ไม่มีการส่งการบ้าน หลวงพ่อเทศน์แค่ ๕๐ นาที เพราะท่านแนะว่า คนเรามีสมาธิได้แค่นี้ ต่อจากนั้น พระอาจารย์ไพศาล วิสาโลก็ขึ้นแสดงธรรมเรื่อง “**ของขวัญแห่งชีวิต**” ฟังง่าย ๆ สบาย ๆ ได้กำลังใจที่ทราบแล้วว่า แต่ละคนเราก็มีของขวัญอันแสนประเสริฐอยู่ในตัวเองแล้ว ไม่ต้องไปหาที่ไหนให้เหนื่อยเลย เพียงแต่รู้จักตัวเองให้มากขึ้น จนไม่มีตัวเมื่อนั้นแหละ

ก่อนสี่โมงเย็น ประธานชมรมกัลยาณธรรม **ทพญ.อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ** ขอเวลาอนุโมทนาและขอบคุณผู้มีอุปการคุณ ตามด้วยการถวายสังฆทาน พอรับพรแล้วก็เชิญท่าน**อาจารย์มนตรี จตุรภัทร**มาสรุปปิดงานตามลำดับ ทุกท่านทยอยลงไปปรับของที่ระลึกท่านละถุงใหญ่ ๆ ด้วยความอิมกกาย อิมใจและอิมธรรม เก็บความประทับใจ แรงบันดาลใจในธรรม สัมมาปฏิบัติกลับไปต่อยอดกันตามอัธยาศัย และวาสนาบารมี ขออนุโมทนาทุกท่าน มา ณ ที่นี้ จากใจพวกเราชาวชมรมกัลยาณธรรมทุกคน

งานครั้งนี้ผ่านไปดีท่ามกลางวิฤตศรัทธาหลายอย่างในสังคม ต้องขอบคุณพี่น้องผองเพื่อนชาวกัลยาณธรรมที่ยังมั่นคงตรงธรรม รักใคร่สามัคคี รวมตัวกันเหนียวแน่น ไม่หวั่นไหวสั่นคลอนตามแรงลม เพราะเรามั่นคงในอุดมการณ์แห่งพระพุทธร และภารกิจแนวหลังทางธรรมอันบริสุทธิ์ชัดเจน มหาชนได้เห็นผลประจักษ์ในสิ่งที่ชมรมทำโดยไม่ต้องอธิบายขยายความในประจักษ์พยานแห่งความดี **ชมรม “แล้วแต่โยม”** จึงสอบผ่านไปอีกครั้ง ในบททดสอบอันยากยิ่งคราวนี้ มีแต่ความอิมกอกอิมใจเพราะความดีที่เราทำกันนี้เป็นความดีที่ไม่มีพิษภัย มีแต่ประโยชน์เกื้อกูลทั้งแก่จิตใจตนเองและมหาชนโดยรวม ความทุกข์ อุปสรรค ปัญหา

ความไม่ได้ตั้งใจ ล้วนสอนเราให้เรียนรู้ที่จะก้าวเดินอย่างระมัดระวัง ไม่ประมาท และมีสติมากขึ้นอยู่ในปัจจุบันธรรม

เมื่อธรรมนาวาลำนำร่องของพวกเราผ่านมรสุมนี้ไปได้ ก็เห็นสังขารชัดมากขึ้น มีเมตตาในดวงจิตมากขึ้นและมั่นใจที่จะเดินต่อไปตามทางสายเอกนี้อย่างไม่ลังเลสงสัย เรารู้ว่า ไม่ว่าเราจะใส่เสื้อสีอะไร สวมหมวกสีอะไร เราต่างมีความจริงพื้นฐานเท่าเทียมกัน ในความเป็นเพื่อนมนุษย์ ที่ร่วมเกิด แก่ เจ็บ ตาย เราแต่ละคนรู้ว่าเราต่างมีเวลาเหลือน้อย ขอใช้เวลาสร้างสรรค์สิ่งงดงาม เติมสิ่งที่ดีให้แก่จิตใจ ตนและผืนแผ่นดินอันเป็นที่รักให้มากที่สุด พระพุทธองค์ทรงฝากพระศาสนาไว้กับพุทธบริษัท ๔ เราจึงต้องช่วยกันทำหน้าที่พุทธบริษัทที่ดีต่อไป อย่างไม่ท้อถอยและไม่หวั่นไหว....ชนะใจ ๓ หรือจะสู้ ชนะใจเราเอง

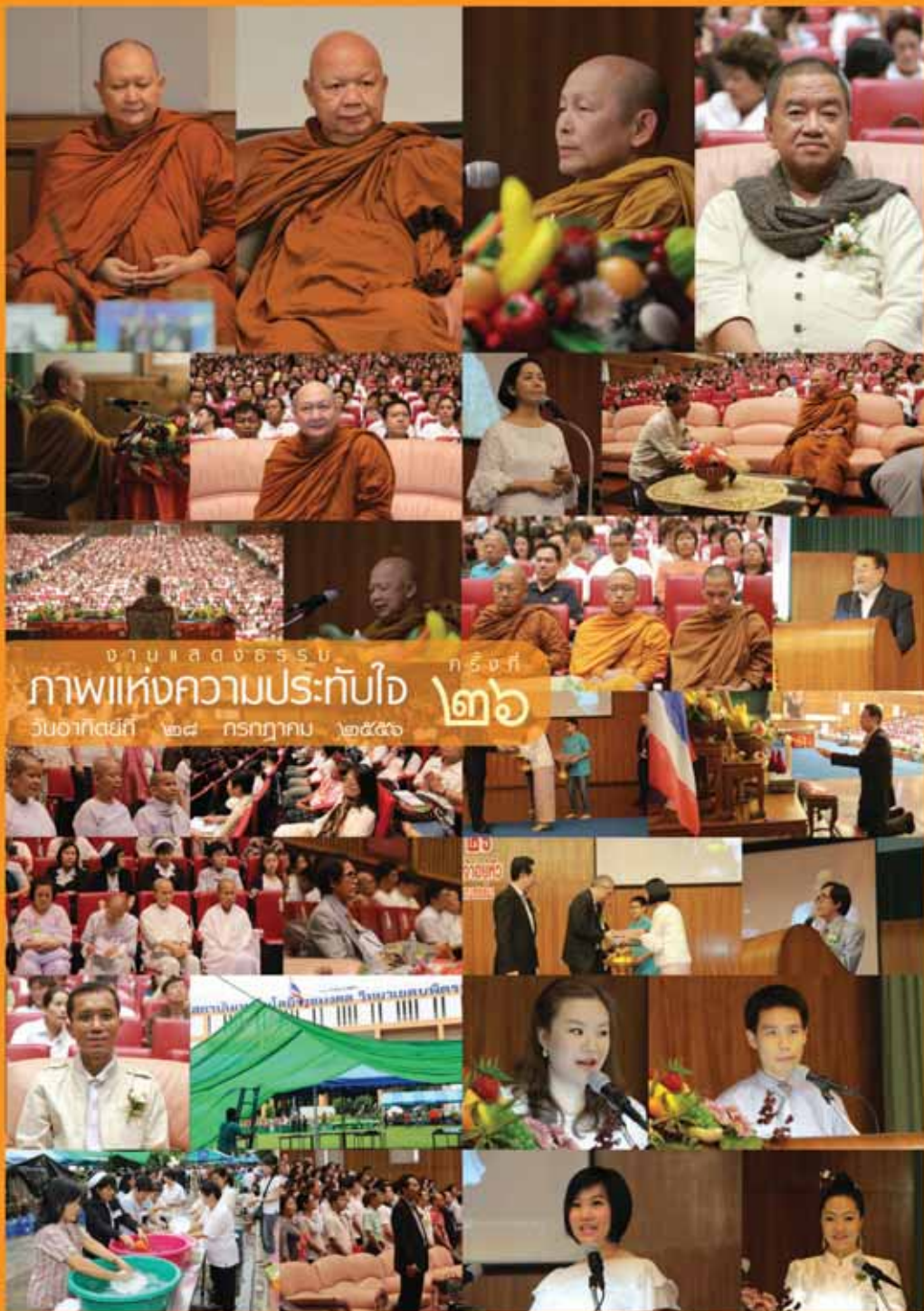

ขอโน้มถวายเป็นบุญกุศลเพื่อเป็นพุทธานุชาและโน้มถวายเป็นพระราชกุศลแด่
องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้งประเทศชาติอัน
เป็นที่รักยิ่ง นามว่า **แผ่นดินไทย**

มาร่วมอนุโมทนาขุดปัจจัยในงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๖ ด้วยกันนะคะ

๑. อาจารย์ประเสริฐ อุทัยเฉลิม	๑๑๖,๖๐๑.๐๐ บาท
๒. พระอาจารย์อำนาจ โอภาโส	๑๓๘,๒๑๖.๐๐ บาท
๓. หลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช	๑๕๗,๑๕๘.๐๐ บาท
๔. พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล	๑๕๕,๑๕๐.๗๕ บาท
๕. มูลนิธิราชประชานุเคราะห์	๑๐๐,๒๗๔.๒๕ บาท
๖. วัดพระบาทน้ำพุ	๑๘๒,๔๘๓.๐๐ บาท
(ได้รับบริจาค เป็นเงิน ๑๖๔,๙๖๔.๗๕ ร้านขายต้นไม้ เป็นเงิน ๑๗,๕๑๘.๒๕ บาท)	
๗. ชมรมกัลยาณธรรม	๒๗๒,๒๑๐.๕๐ บาท
(ร้านบุญต่อบุญ เป็นเงิน ๔๒,๑๐๐ บาท)	

แล้วพบกันอีก ในงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๗
(อาทิตย์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ศกนี้ค่ะ)

งานแสดงธรรม
ภาพแห่งความประทับใจ
วันอาทิตย์ที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ครั้งที่
๓๖

กฐินศรัทธามหาน

ณ วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพพรพญา นวมานะ